LA OMBRO

LA KIN KAMELEONI

The Oxford Rationalist
56 Albany Street
Oxford, NY 13830 USA
(607) 843-2636
brian.eric.drake@gmail.com

LA OMBRO

LA KIN KAMELEONI

Del privata kroniki di La Ombro
naracata a Maxwell Grant

Tradukita da Brian E. Drake

Granda richaji, e pacienteso dum yari—omno por granda maligna komploto. E nur La Ombro povas haltigar ili!

CHAPITRO I.

DENUNCANTO MORTAS.

"LA OMBRO!"

La rauka, timigita krio venis ek la viro qua blotisis apud la parieto dil chambreto. Ilua globetatra, palpebragant okuli frenezioze regardegis alta formo nigre vestizita.

"Yes. Me esas La Ombro!"

La respondo venis kom mokanta susuro de nevidita labii. Kolda pauzo sequis; lore la minacanta voco repetis sua mokanta dicajo.

"Me esas l'Ombro. Me portas a vu morto, Hawk Forster!"

L'akulata kriminisTo nur povis terorigite regardegar. "Hawk" afrontis La Ombro, timenda venjanto, la nomo di qua portas timo al granda quanto dil submondumo—mem al chefi di krimino.

Por tala rati quala Hawk Forster, renkontrar La Ombro eventas nur unfoye dum vivar. La blotisanta bandito savis ta verdikto qua vartas ilu.

Morto!

La Ombro, alta e misterioza, vestizita per nigra mantelo e chapelego havanta mola rebordego, esis severa, ne-exaucema figuro. Lua vizajo obskurigesis dal turnita kolumo di lua mantelo e l'inklinanta rebordo di lua nigra chapelo.

Hawk Forster, nervoze palpebragante, povis vidar nur la brilo di du penetrant okuli qui brilis de nesondebla profundaji. Ta okuli esis la signo di morto!

Un brakio extensis su del faldaji dil nigra mantelo. La gantizita manuo tenis automata pistolo. La boko dil pafilo apuntis la blotisanta bandito.

La loko di ca stranja ceno esis la sordida chambro di antiqua hotelo. Apertita manusako sur la pavimento montris ke la bandito esabis pronta ekirar. Pordatra fenestro, e la pasamano di balkoneto ne facile vidita ultre ol, montris la voyo per qua La Ombro enirabis por surprizar la fuganto.

"Tu timas morto." La voco di La Ombro esis ironioza. "Tu mortigis du viri dum sango-kalmeso, ma tu ipsa timas morto. Do me permisos tu vivar"—la subit espero qua eniris l'okuli di Forster cesis pro la sequanta vorto—"kurtatempe!"

La bandito mordis sua bufata labii. Ilua vizajo blankeskis. Ilua okuli pledis.

La Ombro itere ridis—la sama sardonika rido qua anuncabis lua prezenteso.

"Quankam tu esas ocidero," lu deklaris, "tu havas la kordio di poltrono. Tri nokti ante nun tu mortigis du viri e fugis. Tu rikonocesis. La policisti serchas tu. Li ne povis trovar tu.

"Ma me, La Ombro, saveskis tua celo-loko. Nun la policistaro saveskas pri ca loko. Li nun venas. Li balde arivos."

Hawk timigite regardetis la dika pordo. Ol esis ilua unik eskapo-voyo. Ma il ne audacis movar.

La Ombro ridis. La mala situeso dil kaptita mortiganto plezis a lu.

"Ma desfortunoze," La Ombro duris dicar, "la policistaro ne movas tam rapide kam La Ombro. Komprenante ke tu probable projetas eskapar, me advenis por retenar tu por li. Tala poltroni quala tu ne apartenas a

La Ombro. Do tu darfas vivar—por un skopo: l'elektrizita stulego che Sing Sing."

"No! No!" Hawk anhelis. "No! Lasez me pasar! Me—"

Ilua vorti interruptesis da bruiso del koridoro exter la chambro. Forta pugno frapegis la dika pordo. Hawk Forster genupozis, tremante silencoza.

"Apertez por l'autoritatozi!" venis tra la pordo.

L'impero ne esis respondata. Hawk Forster tremegis dum blotisar an la parieto, timante movar. La Ombro, tam tacema kam statuo, ne esforcis incitar ilu.

Lauta frapegi resonis. Hawk Forster turnis sua vizajo al pordo. Il povis vidar ke la dika ligno fremisas ye singla frapo. Itere ilu afrontis La Ombro meza dil chambro.

La pala vizajo di Hawk esis kompatinda. Ilu savis ne expektar mizerikordio de La Ombro; tamen, ilu havis un furtem esperajo.

"Lasez me irar!" ilu pledis. "Se yes, me denuncos! Yes, me dicos to quon mem vu ne savas! Me deskovros a tu la maxim granda komploto—"

Ilu cesis kande La Ombro ridis. La minacant automata pistolo semblis vivoza dum ke ol lente avancis. La brilant okuli

cintilifis. Hawk Forster saveskis la tota minaco di La Ombro.

Por La Ombro, Hawk Forster esas nur plusa bandito dil submondumo. Ofte La Ombro kaptas tala kreuri. Li sempre pledas por mizerikordio—ofras denuncar, negociar kun La Ombro por salvar sua senvalora peli. La Ombro havas maniero traktar li.

“Tu denuncos?” Lua voco esis rauka, stranja susuro. “Do, denuncez! Dicez a me to quon me ne savas. Parolez!”

La vorti esis impero. Oli ofris nula stipuli. La voco di La Ombro signifikis morto, nul eskapo.

Hawk Forster savis lo; ma ilua timo pri La Ombro igis ilu parolar. Nevoluntante, ilu denuncis dum ke la frapi ye la pordo duris kom lauta tambur-sonigo.

“Es granda komploto!” Hawk anhelis. “Li celas su til bona tempo. Nun omno es pronta. Ma ante ke li komencos, es un kerlo mortigenda!”

“Hastez!”

L’impero di La Ombro esis kurta e nelauta dum ke Hawk pauzis por lekar sua dika labii e terorigite regardegar la lente falianta pordo.

“Dan Antrim”—Forster anhelis to quon lu savas—“Dan Antrim, la yuristo. Lu es

deshonesta. Intrikata kun la krimino-sindikato. Lu es trahizanto! Pro to lu mortigesos. Da kerlo quan lu supozas esar —”

La vorti divenis terorigita kriacho kande la poltrona bandito vidis ke la pordo enpulsas pro frapego. Hawk jetis sua brakii avan sua vizajo. La sinistra manuo di La Ombro adinfre frapis oli. Lua brulant okuli esis proxim la ledega, tordita vizajo di Hawk.

“Qua atakos Antrim?”

“Me dicos!” kriis Hawk. “Kerlo quan me ulfoye konocis—longe ante nun. Lu informis me. Lu venas adhike—a New York —por—”

Ante ke la mizerozulo povus durar parolar, la pordo esis entote hisita del charniri e jetit aden la chambro. Ol ne-expektate cedabis su. Kande olu falis, du viri falis kapavane adsur olu.

LA OMBRO, ne obliviante lua skopo, movis rapide e silencoze. Per tri longa, rapida pazegi lu esis apud la fenestro. Ibe, lu turnis su por ofrar un departanta regardeto.

Hawk Forster saltis adavane. La Ombro vidis pro quo. Avan un de la viri

staceskanta del aplastita pordo esis cintilifanta revolvero.

La staceskanta viro esis detektivo Jo Cardona, championo dil policistaro di New York. Ilua pafilo forglitabis ek ilua teno kande il enfalis kun la pordo.

Ta revolvero esis salvo por Hawk Forster. L'enfalo dil policisti negabis l'oportunajo di La Ombro por audar to quon Hawk savas. Nun la minacanta figuro departabis, ed Hawk vidis sua posibleso haltigar ti qui volas kaptar ilu.

La sizanta fingri di Hawk sizis la revolvero. L'armo acensis ante ke Cardona povas atingar ol per vana manuo. La duesma detektivo levis sua pafilo, tro tarde. La fingro di Hawk esis sur la destensilo. La bufata labii dil bandito tordesis pro triumfo.

Samtempe kam la fingro di Hawk movis, pafo sonis. Ol ne venis del pafilo sizata dal ocidero. No, la sono venis del balkono exter la fenestro.

L'automata pistolo di La Ombro parolabis! L'ultim oportunajo di Hawk forigesis! La revolvero falis ek ilua manuo kande la kuglo di La Ombro frakasis ilua karpo. Dum fraciono di sekundo, la viro sur la pavimento esis senmov imajo.

Hawk Forster regardegis sua ne-utila manuo. Jo Cardona extensabis su adavane por vane esforcar sizar la brakio dil bandito. La duesma detektivo esis astonata sur un genuo. Nulu remarkis la fumo-plumo qua flotacis aden la chambro tra l'apertita fenestro.

Hawk unesme agis, malgre sua astoneso. Il lansis sua sinistra manuo por sizar la pafilo. Cardona reptis adlatere por ganar l'armo. L'altra detektivo trovis sua oportunajo, ed uzis olu. Lu dufoye pafis super la dorso di Cardona.

La dementa salto di Hawk finis per tordanta krulo. La bandito havanta ratatra vizajo falis adlatere e rulis adsur sua dorso. Ilua grandeg okuli evidente imaginis itere vidar la nigre vestizita formo di La Ombro, nam teroro kovris ilua vizajo ed il ektusis nekomprenebla vorti.

Cardona audis, ma ne komprenis. Il ne savis ke la mortanta homo esforcas kompletigar interruptita frazo; ke Hawk Forster, ye la bordo di lo ultra, denuncas. Pose l'okuli klozesis. La ratatra bandito esis mortinta.

Jo Cardona, itere tenante la revolvero, staceskis e cirkumregardis la chambro. Ilua

kompanulo saltis adavane por regardar la mortintulo.

"De ube venis ta pafo?" grunis Cardona. "Ulu perforis lu ye l'exakt instanto kande ni maxim bezonis lu. Ne esis un de ni—"

Il pauzis regardante l'apertita fenestro. Cardona gestis ke sua kompanulo irez vers la pordeyo, dum ke il ipsa reptis alonge la parieto e proximeskis al nigra fenestro.

Vere, l'unika pafo salvabis la vivo di Cardona; ma ka ta qua pafabis intencabis helpar o jenar la detektivo? Cardona vidabis tala pafi erorar pro fortuno.

Dum ke ilua kunlaborant oficiro, nun cirkonspekta, gardis la fenestro, Cardona audacoze pazis adsur la balkono. Omno esis obskura. Densa nebulo envelopis la strado.

Regardante tra l'obskureso, Cardona dicernis balkono ye la suba etajo. Nur un plusa etajo til la strado. Rapida, ajila homo povis talmaniere eskapir.

Tra la nebulo, strado-lampo lumizis la trotuaro sub la balkono. Uniformizita policano kuris aden la lampo-lumo, regardegis adsupre. Lu evidente venigesis dal pafo-sono.

Cardona klamis a lu. La policano rikonocis la bruska voco dil detektivo, viro maxim bone konocata da omna oficiri.

"Kad irgu ibe?" questionis Cardona.

"Nulu," venis la respondo dil policano.

"Serchez sub la balkono."

"Nulu ibe."

"Do, advokez la furgono. Ni havas mortinto hike."

La policano forhastis al telefono-buxo ye la strad-angulo. Cardona regardegis adinfre; pose il levis sua shultri e retroiris por regardar la kadavro di Hawk Forster.

EN LA LUMIZITA KADRO sur la trotuaro, nigra makulo aparis. Ol fluktuis dum ke homo emersis de apud l'obskura muro dil antiqua hotelo.

L'obskureso desaparis dum ke alta formo flugetis trans la strado aden la nebuloza lumo. Tra ta densa nebulo resonis la toni di stranja, glaciiganta ridado.

Jo Cardona, regardante la kadavro de la fenestro, audis ta rido. Ol incitis respondanta memorajo en la mento dil detektivo. Ilua fronto rugeskis pro la nelauta eki di minacanta joyo.

La rido di La Ombro!

Cardona konocis ta rido. Altrafoye il audabis ol, mirakloze salvata de morto da malfacanti. Por Cardona, la stranja joyo adportis expliko.

Il nun savis ke il esabis advokita da La Ombro. Il savis la fonto dil telefon-advoko qua dicabis ube lu trovez Hawk Forster, serchat ocidero.

Nelauta voco telefone parolabis a Cardona—ne la voco di La Ombro. Ma Cardona kredis ke la venjanto di krimino employas fidinda helpanti.

La Ombro! Lu trovabis, kaptabis, ed haltigabis Hawk Forster, la mortiganto. Un plusa signo di la ne-indulgema milito di la Ombro kontre krimino; plusa frapo facita por yusteso. Cardona komprenis, e supozis ke il savas omno.

Cardona eroris. Il ne savis ke Hawk Forster esis rato qua esforcabis denuncar; ke l'ocidero konocabis la projeti di plu povoza kriministi, ed esabis pronta divulgar oli a La Ombro kande la detektivi tro frue enirabis.

Cardona suspektis nulo. Nur La Ombro savis ke ula granda krimino komplotesas. Tamen, lu ganabis nur sugesto de Hawk Forster ante ke cirkonstanci koaktabis ke lu rapide ekirez.

Danjero minacas Daniel Antrim, yuristo qua traktas kriministi. Ta danjero arivante, vasta krimino komencos.

Malega komploti marchas! Hawk Forster esante mortinta, nulu ecepte la komplotanti ipsa savas la detali.

Nur La Ombro povas renkontrar ita enemiki di ordino. Por facar lo, lu mustas saveskar e fonto e naturo dil komplotata krimino quan la klozita labii di Hawk Forster nultempe parolos!

Ka La Ombro povas deskovrar la komploto irgube ol facesas?

CHAPITRO II.

VIRO REZOLVATA.

LA BELA YAKTO *Vesta* glitis tra la milda blua aquo dil Gulfo-fluo. Sur la dopa ferdeko, sub larja tendeto sidis quar viri koldete vestizita en vestari ek kruda silko.

Glasi tinkletis en lia manui. Lia konverso ofte ruptesis da obcena rido. La quar homi semblis tipala grupo de plezuro-serchanti havanta nulo facar ecepte juar tam bone kam posible la luxoza vivo dil tropikala mari.

Esis tranquila egaleso inter ta homi; singlu semblis posedar aplombo ed autoritato. Per ago, konduto, e su-teno, li multe similesis l'una l'altra. Ma inter la vizaji e la korpi esis remarkinda diverseso.

La diverseso esis partikulare remarkinda dum stranja ceremonio quan li facis. Li single sufoye tostis l'una l'altra—evidente

kustumala procedo. Un viro restis sidante dum ke l'altra tri staceskis e levis sua glasi.

"A George Ellsworth," ti drinkante l'unesma tosto samtempe dicis, "la maxim bona prospero e saneso!"

Li drinkis e sideskis, pozis sua vakuigita glasi avan la tostita viro.

"Plenigez oli, Buchanto. Plenigez!"

Ta homo nomita George Ellsworth obediis. Ilua maniero esis karakteriziva por ilua surnomacho, "Buchanto". Ilu esis granda, fanfaronanta kerlo, evante cirkume quaradek yari. Ilua vizajo esis larja, ilua labii jokema. Ilua grasoza, karnoza manuo sizis la botelo e plenigis la glasi.

Lore staceskis Ellsworth, e du altri staceskis kun ilu. La quaresma homo del grupo restis sidante.

"Ad Howard Best," venis la kanto, "la maxim bona prospero e saneso!"

Adinterne iris la drinkaji; adinfre iris la glasi.

"Tua foyo plenigar oli, Diakono," Buchanto dicis.

Tacema, havante severa vizajo, Howard Best silencoze plenigis la glasi, ilua blanka, magra manui esis tensata. Ilu esis la sobr-aspektanto dil grupo. La surnomacho "Diakono" fitis quale pantoflo. Ilu aspektis

multa yari plu evoza kam Buchanto. Stacante apud la grandega homo, Diakono aspektis tre magre e velkinte.

“A Maurice Exton, la maxim bona prospero e saneso!”

Tale iris la triesma tosto; e pos olu, la jokema impero:

“Ekvarsez ol, Mayoro! Ne esez sparemacha pri la botelo!”

Maurice Exton—la homo nomata “Mayoro”—esis mezgranda viro evanta plu proxime a quaradek yari kam a triadek. Ilua hararo esis nigra, ilua vizajo flav-pala. Neta labio-barbo tam nigra kam ilua hararo ornis ilua supra labio. Van Dyke-barbo pintizis ilua mentono. Ilua shultri esis rekta, havanta militistala posturo. Ilu plenigis la glasi per firma manui.

Pose venis la tosto al quaresma homo del grupo:

“A Joel Hawkins, la maxim bona fortuno e saneso!”

Pos ta finala tosto venis instantala silenco.

Lore Diakono turnis su a Joel Hawkins e dicis:

“Ne obliviez la glasi, Fureto. Venas plusa tosto.”

“Justa,” respondis “Fureto” kun obliqua rideto. “Ka tu supozas ke me obliviez?”

Joel Hawkins inklinis su adavane kun ruzoza, brilanta ridetacho. Kurta, havante ronda shultri til ke il preske aspektis deformate, la nomo Fureto esis apta. L’okuli dil viro akute regardis tra partale klozita palpebri. Tenante la botelo, ilua vizajo ye la nivelo dil glasi, ilu semblis mezurar singla drinkajo por ke li omna recevez exakte la sama quanto. Mayoro prenis sua glaso e staceskis dum ke l’altra tri staceskis.

“A David Traver!” ilu dicis per ferma voco.

“A David Traver,” li ensemble kantis, “la maxim bona prospero e saneso!”

La viri plu lente drinkis ta finala tosto. Unope la glasi esis abasita.

Itere sideskante, li komplezate cirkume regardis.

“Nu, ni rimemoris Judiciisto,” deklaris Buchanto.

“Judiciisto rimemoris ni,” nelaute dicis Diakono.

La konversado chanjis nun pos la stranja formaleso finis.

“New York matine. La fino dil voyo,” anuncis Buchanto per larja rideto. “Omnu

sur la ferdeko ye sep kloki. Ni volas vidar la Libereso-Statuo!"

"L'evoza homino videz ni!" ridachis Fureto.

"Yes o no," dicis Mayoro. "To pri quo me pensas esas la kelka boteli quin ni darfas enportar. Judiciisto juus askoltar nia tosto, kande ni lun renkontros."

"Diakono esas la kerlo enportar la grogo," ruzoze dicis Fureto. "Lu povus celar ol sub la surtuto. Sat multa spaco cirkum lua spindelatra formo. Prestez a lu un de la tua, Buchanto."

"Pro quo suciar?" questionis Buchanto. "Probable Judiciisto havos domo plena de alkoholo trans la Kanadana land-limito. Nula kauzo nenecese traktar doganisti."

"Racionoza," deklaris Mayoro. "Vi savas, ke me ne prizas sensence riskar. Esas sat multa riskegi. Esis grand alejo vidar ta aviono ultre la marbordo di Florida. La kruo supozis ke ni sendis la tot alkoholo-kargajo tatempe."

"Li edukesis pri to," remarkis Diakono.

"L'importanta ago nun," Mayoro duris dicar, "esas separar pos desembarkar. Maxim bona prospero—future!"

“E nula lakrimi de tu, Diakono,” dicis Buchanto. “Me expektis ke tu lakrimifus kande ni forjetis aden la Karibeano—”

“Obliviez to, Buchanto,” grunis Mayoro; “obliviez! Diakono obliviis. To rimemorigas da me, Fureto—tu mustas facar ul oblivio.”

“Mayoro es justa, Fureto,” Diakono konkordis.

“Skribinte ta letro…” — Mayoro desaprobante negis per la kapo — “to ne esis bona, Fureto!”

“Ma Hawk esas mea amiko,” protestis Fureto, e cirkume regardis la grupo. “Lu ne parolus. Omnakaze, me nur dicis a lu—”

“Ni ja diskutis lo,” dicis Mayoro. “Nun nulo plusa. Me pensas pri morge. Me obtenos horario por tu, Fureto, tam balde kam ni atingas New York. L’unesma treno ek l’urbego esos maxim bona. Ni volas ke tu vizitez Judiciisto ante ni.”

“Bonege,” respondis Fureto per iritata tono. “Me facos lo, Mayoro.”

“Tu facos lo!” Mayoro emfazoze dicis. “Ma rimemorez, tu esas un ek kin. L’interesti dil grupo esas maxim grava. Tu forsan havas tua propra idei. Forigez oli—til pose. Esos multa tempo, plu tarde. Ni omna esos nedependanta, pos kelka tempo.”

“Rimemorez,” ekis Diakono, e solene regardegis Fureto.

Buchanto avertante grunis.

To finigis la diskuto. Buchanto, mordante l’extremajo di Havana-sigaro, advokis la nav-servisto, e plusa botelo adportesis al tablo. Pose esis dineo; pose la marala vespero finis kande la viri single shancelis a lia kabini.

VIZAJI esis fatigita e solena kande la viri asemblis su matine dum ke la *Vesta* sorgeme trairis l’extera portuo. Stacante ye la pasamano, la quar viri spektis l’ekvoyajanta paketboti e regardegis vers la marbordo dil Staten-insulo.

Buchanto semblis esar mi-konfuza e min jokema kam kustumale. Diakono esis tacema; ma to ne esis stranja. Mayoro dicis preske nulo, ma stacis kom militisto. Fureto esis la maxim tacema de omni. Ma ilua regardeto esis furtema ed ilua konduto esis desquieta.

Esis tarda posdimezo kande la *Vesta,* pos divers ajorni, tandem endokigesis e la quar viri trapasis la doganisti. Desembarkite, la departanta pasajeri presis la manuo dil severa kapitano dil yakto. La *Vesta* voyajos ad altra portuo pos plura dii.

Diakono sole eniris taxio. Buchanto veturiris per altra. Mayoro e Fureto restis, Fureto ridetachante regardante l'avenuo qua bordizis la marbordo. Mayoro dum instanto livis ilu, retrovenis portanta horario.

"Tua treno departos de Grand-Centrala Staciono ye noktomezo," ilu dicis. "Me hike markizis ol. Me rezervis por tu per telefonar. Irez e manjez, spektez spektaklo, ma sen faliar irar per la Ciklono Limitizita. Komprenez?"

"Me komprenas," respondis Fureto kun ridetacho. "Adio, Mayoro. Me vidos tu plu tarde."

Fureto eniris taxio e forveturis. Ilu iris direte al Grand-Centrala Staciono. Ibe ilu obtenis sua treno- e vagono-bilieti. Il obediis l'imperi di Mayoro pri manjar. Ma pose, Fureto iris a telefon-kabineto ed exploris la telefon-cifraro por Manhattan.

Ilua indiko-fingro iris alonge un del unesma pagini dil libro. Ol haltis ye la nomo Antrim. Fureto remarkis l'adreso. Il klozis la libro, ed ilua okuli malice cintilifis. Lu trovabis sua amuzo por la nokto!

Mayoro esis justa. Esas kin de li. La chefa intereso di la kin esas la komuna interesto. Ma Fureto—plu multe kam l'altri—havis sua

propra interesto. Lu ne intencis ignorar olu. L'altri nultempe saveskos!

Esas multa tempo ante noktomezo. Komence, promeno alonge Broadway; pose ilu iros segun la dezirata voyo. Fortuno agos. Se fortuno venus, il renkontrus olu.

Do kelke pos duadek-e-du kloki Fureto, manui en la poshi, aparis an strado kelka stradi norde de 42ma Strado e flanis vers l'apartamento ube lojis Daniel Antrim.

CHAPITRO III.

FURETO PAROLAS PRI AFERI.

SUB LA LUMO di strado-lampo, Fureto haltis e pozis manuo aden sua interna posho. Il ektiris krumplita kuverto. De olu il extraktis ofte faldita letro.

Fureto apertante ol, la mesajo revelis kruda skribacho e skisita diagramo en la mezo dil pagino. L'avid okuli di Fureto glitis tra la skribo quale se oli nur rivivigas savo ja profunde enfosigit en la memoro dil homo.

La letro esis la verko di homo qua povas nur krude espelar. Fureto, rapida ed akuta lektanto, tushis grava frazi per sua fingro-pinto e kruele ridetis dum lektar oli:

> Me spektis A depos ke tu saviggis da me pri lu.... Me ya suksesis enirar lua domo dum un nokte kande lu ne assistas.... Ca skisuro montras la loko.... En la skribtabblo lu havas la

> noti pri la kerli quin lu trahizzas.... Solly Bricker.... Centtro 1592 ... Tatsas pro to quon tu ditsis.... Falsa klefo dop la raddiatoro en la korridorro.... HAWK.

La finala vorto formacis la signaturo. Fureto digestis omna frazo en la letro. Il precipue atencis la diagramo, qua kontenas tala signi quala “chambrego,” “dopa pordo,” raddiatoro,” e “skribtabblo.”

Pose Fureto pecetigis la letro. Il flanis advane tra l’obskureso e jetis la peceti aden la brizo. Oli fluktuis omnadirecione.

Ruzoze reptante, Fureto atingis la avana pordo di anciena apartamentaro. L’interna vestibulo esis feble lumizita. Il eniris e turnis su adsinistre vers eskalero, acensis til la triesma etajo.

Ye la fora extremajo dil koridoro esis du pordi—un en l’angulo adsinistre, l’altra addextre ma quar metri del angulo.

Lumo brilis tra la vitra fenestreto super la sinistra pordo. Fureto ridetachis.

Il suspekteme regardegis la dextra pordo. La supera fenestreto esis nigra. To suficis.

Fureto retroregardis la tenebroza koridoro. Vidante nulu, il avancis a radiatoro ye l’extremajo dil koridoro. Klefo brilis en ilua manuo.

Fureto intense regardis la klefo. Il ne observis la blanka vizajo presita an la dextra supera fenestreto. Ulu spektis ilu, ma Fureto ne savis lo. Silencoze, la viro havanta ronda shultri klef-apertis la sinistra pordo ed eniris.

Nun il esis tre cirkonspekta—plu furtema kam en la koridoro, ube ilua pedpazi kelkete sonabis. Il strabe regardis aden la lumizita chambro de mikra vestibulo. En la fora angulo sidis plumpa, kalva viro an skribtablo.

La labii di Fureto tordis su pro odio dum ke il sensone klozis la pordo dop su. Ek la hancho-posho il ektiris kurtigita revolvero.

Il adavane reptis quale trakanta kato til ke il esis ne plu kam du metri for la kalva viro. Lore mokanta rido venis ek Fureto.

La plumpa viro rapide jiris en sua turnanta stulo. Ilua reda, bufata vizajo purpureskis. Ilua korpo tremis. Ilua larja, tresayigit okuli vidis l'adsupra movo dil revolvero di Fureto. Instinte, il levis sua brakii.

FURETO, kun kold okuli e severa vizajo, deskovrite, direte regardegis sua viktimo. La venenoz odio en ilua okuli ne semblis impresar Daniel Antrim.

La yuristo astonate reciproke regardegis Fureto. Evidente il ne rikonocis ta qua minacas ilu.

"Quon vu volas?" il subite questionis.

"Me volas parolar kun vu," oglachante grunis Fureto.

"Qua vu esas?" questionis Antrim.

La respondo esis explozo de klukanta ridacho.

"Qua me esas?" respondis Fureto. "Ka vu ultempe audis pri viro nomita Joel Hawkins?"

Antrim lente negis per kapsigno.

"Nu, lun me esas. Joel Hawkins!" La rido di Fureto esis frigida. "E vu es Dan Antrim, la yuristo. La trahizanto!"

Antrim tresayis. Dum instanto il tremis. Pose il kalmeskis ed asumis la mieno di ta qua esas pronta plear riskoza ruzo.

"Vu eroras," il dicis. "Tote eroras. Vu konfuzigesas. Ni kalme diskutez. Forpozez ta pafilo——"

"Ka permisar ke vu itere trahizez? Nule!"

"Me nultempe trahizis irgu dum——"

"Vu nultempe *ne* trahizis!" grunis Fureto.

Il adavane movis sua brakii e pulsis la pafilo preske an la kosti di Antrim.

"Glitez itere aden ta sidilo!" Fureto imperis. "Me revelos la pruvi, yes ya!"

Apuntante Antrim per la pafilo, qua forpulsis su de la skribtablo per sua pedi, Fureto violentoze ektiris la maxim infra tirkesto dil skribtablo. Ol spasmatre apertesis, e Fureto ektiris amaso de dokumenti. Il mashinatre facis lo, spektis Antrim dum laborar.

Per rapida, kurta regardeti vers la kontenaji dil tirkesto, Fureto trovis la serchata kuverto. Ol markizesis per la nomo Bricker.

Per un habila manuo, Fureto sukusis faldita pagini ek la kuverto. Il rapide regardis oli; pose subite regardegis Daniel Antrim.

L'expresuro dil vizajo dil yuristo dicis omno. Fureto ne ja havabis sat multa tempo por remarkar to skribita sur la pagini; ma la nerepresata timo montris ke lu savas, ke sua ruzo faliabis. Fureto ridachis.

"Me ne bezonas pluse serchar," il deklaris. "Me savas ke vu es trahizanto. Vu trahizis multa homi. Me ne ja dicos—quale me deskovris to. Vartez audar."

Ilua vorti divenis nova ridado. Il levis la telefon-askoltilo del telefonilo sur la skribtablo. La kudo dil pafilo-brakio pozate sur l'askoltilo, Fureto cifragis telefon-numero per sua sinistra manuo.

ANTRIM, okuli larjigita, spektis, esforcis intelektar la cifro.

"Qua—qua——" il paroleskis, balbutis.

"Me telefonas a kerlo qua devas multon saveskar," deklaris Fureto. "Lu saveskos—nun!"

Ilua okuli cintilifis per minaco qua igis Antrim restar sen protesto. Questiono audesis del askoltilo. Fureto parolis.

"Ka tu, Solly?... Bonege.... Askoltez. Me dicas direte.... Dan Antrim trahizas tu.... Yes, la yuristo. Ka tu opinionis ke lu es bona? Nu, no....

"Bone. Ka tu savas ube lu lojas? Do venez.... Direte enirez. La pordo esos apertita por tu.... Yes, tu trovos lu hike, e l'informo quan tu bezonas jacos sur lua skribtablo.... Tu arivos justatempe por vidar ke lu ganas to quon lu meritas.... Me pafos lu, ma lu ne esos mortinta. Me livos duesma kuglo por tu. Ne obliviez prenar l'informo quan tu trovos...."

Fureto sagace askoltis. Il audis ecitata blasfemo del telefon-lineo. Il ripozis l'askoltilo.

"Solly konvinkesas," il ridetante dicis ad Antrim. "Lu venas adhike. Kande lu arivos, anke arivos tua fino, Dan Antrim."

“Me pagos vu!” anhelis la yuristo. “Haltigez omno! Lasez me irar. Me pagos tu ——”

“Ka *pagos* me?”

La kolda tono di Fureto esis intensa pro odio. Il pulsis sua korpo tre proxim la formo dil yuristo e grunis kurta mesajo aden l’orelo di Daniel Antrim. Tota astoneso kovris la vizajo dil yuristo. Fureto oglachante retropazis.

“Ka vu nun komprenas?”

“Vu—vu——“ anhelis Antrim.

“Yes,” ridetachis Fureto. “Vu ne supozis ke me venos, ka ne? Nu, vu nultempe saveskos quale me advenis!”

Il pazis trans la chambro e vartis an la fora pordo, la revolvero vers Antrim.

“Me nur unfoye pafos vu,” il dicis, ankore ridetachante. “Pose me livos vu por Solly. Vu e ta dokumenti sur la skribtablo.

“Vua dopa pordo esos bon ekireyo por me, Antrim. Me enirante klefapertis la avana pordo. Solly havos nula problemo. Tote nula problemo. Tote nula!”

La du viri esis lore senmova. Antrim velkis, forte respiris. Fureto, oglachante, portis fixigita mieno sur ta ruzoza vizajo. Stranja ceno—precipue vidita del supera fenestreto dil apartamento-pordo.

Nam ibe strabe regardis homo, un pedo pozita adsur la radiatoro, l'opozata manuo tenante la latero dil pordo-fosto. Ica homo, regardante del koridoro, silencoze atestis omna movo en la kapto da Fureto di Daniel Antrim.

LA REGARDANTO, havante serioza vizajo e larja shultri, falis de ta posturo tam habile kam kato, e dum instanto stacis en la koridoro. Lu turnis su e transiris al mi-apertita pordo ye l'altra latero. Lu hastis aden l'obskur apartamento, klozis la pordo. Pos kelka instanti lu tenis la telefon-askoltilo.

Nelauta voco respondis. Ol parolis nur un vorto. Ta vorto esis nomo:

"Burbank."

"Vincent telefonas," deklaris la homo per nelauta, tensata tono. "Viro en l'apartamento di Antrim. Apuntas lu per revolvero. Telefonis. Evidente expektas altru."

"Vartez. Telefonez pos tri minuti."

Harry Vincent, agento di La Ombro, stacis en l'obskureso. Il plasizesis hike por spektar to quo evantas en la lojeyo di Daniel Antrim. Ta a qua lu jus parolabis esis Burbank. Harry savis, dum vartar, ke

Burbank komunikas ilua mesajo a La Ombro.

Il itere telefonis. Itere venis la kalma voco di Burbank. Icafoye ol portis impero.

“Preventez l’ago dal enemiko di Antrim. Koaktez lu restar.”

Nur to. Rapide Harry ripozis l’askoltilo e glitis ek l’obskur apartamento. Il proximeskis al pordo di Antrim e sorgeme turnis la pordo-butono. La pordo apertesis.

Harry ne vartabis itere regardar tra la supera fenestreto. Il ferme tenis automata pistolo per sua dextra manuo, apuntis per ol tra la streta aperturo dil pordo. Il vidis ke la posturi dil du viri apene chanjabis.

Fureto, maligne triumfante, spektis Antrim. La yuristo regardegis ta qua apuntis per la revolvero.

Esis tensat instanto por Harry Vincent; ma il experiencabis plu desfacil instanti dum servar La Ombro. Ilua kurso esis evidenta, ed il persequis olu.

Pazante aden la vestibulo, il permisis ke la pordo ocilez dop ilu. Ol haltis ante tote klozar su. Sen vartar ke la bruiso esez remarkata, Harry parolis per bruska, rezolvema tono:

“Faligez ta pafilo!” il imperis. “Un movo e tu es mortinta!”

Fureto savis ke ta vorti esas por ilu. Il esis tro experiencoza ne obediar oli. Ilua manuo ne movis dum ke ilua regardo turnesis por remarkar l'automata pistolo en la manuo di Harry Vincent.

La fingri di Fureto mashinatre desfaldis su. Ilua propra revolvero kliktis adsur la pavimento.

"Turnez adhike!" imperis Harry. "Manui adsupre! Dorso an la parieto!"

La triumfo di Fureto transformesis a trakata, furtema regardeto. Desafable, il obediis. Il rekte regardegis la tubo dil automata pistolo di Harry.

Daniel Antrim, rekuperante sua raciono, lente staceskis e proximeskis al skribtablo. Harry ne haltigis ilu. Antrim, tastante en tirkesto, serchis sua propra pafilo.

La ferma, nepardonema maniero di Harry ne permisis un milimetro de movo por Fureto. Ma dum ke Harry spektis, il remarkis ulo quo subite adportis necerteso. La furtem okuli di Fureto chanjis. La palpebri mi-klozesis, e la pupili brilis tra la stretigit aperturi.

Esis tresayiganta ke to eventis kande Harry kaptabis ilu ed Antrim anke venas kom enemiko. To venis kom quika averto al homo ye la pordo.

Instantale, Harry vidis ke Antrim ektiras revolvero. Fureto nun esos ilua chasajo. Harry savis, ke danjero arivas.

Il quik jiris vers la pordo dop ilu. Saminstante, grandega manuo sizis ilua karpo e tordis ol adinfre. Brakio, ja ocilata, portis la tubo di revolvero cintilifante vers ilua kapo.

L'instintala adlatera salto di Harry deturnis la terorinda frapo. Ol esis intencit frakasar ilua kranio. Vice lo, ol frapis la kolo-latero.

To suficis. L'automata pistolo di Harry falis ek ilua sensenta fingri. Il senkoncie falis al pavimento dil vestibulo.

Solly Bricker arivabis.

CHAPITRO IV.

LA HOMO DIL NOKTO.

L'INSTANTI qui sequis la falo di Harry Vincent ecitis. Fureto, Daniel Antrim, e Solly Bricker esis la chef aktori en ecitanta dramato. La supernumerarii esis quar banditi qui sequabis Solly aden l'apartamento.

Daniel Antrim audis la lukto-bruiso ye la pordo. Ilua revolvero esis en ilua manuo kande Harry Vincent falis. Instintale, la plumpa yuristo jiris por afrontar ica nova minaco. Ilua bufata vizajo esis blua pro eciteso.

Antrim esis inter du enemiki: Fureto, senarma, e Solly, timend adversulo. Vidante la grupo qua fluas tra la pordo, il sentis ke triesma reala danjero eniras.

Fureto, sagaca malgre sua embarasita stando, ruzeme moveskis dum la sam instanto kande Antrim forturnis su. Il esis

rapidega, ma prudenta, sinkis til la pavimento ed extensis furtema manuo vers sua pafilo.

Ne nur timo pri atraktar la atenco di Antrim retenis Fureto; anke pro necerteso pri Solly Bricker. Fureto savis ke l'infama bandito-chefo povas komence pafar e pose questionar.

Solly ipsa bezonis nemediat ago. Ilua brakio esis abasita pos la frapo kontre Harry Vincent. Ilua serveri esis dop ilu, ne povis agar pro l'obstruktanta korpo di lia chefo.

Solly, staceskante kun sua pafilo, intencis apuntar Antrim til komprenar la situeso. Ma la yuristo sovaje saltis por ataktar, e Solly koaktesis rapide agar.

Antrim preparis su por pafar. Solly, la korpo turnita, ne povis unesme pafar. La bandito faligis su, ed ilua serveri, inspirata dal ago dil chefo, retrokuris aden la koridoro.

Se Antrim povabus explotar sua avantajo, il povabus haltigar l'atako, pro ke dum instanto la situeso esis oportuna. Ma la yuristo, mala pafanto, facis exakte to quon Solly expektabis. Il pafis ye la punto ube la bandito-chefo esabis, ne ye la loko ube il lore esas.

L'unesma kuglo dil yuristo perforis la parieto preske un triimo di metro super la shultro di Solly. Ilua duesma pafo esis mem plu fora.

Lore venis la respondo di Solly de la levit automata pistolo. La kuglo dil bandito esis proxima; ol preteriris la korpo di Antrim ye la sam instanto kande la yuristo, komprenante sua eroro, abasis la pafilo vers Solly.

Se la duelo restabus en la manui di ta du homi, la sequanta sekundo decidabus la rezulto. Daniel Antrim havis fingro sur la destensilo. Solly Bricker esis pronta itere pafar. Singlu certe apuntis. Lia kugli esos samtempe pafata.

MA LI NE RIMEMORIS FURETO. Glitante vers ilua revolvero, la viro havanta ronda shultri e ruzem okuli spektis la partoprenanti en l'ecitanta konkurso.

Mem ante ke li pafabis l'unesma pafi, il komprenis ke nek l'unu nek l'altru atencis ilu.

La ruzoza glito di Fureto divenis rapida movo.

Il staceskis kun la pafilo ye la krizal instanto, ilua fingro presis la destensilo.

Lauta detono, e Daniel Antrim krulis adlatere, jus kande pronta pafar.

La tempo inter la pafo di Fureto e la proxima rezulto dil duelo inter Antrim e Solly esis tante kurta ke Solly ne povis chanjar sua apunto. Ilua pafo sequis, sisis jus super la kapo dil krulanta yuristo.

Fureto ne plus vartis. Kun maligna ridetacho il lansis su vers la pordo qua duktas al dopajo dil apartamento. Il decidabis ica konflikto quale il minacabis facar. Il vundabis Antrim e livis la konsequo por Solly. La eki dil pafado resonis tra l'apartamento—esis bona tempo forirar.

Solly ne remarkis la departo di Fureto. Ica homo—il ne konocis ta homo—salvabis ilu. Antrim krumplata sur la pavimento esforcis levar su por pafar. Solly Bricker ofris nula kompato.

Trifoye l'automata pistolo dil bandito-chefo portis plomba morto aden la formo tordanta su. Daniel Antrim, la trahizanto, sternesis mortinta, senmova kande Solly abasis sua pistolo e pazegis al skribtablo.

Il sizis la dokumenti ibe. Rapida studio montris ke oli relatas ilu. Oli revelis la projeti di Antrim, ke Bricker esez livrata al

autoritatozi—pro ke Solly refuzabis aceptar pakto kun la deshonesta yuristo!

Antrim nultempe minacabis; ma del instanto ke Solly recevabis la telefono-mesajo da Fureto, il suspektis. Ta fakto explikis ilua rapid arivo kun ilua bando.

Blasfemante, Solly sputis ye la mortintulo sur la pavimento. Pose, rimemorante la komenco dil konflikto, il turnis su al pordo tra qua ilua quar gorili aparis.

“Kaptez ta kerlo!” Solly klamis. “Ta quan me frapis. Tranez il adhike!”

La bandito-chefo pulsis l’akuzanta dokumenti aden sua posho, e spektis dum ke la bandito tranis Harry Vincent al mezo dil chambro. La viktimo esis ankore senkoncia.

“Rektigez lu, du de vi!” imperis Solly. “L’altri gardez. Unu ye la avana pordo. Unu ye la dopa. Ni ekiros.”

Harry, ilua korpo bizare tordita, esis tenita per l’extensita brakii inter la du budema banditi. Ilua kapo inklinis adinfre. La flanko di ilua kapo e kolo montris la marko dil frapego donita da Solly.

Pazante adavane, Solly klozis sua sinistra pugno e brutale levis olu. Il fortege frapis Harry an la mentono, e la kapo dil senpova

viro retroe saltis. Solly oglachis la pala, senexpresa vizajo.

"Senkoncia," deklaris la bandito-chefo. "Tote senkoncia. Pro ke *me* frapis lu. Me frapas li til senkoncio. Ni mustas fugar. Tempo mankas. Tenez lu—me facez lo necesa."

Il retropazis e kalme apuntis per sua automata pistolo la kordio di Harry Vincent. Per tranquil indiferenteso, Solly pozis sua fingro an la destensilo, preparis vicioze finigar la vivo dil agento di La Ombro.

Semblis esar certa morto por Harry Vincent. Du banditi tenegis ilu. Armizita viro stacis ye singla pordo. Solly Bricker preparis pafar.

NULU MOVIS dum ke Solly rezolveme apuntis. La homo ye la dopa ekireyo regardis tra la pordo. Ta qua gardis la avana pordo, interesata dal artizaneso di sua chefo, turnabis sua kapo por spektar Solly.

Kin banditi—omnu armizita e senvunda. Harry Vincent, senarma e senkoncia.

Tal avantajon Solly prizis! Miliono kontre un favorante ilu: ton il opinionis.

Ma Solly esis nejusta. Nek il nek la gardanta viri vidis la longa nigra ombro qua

jetis su trans la pavimento. Ol komencis del koridoro, e super olu stacis la homo ipsa—alta, silencoza figuro vestizita per nigra mantelo e chapelego havanta mola rebordego.

La Ombro asistas!

Se la misterioz arivanto fidabus a nur un pafilo; se lu agabus hastoze o facabus un soneto por revelar sua prezenteso, lu ne povabus salvar la vivo di Harry Vincent. Ma La Ombro nultempe eroris!

Singla nigre gantizita manuo tenis automata pistolo. Per glitanta, ferma movo lu pulsis la pistolo en sua sinistra manuo an la korpo dil viro ye la pordo, ed rekte apuntis per la dextra pafilo Solly Bricker. La du pistoli samtempe parolis, por ke la du pafi sonis kom un havanta terorinda lauteso.

L'unesma pafo eliminis la viro ye la pordo. Il falis adavane, vunduro en la flanko. L'altra pafo frapis l'avanbrakio di Solly super la karpo e pasis aden la korpo dil bandito-chefo.

La dextra brakio di La Ombro extensesis, la sinistra restis apud lua flanko.

Lua sinistra manuo movis adavane pro la retrosalto dil .45-pafilo. La pafilo-tubo nun

repozis perfekte sur la kurvo dil dextra kudo.

La sinistra pafilo itere parolis, perfekte apuntita. Olua kuglo tushis la viro ye l'opozata pordo ante ke la tresayigita pafisto povas rekuperar de surprizo. La spektanta bandito falis.

Dum ke la sinistra manuo retroe iris, la dextra nebulatre movis, e la du automata pistoli apuntis la viri qui tenis Harry Vincent!

Un kontre kin—ma La Ombro ganis l'avantajo dum un rapida sekundo. Perfekta pafanto, singla projetita ago duktis a lo sequanta. Tri pafi, single kalkulata, eliminabis tri enemiki. L'altra du esis en la povo di La Ombro!

Nun venis la necert elemento. La restanta du serveri di Solly esis nek poltrona nek brava. Li esis hardigita kombatanti qui preferis paf-mortigar senpova viktimi; samtempe, li esis viri qui kredas ke kombato esas la maxim bona moyeno por su-salvo.

Li komprenis nulo pri la strategio di La Ombro. Li nur komprenis ke li esas en mala situeso. Kom viri qui nultempe indulgis, li expektis nul indulgo. Singlu havante la sama pensajo—ke li esas du kontre un—

liberigis Harry Vincent e levis sua revolvero vers la minacanta, nigre vestizita formo.

La Ombro havis du kugli por li. Lua sinistra pistolo sputis flamo e rapida pafo faligis la plu proxima pafisto. Ma la dextra atakanto esis plu grava danjero. Il falis al pavimento kun la falanta korpo di Harry. Il esis dop ta krumplata formo, ed ilua revolvero venis adsupre.

La Ombro pafis. Lua kuglo frolis la sinistra shultro dil bandito evitanta danjero. Un milimetro plu basa, e la pafo efikabus; ma un milimetro plu basa, e la formo di Harry esabus la skopo.

La dextra manuo dil bandito venis adavan la korpo di Harry. La viro presis la destensilo, unfoye—dufoye——

Ma la hastigita pafi faliis. La Ombro anke movis. Lu rapide avaniris jus kande la manuo aparis. Adavane ed addextre—evitante la loko apuntita.

La sinistra brakio di La Ombro, extensate fore e base, livris pafo qua preventis triesma kuglo del bandito. Ol kliktis la suprajo dil revolvero-tubo e rikochis al parieto.

Instintale, la bandito retrotiris su, e per ta ago montris sua kolo e shultri super la

korpo di Harry. La dextra manuo di La Ombro agis.

To finigis la konflikto. Un proxima pafo venis del manuo qua nultempe faliis. La kuglo paralizis la bandito, frapante ilu en la kolo alonge la spino. La lasta enemiko di La Ombro sternesis, vizajo an la pavimento.

L'automata pistoli di La Ombro iris adsub lua mantelo. Longa pazego, e lu tiris Harry Vincent del pavimento. Fora klami venis del koridoro. La Ombro, uzante astonanta forteso, levis Harry e portis ilu tra la dopa pordo dil apartamento.

UN INSTANTO PLU TARDE, kande du policisti hastis aden l'apartamento, li trovis Solly Bricker ed ilua bando sternita cirkum la kadavro di Daniel Antrim.

Solly, quale la yuristo, esis mortinta. L'oportuna pafo di La Ombro atingabis ilua kordio pos frolar l'extensat avanbrakio.

Del incendio-turmo, qua duktis aden kurteto dop l'apartamento, korpo aparis quale se suspendat en spaco. Ol esis la formo di Harry Vincent, subtenita dal nevidebla figuro di La Ombro. Lore la portanta figuro aparis en la filtranta lumo, quale nigra fantomo dil nokto.

Lu forportis sua kompanulo a sekureso. Subite La Ombro haltis. Lu pozis Harry apud la muro. Lua figuro esis granda super la senkoncia viro, quale protektanta gardisto. Lua nigra mantelo celis Harry tam tote kam la nokto.

La lumo di elektrala torcho aparis. Policisto, atraktata dal pafi, eniris la stradeto. Lu proximeskis al incendio-turmo. Necerta pri lua cirkumajo, lu turnis su, e la lumo di lua torcho brilis direte adsur la figuro di La Ombro.

La policisto esis astonata. Lua revolvero en la sinistra manuo, la torcho en lua dextra manuo, lu povabus mortigar La Ombro. Ma lu nultempe ganis l'avantajo.

La Ombro abasis su adavane, sizis la karpi dil policisto. Fortege tordante, lu cirklatre rotacis la korpo dil policisto.

La revolvero e l'elektrala torcho flugis tra la aero en opozanta sinsi. La policisto falis adsur sua dorso e dufoye rulis. Blotisante, La Ombro levis la korpo di Harry e rapide portis ol vers la strado.

La policisto, en stuporo dum instanto, vidis la brilanta torcho sur la pavaro. Lu saltis por olu, e flagris la lumo adhike ed adibe. Lu vidis sua revolvero. Lu hastis vers la strado—multa sekundi perdita.

La policisto regardis alonge la strado. Dek metri fore lu vidis homo mivoye tra pordo di garit automobilo. La policisto levis sua revolvero e klamante kuris tasinse.

La homo emersis del automobilo e stacis vartante lu. La policisto quik haltis. Lu esis koram alta viro, senmakule vestizita per tuxedo. La viro obstruktis la pordo dil automobilo; l'elektrala torcho dil policisto, brilante ultre ilu, revelis dens obskureso en la veturo.

"Quo eventas, oficiro?"

La jentilhomo parolis per nelauta voco. La policisto quik impresesis da ilua importo. La kontrasto inter la rapid agado dil mantelizita figuro en la stradeto, e la tranquila mieno di ca viro, esis evidenta.

Ne dum un instanto la policisto suspektis ligo inter la du, ma lu decidis ke ca viro servos kom atestanto.

"Homo eskapis me ibe," deklaris la policisto, gestis per la revolvero ye la aperturo dil stradeto. "Ka vu vidis lu? Adube lu iris?"

"Me vidis nulu," esis la kalma respondo.

La policisto regardegis vers la strad-angulo. Lu decidis ke l'atakanto evidente hastabis segun l'opozata sinso. Persequar, nun, esus vana.

La policisto opinionis ke ilua devo esas en l'apartamentaro, ne savis ke altra policisti ja enirabis per la strado-pordo.

"Nu, bone," lu bruske dicis. "Me regretas jenir vu, chefo. Se vu veturirante vidus irgu suspektinda, trovez la maxim proxima policano."

"Me facos exakte lo."

La policisto turnis su ed hastis vers l'apartamentaro. L'alta, tranquila viro spektis til ke lu desaparabis. Lore, intenceme, il extensis manuo aden l'automobilo e prenis nigra vesto qua ibe jacis, tale revelante la senpova formo di Harry Vincent.

La nigra mantelo siflis. Chapelego pozesis adsur la fronto dil alta homo. Kun nelauta, pavoriganta rido, il pazis aden l'automobilo. La motoro ritmoze zumis. La veturo rulis alonge la strado.

L'automobilo turnesis cirkum la strad-angulo ed iris vers Broadway. La veturanto esis tacema, preske nevidebla—nur amaso de nigreso.

La Ombro forportis sua salvita servisto. La susurata rido resonis tra l'automobilo. Nam La Ombro vinkabis la demoni dil submondumo.

Ma Harry Vincent, ankore senkoncia, ne ja naracabis la historio dil konflikto. La Ombro ne ja saveskis ke l'unik instiganto di ta frenezioza kombato eskapabis.

Fureto foriris. La Ombro, nekapabla restar en l'apartamento di Daniel Antrim, obtenabis nula sugestajo dil departo di ta viro.

CHAPITRO V.

FURETO JOYAS.

VOYAJANTE ADWESTE en la Ciklono Limitizita, viro en la flano-vagono ociante remarkis la kap-tituli di jurnalo de Detroit. La treno rapide iris tra la Michigan-ruro. La lektanta viro atencis nun la jurnalo, nun la peizajo.

Lu esis Fureto—ta qua portis la nomo Joel Hawkins. Ociema, bone vestizita, il semblis esar nur aferisto de New York qua iras vers la mez-westo.

L'okuli di Fureto brilis. La tranquileso dil homo divenis ruzoza dum ke il remarkis ula kap-titulo super artiklo pri New York:

BANDITO-MILITO EN NEW YORK-APARTAMENTO

L'artiklo esis pri evento dum l'antea nokto. Fureto avide lektis la detali.

Konfuzigita brovo-kontrakto rugizis ilua fronto.

Segun la raporto, bando de pafisti invadabis l'apartamento di yuristo nomita Daniel Antrim. Ibe la pafili regnabis. La yuristo ocidesis dal banditi. Ol divenabis granda pafo-batalio—batalio qua indikis milito inter rivala partiseti.

La fumo klareskinte, policisti eniris e trovis quar mortinti e du vunditi. Un del mortintuli esis Daniel Antrim, la yuristo. Altru esis Solly Bricker, infama bandito-chefo.

En la posho di Bricker la policisti deskovris dokumenti portanta la skribo di Antrim. Ita dokumenti kontenis pruvi akuzanta Solly Bricker pri multa krimini.

Esis evidenta ke Daniel Antrim negociabis kun diversa kriministi. Altre, lu ne povis konfirmar fakti tote ne konocata dal policisti—fakti en la dokumenti deskovrita en la posho di Solly Bricker.

On supozis ke Solly venabis ad Antrim por diskutar mutual interesti. Evidente, la bando di Solly taceme vartabis en la koridoro exter l'apartamento. La yuristo e la bandito-chefo ne transaktabis, ma pafabis.

La serveri di Solly raliabis por salvar lu. Ma Antrim, sagaca pri banditi, dependabis de sua propra serveri. La rezulto esis la fino di Solly e di ilua bando.

Esis sat multa pruvi ke ta homi eskapabis l'apartamento. Daniel Antrim sole ne povis mortigar kin enemiki. Omna indikaji montris ke lu esabis mortigita frue dum la meleo. Pluse, omna mortinti e vunditi esis de la bando di Solly.

Policano, enirante la dopajo dil apartamento dum ke sua kunlaboristi venis tra l'avanajo renkontrabis eskapanto. L'oficiro faliabis haltigar la fuganto. Do esis certa ke adminime un homo eskapabis la loko. Altri probable ja ekirabis.

FURETO PENSIS. L'astonanta rezulto dil tumulto semblis nekredebla. L'una eskapinto—to evidente esis la kerlo frapita da Solly ye la pordo. Fureto vidabis la viro falar tote senkonciigita.

Ka lu rikoncieskis e sole mortigis omna banditi? Yen l'unika posibla solvuro.

Fureto iterante rilektis l'artiklo. Il forjetis la jurnalo e regardegis sen vidar tra la fenestro.

Nu, quon importas? Omno finas bonege. Daniel Antrim esas mortinta—e Solly esas

kulpoza. Se la bandito-chefo eskapabus, la policistaro nun serchus l'ocidero dil yuristo. Nun li serchas inter banditi konocata esar enemiki di Solly Bricker.

Komplezata rideto tordis la labii di Fureto. Il desobediabis l'instrukto di Mayoro. Il marchabis aden danjeroza situeso por sua propra venjo, kande il devis servir la Kin Kameleoni.

Il sekure formarchabis, e l'altri pafis l'una l'altra. Bonega laboro. Il bone facabis en New York!

Nun ilua oportunajo esis fora. Ne plus intrikat en aferi en New York, il facos l'intencata tasko. Il ridetachis pensante pri Mayoro. Ilua kompanulo nultempe saveskos pri la ne-oficala ago di Fureto en New York.

Fureto weris la mieno di ta qua revanchis. Il itere prenis la jurnalo e pozis fingro sur la nomo Daniel Antrim. Demonatra mokrideto kovris ilua vizajo.

Lore, komprenante ke altri forsan spektas, la viro havanta ronda shultri faligis la jurnalo e marchis vers la repasto-vagono.

Konsiderante, Fureto komplezesis da sua propra imuneso. Ulfoye il timis ke Mayoro forsan lektez la raporto pri la pafo-batalio e

trovez ligilo inter ol e Fureto. Ma il balde konsideris tala pensaji kom ridinda.

Kande la Limitizita atingis Chicago, Fureto obtenis lokala jurnalo e lektis plu profunda raporto pri l'evento en New York. La jurnali di Chicago esis sempre avida fanfaronar pafo-batalii en Manhattan.

La precipua anxio dil policistaro di New York, il lektis, semblis esar pri la futuro. L'evento che Antrim forsan signalas la komenco di violentoza kombati inter banditi.

Fureto eniris nova treno en Chicago e duris voyajar adweste. Il proximeskas a la fino di sua voyajo, for New York. Esis tarde dum la sequanta posdimezo kande la treno eniris Middletown Bifurko-staciono, la voyajo-fino por Fureto.

Il decensis del anciena staciono-trotuaro. La kurta fervoyo til Middletown ne plus funcionis. Vice ol esis autobuso.

Fureto eniris l'autobuso, e mi-horo plu tarde la veturo haltis en la chefa strado di prosperoza mez-westal urbeto. Fureto ekiris e regardis papero quan il tiris ek posho.

Il questionis nulu. Portante valizo, il flanis alonge la chefa strado. Il preterpasis un tota strado havanta moderna nova

konstrukturi, l'una ligita a l'altra, pri qua Middletown esis fiera.

Fureto remarkis la marmora fasado di banko meze dil du strad-anguli. Plu granda banko situesis ye la fora angulo. Hike Fureto turnis su addextre e transiris l'urbo-plazo.

Il ne antee esabis en Middletown, ma perfekte konocis la voyo. Ye l'altra latero dil plazo il eniris la komenco dil rezido-distrikto, e transirinte kelka stradi, il marchis al avana pordo di sat granda domo. Hike il sonigis la pordo-klosheto, e servistino rapide aparis respondante.

Fureto transdonis vizit-karto ad el; ol portis la nomo Joel Hawkins. Il questionis, ka sro Traver esas che su. La servistino respondis yes, e duktis Fureto aden saloneto. El plu tarde retrovenis, e duktis il al pordo di chambro ye la dopajo dil strad-etajo.

Fureto eniris e ridetis. Viro sidis an skribtablo, foliumante amaso de letri. Il esis viro plu kam mez-evoza, havante forta korpo e severa vizajo. Ilua densa hararo esis griza, ed il kondutis quale prosperoza viro havante alta ofico en l'urbo. Fureto klozis la pordo.

"Saluto, Judiciisto!" il dicis.

La viro severe regardis ilu.

“Ka vu esas sioro Hawkins?” il questionis.

Fureto, surprizata dal questiono, nur povis afirmar per kapsigno.

“Ka vu deziras parolar kun me?” venis la questiono.

“Yes—he—sioro Traver,” dicis Fureto.

Larja rideto aparis sur la vizajo dil viro havanta griza hararo. Il staceskis e marchis a Fureto. Il extensis sua manuo, e Fureto presis ol per reciproka rideto.

“Me joyas vidar tu, Fureto,” dicis Judiciisto per amikala tono. “Mayoro telegrafis a me ke tu unesme arivez. Tu arivas en bona tempo. Ka tu kondutas bone?”

“Yes,” Fureto mentiis.

Il afrontis la kolda questionanta regardego di Judiciisto. L’altru semblis kontentigita. Interne Fureto laxeskis. Mayoro esas sagaca, ma il ne esas komparebla a Judiciisto. Ica viro, malgre benigna mieno qua celas ilua vizajo, ne esas facile dupigita.

“Sideskez,” Judiciisto invitis.

Fureto obediis.

“Canokte ni ne diskutos detali,” deklaris Judiciisto. “Esos sat multa tempo—pos ke tu

aklimatabos tu a Middletown. Tamen, rimemorez, Fureto, ico esas mikra urbo. Ol havas sua propra manieri, e tu mustas kustumigar tu ad oli. Middletown ne esas New York."

Ita komparo esis apta; quankam Judiciisto ne komprenis, la komparo quik impresis Fureto, pro ilua aventuro en New York.

Judiciisto ankore nelaute parolante sonigis klosheto. La servistino eniris.

"Sioro Hawkins restos por dinear," anuncis Judiciisto.

FURETO PENSIS, kurioza pri to quo eventos en Middletown. Judiciisto esas ilua chefo, viro quan Fureto timas ed obedias.

Ilua nekapableso previdar la futuro igis la mento di Fureto pensar pri la pasinto—pri la finala dio sur la yakto kande li tostis la saneso dil Judiciisto—pri la imperi dal Mayoro—pri ilua defio a ta imperi, e la konsequanta kombato che Antrim.

Judiciisto kompletigis sua laboro an la skribtablo, e la pensaji di Fureto esis fora. Ilua mi-klozit okuli imaginis la vundita formo di Daniel Antrim, la minacanta figuro di Solly Bricker——

Lore aden la mento di Fureto venis spekulado pri la stranja konsequantajo dil batalio. Ita temo destranquiligabis il de pos lektir l'unesma raporto en la Detroit-jurnalo.

Qua tante stranje finigis la batalio? Qua povabus enirar por donar morto e destrukto—e pose eskapar ante l'arivo dil policisti?

Quale se il esas klarvidulo, Fureto imaginis ulu dop la timinda ludo che Antrim—figuro povoza e venjema. Kande Judiciisto paroleskis, Fureto tiris su al prezento, e l'instantala viziono desaparis. Fureto ridis pri sua propra timo.

Ma dum ta instanto il esabis proxim al vereso. Sekura del banditaro, sekura del autoritatozi, Fureto ne povas esar sekura de homo qua konocas l'una e l'altra—ma kunlaboras nek l'una nek l'altra.

Quankam Fureto esabis sagaca, ilua eskapo ed ica nova medio ne restos nekonocata da La Ombro!

FURETO

LA FRIPONI!

BUCHANTO

Yen ili—kin kriminala viri tante granda, tante subtila, ke li spensis multa pacientoza, senplenda yari por preparar lo maligna. Fureto e Buchanto, e Mayoro e Judiciisto—omnu employata dal banko di qua Judiciisto esas prezidanto. E Diakono, tam trista kam esas apta por ilua mestiero kom funeristo qua eniris lia prosperanta societo.

Omnu esas viro bone konocata en sua urbo. Omnu respektinda, laborante por komplezar sua klienti. Li konsiderate kom la duktanta genii di lia societo, qua insidioza projeto celas su dop lia esforci? Pro quo omno komplotesas? Quale li agos?

Yen la temo qua ofras la maxim ecitant experienco di La Ombro. Nultempe antee ca stranja ento dil nokto tante pluproximeskis a sua fato. E nultempe antee lu juis tante ecitanta triumfo!

JUDICIISTO

DIAKONO

MAYORO

CHAPITRO VI.

LA LABORO KOMENCAS.

SEMANI PASABIS de pos ke Fureto venabis a Middletown. Malgre olua loko en la skarse populizita regiono dil mez-westo, l'urbeto kustumis aceptar nekonocati, ed adaptar esis facila por nov arivinto.

Fureto saveskabis ico. Lojante en pensionerio meze dil urbo, il konoceskis multa homi, e divenis establisita rezidanto. Pluse, il employesis—travalio havanta bela posiblesi.

Fureto esis bank-komizo en la Middletown Trust-kompanio, la banko lokizita meze di ta bone konstruktita strado quan il remarkabis dum ilua unesma dio en l'urbeto. Il reprezentis l'unesma de nova grupo de employati qui esabis lente engajata dum triviala ri-organizo dil laboristi.

Dum ica partikulara dio, Fureto okupesis an sua gicheto, kondutis su kom tipala bank-komizo. Fureto regardis adlatere, e ridetis dop sua gicheto.

Depozanto proximeskante al gicheto misintelektis la rideto kom agreabla saluto, ed amikale gestis per manuo.

"Saluto, sioro Hawkins!"

"Bona posdimezo," respondis Fureto.

La kliento foriris, la rideto di Fureto restis. Il regardis adsinistre, ube esis l'altra gicheto. Insigneto apud la gicheto portis la nomo:

SRO ELLSWORTH

Fureto regardis la homo dop la gicheto. Ellsworth esis nova bank-komizo. Il e Fureto nur recente konoceskis l'una l'altra, segun la savo dil Middletownani. Ma la granda reda vizajo esis bone konocata da Fureto. George Ellsworth—konocata da Fureto kom Buchanto.

Opozante la gicheti esis skribtablo qua havis l'insigneto:

SRO EXTON
KASISTO

Ibe sidis Mayoro diskutante prestajo kun lokal aferisto. Mayoro bone aspektis kom bankisto, Fureto decidis. Il semblis esir kasisto dum sua tota vivo, segun la savo dil observanti. Fureto e Buchanto, bank-komizi, esis kapabla, ma ne tam efikiva kam Mayoro la kasisto.

Ma la tri ne komparis al austera individuo qua nun eniris la privata kontoro en l'angulo dil chambro. Il esis l'eminenta bankisto.

David Traver
Prezidanto

Judiciisto perfekte aspektis. Il esis formacata por tal ofico. Il esis la maxim superiora bank-oficiro quan Middletown konocabis. Nula surprizo, Fureto pensis. Judiciisto esabis ibe dum longa tempo, acensante l'etapi dil aferi dil lokala socio.

L'altra bank-laboristi esis lokala, precipue yunini. Lia travalii esis klerikala. L'altra oficiri dil banko, ecepte Judiciisto, esis min povoza homi qui tote dependis de la sajeso dil prezidanto, qua sucesigis l'entraprezo.

LA PORDO dil banko nun klozesis. Esis pos dek-e-kin kloki. Komerco ne esabis troa, e Fureto bezonis nur kurta tempo por finigar sua laboro. Gestante per la manuo a Buchanto dum preterpasar, Fureto ekiris per l'avana pordo dil banko. L'evoza gardisto apertis la pordego por permisar la paso dil bank-komizo.

An la strado, Fureto kordiale salutis per kapsigni la plura homi quin il preterpasis. Middletownani esis amikala.

Fureto flanis preter diversa butiki e rondiris fora strad-angulo. Il regardetis l'insigno an vitro-plaka fenestro. Ol espelis:

MIDDLETOWN-FUNERISTO

Homo stacis dop la fenestro. Il weris trista, melankolioz aspekto, ilua vizajo esis pala apud sua nigra redingoto. Il weris pintizita kolumo e nigra papilion-kolligilo. Ilua mieno esis pastorala. Il semblis kontenta pri sua medio.

Envolvite en ilua penso, la funeristo ne atencis la adlatera regardo di Fureto. Fureto ridis a su dum alongirar la strado. Ta qua prezidis al Middletown-Funeristo esis advere Diakono.

Fureto admirante guturo-ridis. Se Judiciisto esas l'ideala bank-prezidanto, certe nulu superiras Diakono kom funeristo. Fureto rimemoris la dio—ne longe ante lore—kande Diakono debutis hike.

La funer-entraprezo esabis komprebla. Diakono arivis en l'urbeto por inspektar la afero. Il quik aranjis komprar olu.

Quik Howard Best divenis la maxim bona funeristo che Middletown. Lu entrapezante komencis. Kargajo dil moderna sarki arivabis por remplasar l'antiqua sarki olime ofrata.

Fureto flanis alonge la strado e tandem atingis la domo ube il lojas.

Il dineos che la bank-prezidanto. Altri asistos, e pos dinear, Fureto expektos maxim importanta diskuto.

Esis dek-e-ok kloki kande Fureto iris al rezideyo di David Traver. La bank-prezidanto esis celibulo e solitare lojis. Il kustumis invitar dinear ul employati ed asociati, ulfoye. Itanokte, Fureto, respektata per la nomo Joel Hawkins, presos la manui di ula maxim eminenta homi di Middletown.

UN VIRO precipue interesos ilu. To esas Harvey Bronlon, la maxim eminenta viro en Middletown.

Bronlon divenabis granda movanto en la sociala vivo di Middletown. Lo esis evidenta per la konverso inter il e Judiciisto dum dinear—konverso quan omnu intense atencis.

"Granda dii venos por Middletown, sioro Bronlon," deklaris Judiciisto per solena tono.

Bronlon afirmis per signo da sua masiva kapo. Grand amaso di homo, il aspektis quale tro nutrita leono. Il regardegis la grupo per okuli qui solene brilis de sub dika brovi.

"Se Middletown progresas," il dicis, "tala kapabla homi quala vu esez dankata, sioro Traver."

"No," dicis Judiciisto, e negis per amikala kapsigno. "Banko nur reflektas la prospero dil populo, e plustabiligas la socio. Esas tala viro quala vu, qua posedas entraprezo, qua progresigas."

Bronlon aspektis komplezata pro la komplimento.

"Til nun," il deklaris, kelke fiere, "mea prevido realigesas. Kande me konstruktis la granda centrala strado un yaro ante nun,

omnu dubitis la posibleso. Nun regardez ol, sioro Traver. Omna edifico okupesas. Vua banko esas ibe. La Distrikto-Nacionala Banko havas l'angulo. Ni havas la maxim granda butiko en l'urbeto, du restorerii, funer-entraprezajo——"

Il gestis per la manuo por signifikar, ke omna ilua proprieto lugesas.

"Remarkinda prepenso, sioro Bronlon," komentis gasto. "Me ofte esis kurioza, de ube vu ganis vua akuta savo pri la futuro."

"Nule remarkinda," replikis Bronlon per kelke modesta tono. "Unesme, me havas mea propra fabrikerio ed altra komerco kom indexo. Ni nun employas plu multa homi kam antee en la bidonerio. Ibe ni subisis nur un desfacileso. Striki."

Plura homi rimemorante afirmis per kapsigni.

"Striki, siori," duris parolar la fabrikisto, "olime minacis la progreso di Middletown. Ne til ke me solvabis ta problemo, ica urbo certigis la prospero nun juata. Mea premio-sistemo esis la solvuro."

"Ka la laboranti nun esas kontenta?" ulu questionis.

"Kontenta e loyala," asertis Bronlon. "Dum la venonta monati, granda yarala

premio esas debita a li segun kontrato. Me esperas plezar a li per antee deklarar olu."

OMNU ASISTANTA savis ke Harvey Bronlon juste parolis. La nombro de employati dil granda fabrikerio esabis augmentita til plu kam tri mili de homi, omnu de li rezidanti di Middletown e la vicina vilaji. Il havis interesti en altra entraprezaji. Il establisabis la premio-sistemo en plura de olti.

Pluse, Bronlon, pro sua poziciono en la bidon-industrio, furnisis la paseyo por farm-produktaji tra la tota regiono. Il lore traktis ta fakto per sua diskuto.

"Middletown," il dicis, "esas la naturala centro por ica regiono. Me komprenis la posiblesi dum developar mea afero. Ni havas decidiganta urbo, e me agis tam bone kam posible por prosperigar olu. La populo di Middletown ne esas granda kompare ad altra urbi. Ma olua importo esas enorma, konsiderante olu kom la centro dil definit areo."

Omnu konkordis per kapsigni. Harvey Bronlon piktis remarkinda pikturo dil existanta kondicioni. Tamen, il neglijis la negativa parto dil historio.

La kresko di altra urbi, qui olime partoprenis la bonaji kun Middletown, esabis stuntita. Oli, quale la rurala parti, tote dependis de la central urbo. Harvey Bronlon pleis la rolo di feudala sinioro regnanta granda regiono.

La dineo finesis. Bronlon staceskis e presis la manuo di Judiciisto. Il anuncis ke il havas rendevuo dum la vespero, e departis.

Judiciisto akompanis il al pordo, Bronlon pezoze marchante, apogante su sur dika bastono. Veturisto, postenizit extere, vidis ilua maso en la pordeyo ed enswichis la luxoz automobilo.

SEN L'INTRUZANT INDUSTRIALISTO, la partio che Judiciisto paleskis. La plu multa gasti esis ti qui volis flatachar Harvey Bronlon. Li venabis pro ilu; li nun departis pro ilu.

Judiciisto, amikale ridetante, unope presis lia manui. Pro ke il esis homo respektata da Bronlon, il anke esis importanta homo en Middletown. Ma il sole ne povis retenar la turbo.

Tandem la restanti esis nur Judiciisto, Mayoro, Buchanto, e Fureto. Diakono absentesis. La nova funeristo en Middletown ne ja ganabis sat multa prestijo

por esar gasto dum un del exkluziva dinei dil bank-prezidanto.

Nulu ecitus komento pri vidar bank-prezidanto konduktar tri employati aden studieyo che su. Ibe, Judiciisto kalme regardis li.

“Canokte ni komencas,” il kalme dicis.

“Ka canokte?” questionis Mayoro.

“Yes,” Judiciisto ridetante dicis. “Me komencas. Forsan vi anke komencas. Ne precize quale vi expektis.”

“Quo esas?” questionis Buchanto.

“Delmar venas ante un horo!”

Li suprizesis dal dicajo di Judiciisto. Roland Delmar esas la chefo dil Distrikto-Nacionala—la maxim granda banko di Middletown. La Middletown Trust-kompanio esis institucureto kompare al Distrikto-Nacionala.

“Pro quo lu venas adhike?” questionis Buchanto.

“Vi vidos,” dicis Judiciisto.

Nur Mayoro afirmis per kapsigno. Il regardis Judiciisto e ridetis. Forsan, se Diakono asistabus, ta solen-aspektanta viro anke ridetabus—quankam Diakono esis sparema pri rideti.

“Ka vi vidas ta pordo?” questionis Mayoro? “Audante la pordo-klosheti, vi tri

irez adibe. Vi povas askoltar. Talmaniere me ne bezonos pose explikar."

"Se lo signifikas ke ni——" paroleskis Buchanto.

Judiciisto haltigis ilu.

"Yes," il dicis. "Diakono e Mayoro kelkatempe laboris nokte. Ula laboro vi expektis; altra laboro forsan surprizos vi. Vi nun bezonas savar nulo plusa, Buchanto. La pluso venos—de Delmar."

La temo chanjesis. Fureto atenceme askoltis, ed ilua ruzem okuli regardis de l'una viro al altri. Ica nokto esos la komenco. Por l'altri, forsan, ma ne por Fureto. Il datizis la komenco di sua nova kariero de ta nokto en New York.

L'okuli di Fureto brilis dum ke il ridetis. Nula kompanulo parolabis pri la morto di Daniel Antrim. La kazo ne esabis mencionita en recenta New York-jurnali komprata da Fureto.

Nulu, Fureto pensis, povas savar pri ilua ligo al morto dil deshonesta yuristo. E policisti e banditi savis nulo. Qua altra importas?

Fureto ne savis pri La Ombro!

La Ombro savis!

CHAPITRO VII.

LA OMBRO PENSAS.

SAM INSTANTE kande Fureto, en Middletown, supozis ke l'agado di Joel Hawkins esis altraloke neinteresiva, mento en New York City pensis pri Fureto.

La ceno esis senfenestra chambro furnisata per biblioteki, dokumentar-armoreti, skribtablo, ed un sidilo. Esis lumizili en la chambro, ma singla lumizilo lumizis nur un kozo.

Lumo-bulbo sub verda lum-shirmilo jetis lumo-cirklo adsur la skribtablo. Altra plu mikra lumo-bulbi lumizis l'armoreti e la biblioteki.

La mezo dil chambro esis obskura e tenebroza. Nur olua bordi lumizesis. La pavimento kovresis per dika tapiso tam nigra kam gagato. La parieti montris nul aperturo. Malgre la lumizili, ne mem ombro esis videbla sur la nigra pavimento.

Ma ibe, en ta stranja tenebro, ulu stacis. L'unik okupanto dil misterioza loko esis nevidebla ento qua semblis esar parto dil densa nigreso.

Nam ico esis la sekreta konsulto-loko di La Ombro. La libri sur la tabuleti esis informo-fonti qui traktis la partikulara temi interesiva a La Ombro. La dokumentar-armoreti kontenis tota, refero-citanta informo pri homi ed eventi qui relatas lu.

Un parto di biblioteko klozesis da metala panelo. Olua glata surfaco havis nula seruro; ma nur La Ombro povas apertar olu.

Dop ta stala panelo esis specala libri gardata plu forte da La Ombro kam irgo altra. Oli esis lua sekret arkivi—astonanta tomi ek qui on preparas lua kroniki.

La prezenteso di La Ombro manifestis su kande longa nigra brakio extensis su quaze de la kosmo. Blanka manuo apertis tirkesto di dokumentar-armoreto. Altra manuo aparis. Sur un pintatra fingro brilis stranja, mistika gemo—la girasolo, o fair-opalo, la nura juvelo di La Ombro.

La girasolo brilis per profunda karmezino qua cintilifis e chanjis a luxoza purpuro dum ke la manuo di La Ombro haltis an dokumentaro qua portis la litero "A". La

manui desaparis, portante pagino aden l'obskureso. Oli ri-aparis apud la tablo.

Hike la nevidit okuli di La Ombro studieskis importanta datumi pri la kazo di Daniel Antrim. Ico ne esis l'unesma foyo ke ta temo interesabis La Ombro. Lu laboroze studiabis la aferi dil mortinta yuristo.

MATINE pos la meleo che Antrim, Harry Vincent vekabis e trovis su en sua chambro che Metrolite Hotelo. Il sendabis kompleta raporto pri l'evento a La Ombro.

Ta evento komencabis per l'observo da Harry ke nekonocata viro reptas alonge la koridoro. Ol finigesis da la frapego di Solly recevata da Harry.

La raporto ofris sugesto pri la afero a La Ombro. Ma til lore la homo nigre vestizita ne posedis la savo necesa por konkluzar la kazo.

La raporti pri Daniel Antrim esis tedante asemblata dal agento di La Ombro. Omna datumi atingis centrala loko, en ica chambro.

Del dokumentar-armoreto La Ombro tiris plusa pagino ek la dokumentaro F. Ico, pozita adsur la tablo, montris la nomo Hawk Forster. On ne facile obtenis memor-

noti pri tala triviala bandito. Hawk Forster prosperabis kom servero di multa banditari.

Nelauta rido venis tra la tenebro super la lumizilo. Ol resonis per matida toni del parieti e plafono. Resonante, ol semblis mortar ye la pavimento quale se ibe absorbata dal dens obskureso.

La manui di La Ombro esis nevidebla. Pose oli riaparis ye la metala panelo dil arkivo-biblioteko.

Hike la manui movis adhike ed adibe, lejere tushante parti dil panelo. Olia movi similesis olti di hipnotiganto, e per ta movo la panelo misterioze respondis. La metala barilo adinfre falis aden la pavimento ipsa.

Mikra lumizili en la deskovrita parto dil biblioteko montris rango de nigre bindizita libri. De singla libro brilis dato skribita per ora cifri.

La manui di La Ombro ektiris un de la tomi de olua loko. Libro e manui desaparis, itere aparis sub la skribtablo-lampo. La manui apertis la libro.

La girasolo brilis sur la pergamena pagini. Singla pagino kontenis kroniko—ne imprimata, ma skribita per perfekta manuskribo. Preparar ta pagini esis la laboro di sorgema arkivisto.

La manui foliumis til atingar la necesa loko. Ibe, indik-fingro trasis paragrafo. L'ago esis lenta ed intenca.

La manuo levesis. La libro klozesis. Ta sama manui ripozis ol adinter la sekret arkivi. L'automata panelo acensis e klozis l'aperturo.

L'arikivi di La Ombro esis ne nur kroniki di lo pasinta. Oli anke esis guidisti por lo nuna, ed indikis lo futura. Hike, per peniv exploro, La Ombro ganabis sugesti di ula stranja komploto qua eventas.

Per akut elimino-procedo, lu minigis l'asocianti di Hawk Forster til unu quan lu povas ulmaniere identifikar kom Daniel Antrim.

La laboro di ca nokto esis por kontrolar lua laboro. En lua sekret arkivi, qui kontenas to omna quon lu observas e savas, La Ombro trovis la klefo al aferi di ula homi.

LA CHAMBRO semblis senviva dum ke La Ombro pensis. Lua mento transiris tempo. Del pasinto, lu decidis pri la futuro.

Minuti lente forrulis; lore la blanka manui venis ek la falduri dil mantelo ed aparis sur la tablo. La fingri dil dextra

manuo per krayono skribis la sequanta vorti adsur papera pagino:

> Li havas nur un posibla skopo.… La tempo e metodo di agar dependas de la loko.… La selekto di loko restriktesas.…

La skribo cesis. La Ombro movis for la skribtablo. Lua sinistra manuo aparis apud biblioteko qua esis tam alta kam l'obskura plafono.

La manuo tushis celita swichilo. Del cilindro an la supra bordo dil biblioteko enorma mapo di Usa desrulis su til ke ol kovras la duimo dil surfaco dil parieto.

L'okuli di La Ombro regardis la lumizita mapo. Tandem la exploro finis. La mapo rirulis su respondante al tusho di La Ombro.

Itere an la skribtablo, la manuo skribis listo de loki de la mapo. La celit okuli konsideris olti.

La manui pecigis la pagino, un nomo sur singla peco. Ol lente aranjis oli, sorgeme selektis singla de oli til ke la tasko esis bone facigita. Ye la suprajo dil listo aparis la nomo Middletown.

La manui di La Ombro facabis olia laboro. L'okuli di La Ombro vidabis la rezulto. Nun la voco di La Ombro susuris

tra la chambro. Lu parolis per telefonilo ulaloke en l'obskureso.

Misterioz instrukti trairis la kablo a Burbank, la kompetenta servero di La Ombro. Oli parolesis per konciza, nelauta voco. La signifiko di ta sekreta frazi esis klar al askoltanta homo.

La Ombro aranjis sua aferi en New York. Lu havas misiono altraloke—e la nomo Middletown maxim importas. La moyeni di La Ombro esas misterioza; la agi di La Ombro esas multa. Pro to lua metodema maniero.

La Ombro, quankam lu sole trakas, nultempe konkordos armistico kun la submondumo. Lu dependas de sua serveri por facar la min importanta laboro kande devo postulas ke lu esez altraloke.

To quon lu nun deskovrabis, nur La Ombro savis. Ma pro la ajorni qui impedas progreso, tempo mankis por preliminar inquesto.

La Ombro vidabis Middletown kom loko ube krimino preparesas. Esis lua propra misiono irar adibe—nula tasko por servero.

La manuo di La Ombro skribis sua finala noti—serio de kalkuli referanta ul agenti. La nomi Harry Vincent e Cliff Marsland aparis, du audacoz aventureri qui servas lu.

Sequante olti esis la nomo Rutledge Mann, koloko-kurtajisto, la kontoro di qua esis centrala por la rutinala laboro di La Ombro.

La lasta nomo esis Clyde Burke, la jurnalisto, qua servas La Ombro segun impero.

Ita agenti esas en New York, pronta agar segun la bezono di lia mastro. Li esas pronta irar ad irga loko, ye irga tempo, respondante al imperi di La Ombro.

Per la liganta lineo qua esas Burbank, per detaloz instrukti expediata a Rutledge Mann, La Ombro povas samtempe multaloke impedar la submondumo. Lua fidel agenti esas armi, quale lua automata pistoli.

Konflikto venos. La Ombro, obskura, misterioza, e nevidita, iras por frapar. Nulu saveskos lua prezenteso til ke lu frapos. Lua teritorio esas omnaloke. Lua resursi esas senlimita.

La manui di La Ombro aparis avan dokumentar-armoreto en angulo dil chambro. Oli tiris la basa tirkesto. Respondante al sekret aparato, omna tirkesti dil armoreto extensis su—kom gradi. La supraji di ca tirkesti solide kovresis.

La nigra mantelo siflis dum ke La Ombro acensis l'eskalero tale formacata. La sam ago qua apertabis l'armoreto nun levis nevidebla panelo en la parieto. Stacante avan ita sekret ekireyo, La Ombro ridis. La toni di ca senjoya rido ankore flotacante en la chambro, la panelo falis, e la gradi mashinatre glitis aden l'armoreto.

La lumizili ekswichesis ye la kompletigo dil movo. La chambro esis tote obskura. Mem tatempe, la sono di ta misterioza rido duris kom febleskant eki.

La Ombro iras al fora urbo Middletown, ube, samtempe, krimino e morto marchas!

CHAPITRO VIII.

JUDICIISTO DECIDAS.

FURETO esis l'unesma audar la klosheto. Il signalis a la tri kamaradi konversanta en la studieyo di Judiciisto.

"Kad esas Delmar?" il questionis.

Judiciisto afirmis per kapsigno. Fureto, Mayoro, e Buchanto eniris obskura, klozita koridoro del studieyo. Li forirabis kande la servistino eniris por anuncar Roland Delmar.

Du minuti plu tarde, benigna jentilhomo havanta blanka hararo eniris la studieyo.

"Bona vespero, sioro Traver," il dicis.

"Bona vespero, sioro Delmar," replikis la homo konocata da sua celita kompani per la nomo Judiciisto.

Roland Delmar fatigite sideskis. Il regardis Judiciisto.

Esis notinda kontrasto inter ta du viri, quankam li simile evis. La hararo di Delmar

esis tam blanka kam nivo. Ilua vizajo esis exhaustita. Il esis viro qua perdabis viv-entuziasmo. Il dekadis.

Il forsan esabus leciono por Judiciisto, la griza hararo e rugizita vizajo di qua montris la marki di tempo. Pos kelka plusa yari, la kontrasto forsan ne existos. Ma Judiciisto ne komentis, sive pri l'aspekto di ilua vizitanto sive pri ilua skopo venar por konferar.

Delmar, komprenante ke il ipsa mustas komencar la konverso, pezoze paroleskis. Il videble fortigis su ed abrupte anuncis la skopo di ilua vizito.

"La Distrikto-Nacionala Banko," il dicis, "konfrontas terorinda krizo, sioro Traver. Me venas por diskutar ica afero."

"Me surprizesas audar lo, sioro Delmar," respondis Judiciisto. "Ni experiencas ecelanta tempo che Trust-kompanio. Forsan —se me darfas prezuntar—l'eroro esas la manko de progresiveso en vua organizuro. Me injektas nova spirito aden mea propra organizuro. Forsan esus bona projeto facar simile."

"Ni perdas su-konfido," deklaris Delmar per fatigita tono. "Vu konfesez, sioro Traver, malgre bon afero-kondicioni en Middltown, ke esas ula falio en la vicina

urbeti. Middletown grande extraktas del altra urbi en la teritorio."

"Middletown esas progresema."

"Ka vu tale opinionas, sioro Traver? Me multayare habitas hike, ed en la nuna stando me vidas prospero nur surfacala. Konsiderante la tota distrikto, la centro di qua esas Middletown, me dicus ke l'areo nur adjustigas su—ne progresas."

"Nia banko montras konstanta depozajo-kresko," tranquile deklaris Judiciisto.

"Yes ya, sioro Traver," respondis Delmar. "Pro ke vu servas nur Middletown, ube expanso esas evidenta—"

"Tote kontree, sioro Delmar," interruptis Judiciisto. "Ni experiencas grandega developo di nia exter-urbala konti."

"To konkordas kun to quon me dicis," deklaris Delmar. "Omno venas aden Middletown. Komercisti transportas adhike sua aferi. La farmisti ne povas transportar sua farmeyi. Do li establisas lia banko-konti en ica urbo."

"Qua helpas vua banko tam bone kam la nia."

"Tote ne, sioro Traver. Vu savas tam bone kam me quale Middletown developis. Middletown extensis su. Nia banko"—l'oldulo fiere parolis rimemorante pasinta

dii—"divenis povoza tra la stat-distrikto. Per absorbo ed expanso ni establisis acesora kontori en omna urbeto. Multa mikra banki restas. Oli omna dependas de la Distrikto-Nacionala. Quale ol iras, tale oli iras.

"Lore Middletown kontrakteskis. Ol extensabis su quale la tentakuli di polpo. Ol itere entiris sua brakii ed adportis to omna quon ol deziris. Nia acesora banki—la mikra banki qui dependas de ni—esas nur sub-kontori. Olti ne sustenas su. Ni establisis oli nur por komplezar a nia depozaji."

Judiciisto konkordis per kapsigno. Delmar, aceptante to kom signo di kompreno e simpatio, duris parolar.

"L'establiso di vua banko, la Middletown Trust-kompanio," il dicis, "esis salubra signo. Middletown povas uzar du banki. Plu mikra kam la Distrikto-Nacionala, vu nultempe establisis acesora kontori. Ma nun, homi komencas neglijar l'acesora kontori. Li venas direte aden Middletown por hike trovar komerco.

"Ni che Distrikto-Nacionala havas porciono dil depozaji. Vu che Trust-kompanio experiencas supernormala kresko. Omna nova exter-urbala depozanto en la Trust-kompanio esis olime depozanto

en la Distrikto-Nacionala od un del acesora kontori."

"Vu exajeras, sioro Delmar," dicis Judiciisto. "Nihilominus, esas vereso en to quon vu dicas. La Middletown Trust-kompanio adjustigas su segun existanta kondicioni. Ol habitas la prezento, ne la pasinto. La Distrikto-Nacionala Banko ne adjustigas su. Ol esforcas suportar pasinta kondicioni."

"Me konkordas kun vu," solene deklaris Delmar. "Ma me ankore insistas ke la prezento ne esas normala. Por konkurencar kontre Distrikto-Nacionala, la Middletown Trust-kompanio devas establisar sua propra acesora kontori——"

"Ma vu ja dicis," ridetante interruptis Judiciisto, "ke acesora kontori ne esas profitoza."

"Permisez me finar," pledis Delmar. "Vu devas establisar acesora kontori, o ni devas eliminar le nia."

"Nun vu komprenas," konkordis Judiciisto. "Yen la solvuro, sioro Delmar."

"LA SOLVURO, yes," fatigite dicis Delmar, "ma desfortunoze danjeroza solvuro. Facar lo nun esus dizastro, sioro Traver!"

"Pro quo?"

“Me venis adhike por dicar a vu pro quo. Unesme, pro ke ni perdis tante multa depozanti ke l’ektiro di pekunio nun proximeskas a falio dil banko. Duesme, pro ke Harvey Bronlon cesis donar a ni nia porciono di lua komerco.

“Ta du kauzi esas forsan ligita, sioro Traver. Vu savas ke Bronlon esas la guidanta spirito di la tota regiono. Lua ago domajas ni. Olua rezulto—favorar la Middletown Trust-kompanio kom la banko di Bronlon—probable ruinigos ni!”

“Ni esperez ke ne,” nelaute dicis Judiciisto.

“Kustumale,” dicis Delmar, kelke fiere, “la Distrikto-Nacionala ne timus tala situeso. Ma esas triesma kauzo, sioro Traver, quan me volas ke vu saveskez. Me dicas ol a vu konfidence.”

Judiciisto konkordis per kapsigno kom una bankisto ad altra. Delmar semblis tranquila e duris parolar.

“Ni sufris ne-expektita perdajo,” il deklaris per tragediala tono. “Pekunio esis furtita de nia banko. Me ne darfas deklarar l’exakta quanto. Me darfas dicar nur ke ol esas multa mili.”

Konsternit expresuro kovris la vizajo dil Judiciisto.

"Me komprenas ke lo astonas vu, sioro Traver," dicis Delmar. "Nihilominus, lo esas vera. Vu esos plu astonata kande me pluse dicas, ke ni ne povas trovar la metodo dil forpreno, quankam pekunio duras desaparar pos ke ni deskovris la furto!"

Judiciisto nun semblis partoprenar la sucio di Roland Delmar. Il astonate regardis l'evoza bankisto.

"KANDE vu deskovris lo?" questionis Judiciisto.

"Dum la pasinta semano," deklaris Delmar. "Ni employis homo nomita Wellington pri lo. Semblante esar kleriko en nia banko, lu esas reale sagac inquestisto. Wellington esas prudenta. Lu kredas, hodie, ke lu povas trovar ulo.

"Lu havas ula sorto de indico, ma ne ja mencionas olu. Lu dicis, ke to esus mala programo. Tamen, canokte lu garantias suceso. Kande lu livis mea hemo, dum ke me venis adhike, lu iris direte al banko."

"Ka lu esas sole ibe?"

"No. Nu, nur dum kurta tempo. Me sendis Hubert Salisbury, mea chefa kasisto, esar kun lu. Wellington sugestis ke lu deziras fidinda homo."

"Ka vu fidas a Salisbury?"

"Absolute, sioro Traver. Lu mariajesos kun mea filiino, Marta. Hubert esas honoroza yunulo, sioro Traver—la simbolo ipsa di honesteso e fidindeso. Me fidas a lu quale se lu esus mea propra filiulo."

"Me komprenas," dicis Judiciisto. "To omna desquietigas me, sioro Delmar. Tre desquietigas me."

"Me expektis ke vu komprenez mea desfacilaji," avide dicis Delmar. "Pro to me dicis omno a vu. Me volis ke vu komprenez la trublo—por ke vu komprenez kande me demandas ico: Ka vu povas, pro ta cirkonstanci, esar pronta asistar la Distrikto-Nacionala dum la krizo qua olu subisas?"

"Me regretas, sioro Delmar," tristoze dicis Judiciisto. "Segun to quon vu jus dicis a me, me tote ne darfas helpar per mea banko."

ROLAND DELMAR krulis en sua sidilo kun profunda jemo.

"Vu intelektas mea poziciono," dicis Judiciisto. "Quale vu darfas demandar to quon vu demandas? Vu konfesas ke la Distrikto-Nacionala perdas pekunio per ula nekonocata moyeno. Por plenigar ta vakua spaco, vu volas ke me provizez vu per pekunio—por korektigar vua propra neglijo.

Supozez ke la liko duros—lore quale standos mea banko? No, sioro Delmar. Esas tote neposibla!"

"Vu ne darfas refuzar!" rauke klamis Delmar. "Ka vu komprenas la signifiko? La Distrikto-Nacionala esos koaktita klozar sua pordi. To esus frapo al tota financala strukturo di ca regiono. Vua banko falius, sioro Travar, same kam la mea!"

"Ni esos preparata," deklaris Judiciisto. "Ne obliviez, sioro Delmar, ke se vua banko falius, la Middletown Trust-kompanio kompensos multa ektiri de pekunio per nova depozaji."

"Ni ne falios, se me esas kapabla agar!" deklaris Delmar per subita severeso. "Ni nun havas sat multa havaji por travivar grandega ektiro de pekunio. Ma se ektiro plurapideskus, o se fido a ni esus tote perdita, ni afrontus la krizo quan me demandis ke vu preventez."

"E quan me ne povas esforcar preventar," ferme replikis Judiciisto. "Plusa diskuto esas vana, sioro Delmar."

Roland Delmar staceskis, frakasita homo. Il ultimafoye pledis:

"Me iras direte a mea hemo," il dicis. "Se vu pensos altre——"

"Me telefonos a vu," Judiciisto dicis per amikala tono. "Nu, sioro Delmar"—il semblis subite pensar—"me pripensos ico e telefonos a vu ante un horo. Esas posibleso —mikra posibleso—ke me forsan altre decidos."

"Ha—ka Harvey Bronlon?"

"Forsan."

Kun ica feble rivivigant esperajo, Roland Delmar marchis ek la chambro akompanata da Judiciisto. Judiciisto konduktis sua vizitanto del domo.

Turnante su, il hastis itere al studieyo. Il apertis la pordo ed admisis sua tri kompanuli aden la chambro.

"Ka vi audis omno?" il susuris.

La viri respondis per kapsigni.

"Mayoro," tense dicis Judiciisto, "irez quik a Diakono. Lu esas che sua kontoro. Dicez a lu ke Wellington esas en la banko—anke ta yuna Salisbury. Esas nur un ago facenda—"

"Me komprenas," dicis Mayoro. "Askoltez ——"

Il tenis la shultro di Judiciisto e parolis per rapida, nelauta voco.

"Tu rimemoras—me dicis a tu—l'unesma nokto"—la konciza vorti di Mayoro incitis afirmanta kapsigni en Judiciisto—"me

deziris esar sekura—nur presorgo—Diakono dicis ulo pri komploto akuzar——”

“Irez,” interruptis Judiciisto. “Ma uzez bona raciono. Me dependas de tu e Diakono. Esas delikata afero. Pro to quon Delmar dicis, ta homo Wellington es inteligenta. Ni devas supozar ke lu ja savas tro multe. Agez apte.”

Mayoro afirmis per kapsigno. Il turnis su e departis la chambro. Fureto e Buchanto, kelke perplexa, regardis Judiciisto por expliko. Li recevis nulo.

Judiciisto gestis ke li sideskez. Lore, per tranquila, metodoza tono, il skisis la laboro quan li facez.

L’okuli di Fureto brilis dum ke Judiciisto revelis sua projeto. La plumpa vizajo di Buchanto montris brutala ridetacho. Judiciisto explikis ruzoza komploto pri la afero di Roland Delmar e la Distrikto-Nacionala Banko.

CHAPITRO IX.

FRENEZIOZ OCIDO.

HOMO HALTIS ye la lateral enireyo dil Distrikto-Nacionala Banko. Lu sonigis klosheto e vartis til ke la metala pordo desklozesis. Lu esis koram vigilisto, qua stacis tenante pafilo. L'elektrala torcho dil gardisto lumizis la vizajo dil vizitanto.

"Saluto, sioro Salisbury," dicis la vigilisto.

Lu ripozis la pafilo en olua pistoluyo e gestis trans sua shultro per la dextra manuo.

"Lu esas ibe," dicis la vigilisto per nelauta voco. "Vartas vu, sioro Salisbury."

La pezoza pordo klozis dop la du homi. La vigilisto duktis aden la chefa chambro dil banko. Ol esis obskura, e Salisbury presis la brakio dil vigilisto. Homo adiris tra l'obskureso.

“Livez. Ni restos,” dicis Salisbury. “Ni volas explorar e kunparolar, sole. Ka vu komprenas?”

“Yes, sioro,” dicis la vigilisto. “Sioro Delmar dicis lo.”

Dum ke la vigilisto retroiris al koridoro duktant al laterala porto, Hubert Salisbury avancis por renkontrar la venonta homo.

Li susurante kunparolis; pose Salisbury konduktis l’altru a laterala kontoreto. Hike, il enswichis lumizilo e sideskis an skribtablo ed afrontis sua kompano.

Hubert Salisbury esis neta kerlo, evante ne plu kam duadek-e-kin yari, quankam ilua konduto e aferistatra aspekto montris plu matura viro.

La kompano di Hubert—Wellington—esis multe plu evoza. Il semblis esar kelka ne-inteligenta e desakuta homo; ma to esis afektaco. Experiencoz inquestisto, Wellington komprenis la valoro di su-efaco. Sole kun Salisbury, il rapide cesis sua ociem atitudo.

“Ka vu deskovris ulo?” questionis Salisbury.

“Yes,” deklaris Wellington. “Adminime, ton me supozas. Me intelektis la tota propozo, sioro Salisbury. Vua vigilisto rondiras segun kelke metodoza skemo. Ne

esus desfacila dupigar lu—se on savas lua programo. Nu, esas nur un metodo deskovrar ta programo. To esas, esar enhike ed ipse vigilar lu."

"Semblas logikala," Salisbury afirmis per kapsigno.

"Nu," dicis l'inquestisto, "la pekunio sizesas nokte. Irge qua facis lo esas tre injenioza. Lu studiis la bank-seifo e studiis la tota ceno. Nul ordinara kriministo.

"Do me restis hike, me ipsa vigilis. Pluse, me konjektas quale es posibla enirar.

"Me ne darfas dicar ke me sucesas—ecepte ke me selektis l'unika loko ube ol forsan eventas. Infre, ube la sekura depozajo-buxi lokizesas. Ibe me volas explorar."

"Neposible!" klamis Salisbury. "To esis konstruktita kom forta chambro—en la fundamento ipsa dil edifico. Vu eroras, Wellington——"

"Me ne dicas ke me es justa," interruptis l'inquestisto. "Me nur dicas ke me exploris ca edifico del fundamento al suprajo. Esas nulu ecepte sioro Delmar e vu ipsa qua povas tante bone konocar la loko por glitar aden ed adexter ol. Me eliminis la posibleso dil employati.

“Me icamaniere laboras: ulo facesas. Quale ol facesas? Nu, cakaze, l’unika posibleso esas enirar ed ekirar per tre injenioza metodo. Tandem me havis l’ideo ke ta loki qui aspektas maxim febla esas forsan maxim forta; e ta loki qui aspektas maxim forta esas forsan maxim febla.”

La tono dil homo esis konvinkanta. Quankam Salisbury aspektis dubitema, il esis nihilominus koaktita konkordar ke la konjekto di Wellington esas logikala.

“Vu opinionas ke ulu,” Salisbury paroleskis, “havas diret aceso adhike——”

“Me opinionas plu kam to,” interruptis Wellington. “Me opinionas ke la tot edifico esas apertita. Me konjektas ke ula kriministo—forsan plu kam un—esas tante su-fidema ke lu povas enmarchar ed ekmarchar irgekande lu deziras.

“Me ne surprizesus se kerlo nun enmarchus e shovus pistolo sub nia nazi!”

SALISBURY destranquile movis su. L’ideo esis fantastika; nihilominus, ol pavorigis. Il regardis la pordo dil kontoreto.

Kun necelita timo il staceskis ed apertis la pordo. Il regardis aden la grand obskura chambro. Forsan Wellington esas justa.

Salisbury preske imaginis ke il vidas furtema figuro movanta tra la tenebro.

"Quon vu propozas facar?" il questionis.

"Ni kune explorez," quik respondis Wellington. "Me ne volas sole facar lo. Me ne darfas uzar la vigilisto. Pro to me volis ke vu esez hike canokte. Me recente suspektas—troe suspektas por explorar quale me deziras. Se vu esas kun me, vigilante, me forsan povas avancar."

Salisbury, stacante ye la pordo, konsentis per kapsigno. Wellington staceskis e marchis ad ilu.

"Me havas du pafili," dicis l'inquestisto, e severe frapetis sua poshi. "Me pafos se me vidos irgo semblante stranja.

"Do, ni agos icamaniere. Me sole iros adinfre. Me enswichos la lumizilo—me nur exploras, quale me ja facis.

"Vu venos adinfre pos kelka minuti. Me esas ye ica etajo dum la tota vespero e me forsan quik renkontros ulo. Pro to me unesme iros. Ka vu havas pafilo?"

"Charjita revolvero en l'infra tirkesto," dicis Salisbury, ed indikis la skribtablo.

"Bonege," dicis l'inquestisto. "Me iros adavane. Vu prenez la pafilo e venez a me."

Wellington livis la chambro e furteme avancis tra l'obskureso. Salisbury tiris klefo

ek sua posho e klefapertis la tirkesto dil skribtablo. Il levis amaso de dokumenti, apertis ligna buxo, e tastis por sua revolvero.

Il surprizesis—ol ne esis en la buxo. Hubert Salisbury tushis sua mentono. Il esis certa ke il pozabis la revolvero aden ta tirkesto, plu kam un monato ante lore. La tirkesto esis sempre klefklozita.

Kad il ekprenabis la revolvero? O kad altru forprenabis olu? Salisbury rimemoris to quon Wellington dicabis pri homi qua eniras la banko.

L'inquestisto devas saveskar ito, Salisbury decidis. Probable nur trivial indico—ma valoroza.

La revolvero di Salisbury esis .38 havanta specala shablono e la komenco-literi di ilua nomo an la mancho. Se li trovus olu, il quik povas identifikar olu.

Esis la tempo irar ad Wellington. Livante la skribtablo, Salisbury transireskis la pavimento dil banko-chambro. Il sentis kelka nevolunteso pro irar senarma ad Wellington. Lore il rimemoris ke l'inquestisto havas du pafili, probable provizos il per un de oli.

Proximeskante al suprajo dil eskalero, Salisbury quik haltis.

De infre venis la tondro di revolvero! Wellington dicabis ke il pafos pro suspekto. Kad il renkontrabis ulu?

Senhezite Salisbury klamis e kurante decensis l'eskalero. Il tote obliviis ke il havas nul armo.

L'infra chambro esis lumizata. Cirkumirante la bazo dil eskalero, Salisbury preske falis adsur la korpo di viro. Il ecitate regardis por Wellington. La chambro esis vakua—ecepte la blotisanta formo.

Konsternite, Salisbury inklinis su e levis la vizajo dil viktimo. Lu esis Wellington—mortinta!

L'INQUESTISTO tenis nul armo; ma sur la pavimento, fora de un o du metri, esis revolvero. Hubert Salisbury, quale homo en stuporo, saltis e sizis la pafilo.

Il regardis omnaloke cirkum la pezoze murigita chambro e regardegis tra la plomba stangi dop qua esas la sekura depozajo-buxaro. Ka la pafo venabis de ibe—ka la revolvero pose sequis olu?

Komprenante la danjeroza situeso, Salisbury turnis su e kuregis acensante l'eskalero. Ye la suprajo il renkontris la brilanta torcho dil vigilisto.

“Querez helpo!” klamis Salisbury. “Advokez la policani dum ke me vartas hike! Ulu mortigis Wellington!”

La vigilisto forhastis. Salisbury regardis adinfre. La vigilisto ne audabis la pafo; esis la krio di Salisbury qua venigabis lu.

Cirkonspekte, Salisbury itere reptante decensis l’eskalero ed ibe stacis, regardetis cirkum l’angulo super la kadavro di Wellington. Il rapide turnis su audante homi ye la suprajo dil eskalero.

La vigilisto venis kun la polic-serjento di Middletown. Alejite sospirante, Salisbury pazis vers la kadavro di Wellington ed apogis su an la muro dum l’altri arivis.

“Me ne savas qua mortigis lu,” il dicis per tensata voco. “Me audis la pafo ed hastis adinfre——”

Kun solena vizajo, la polic-serjento prenis la revolvero del manuo di Salisbury. Il suspekteme regardegis la pala vizajo dil yunulo. La serjento exploris l’armo.

“Kad ico esas la pafilo qua mortigis lu?” questionis la serjento.

“Yes,” respondis Salisbury.

“Ube vu obtenis ol?”

“Me trovis ol hike—sur la pavimento. Me prenis ol”—Salisbury subite kompreneskis la stranjeso dil naraco—“pro ke me timis ke

altru esas hike. La pafo certe esis facita da ulu—sen ke Wellington su-ocidis——"

"Ka vu havas vua propra pafilo?" questionis la serjento.

"No," feble dicis Salisbury, "me esis senarma——"

"Ka vu kuris adhike?"

"Yes."

La serjento regardis l'armo en sua manuo. Salisbury anke regardis olu. Astonat anhelo venis ek ilua labii. Ol esis ilua propra revolvero!

"To—to esas la mea——"

Salisbury cesis senpense parolar pri sua deskovro. Sizate da subita timo, il ne povis pluse parolar. Ma la serjento, komprenante ilua tono, incitis ilu.

"Quon vu dicis?" il questionis.

Negar esus vana. Salisbury, quankam il agnoskis ke il pozas su en desesperanta situeso, koaktesis fidar a vereso.

"To aspektas quale mea revolvero," il anhelis.

"Yes?"

L'okuli dil serjento esis suspektema regardante nun la viro, nun l'armo.

"H.S.," il dicis, lektante la komenco-literi an la mancho.

Il apertis la revolvero e vidis un vakua fusil-chambreto. Il regardis la chambro. Il vidis nur un respondo pri la situeso.

"Vu dicas ke vu esis senarma," il anuncis a Salisbury. "Vu venis adhike pro ke vu audis pafo. Vu prenis la pafilo ed acensis. Ube vu renkontris la vigilisto?"

"Ye la suprajo dil eskalero," respondis Salisbury.

"Ka yes?" questionis la serjento. "Vu ne expektis renkontrar lu, ka ne?"

"No."

"Hm-m-m," zumis la serjento. "Vu forsan expektis ekirar, yunulo. La vigilisto dicis ke vu sendis lu por advokar ni. Es fortunoza ke lu trovis ni jus exter la banko-pordo—ante ke vu povis eskapar."

"Eskapar?" ekis Salisbury.

"Yes," ferme replikis la serjento. "Vu donis vua naraco, Salisbury. Ol ne fitas to quon me vidas hike. Ta eskalero esas l'unika voyo aden od ek ica loko. Ibe es la mortinto. Vu es hike, vu havas vua propra pafilo. Ed esas nula dubito—ca pafilo mortigis Wellington!"

La serjento gestis al du policani qui sequabis ilu. Li avanpazis e sizis Hubert Salisbury, qua laxe faligis aden lia manui.

“Me arestas vu por ocido!” deklaris la serjento.

Omno divenis nigra avan l’okuli di Salisbury. La fakti semblis akuzar ilu. Quankam inocenta, Hubert Salisbury komprenis ke ilu esos akuzata por ica krimino!

“Me ne savas qua mortigis lu.... “Me audis la pafo...”

CHAPITRO X.

FURETO DEMONSTRAS HABILESO.

FURETO kudo-frapetis Buchanto dum ke la du viri furteme marchis alonge la graviizita voyeto exter la solitara domo di Roland Delmar. La granda viro haltis.

“Lu es en ta chambro,” susuris Fureto, ed indikis lumizita fenestro dil teral etajo. “Me spektos. Tu restez hike.”

La Fenestro esis partale apertita. Pluproximeskante, Fureto blotisis en l’obskureso; pose il lente levis sua kapo e regardis adinterne.

Roland Delmar sidis an skribtable, vizajo exhaustita; il nekomprenante regardegis parieto.

Dum ke Fureto spektis, la telefonilo sonis. Delmar avide staceskis de sua revo ed iris al tablo en angulo.

"Yes, yes," Fureto audis ke il dicis. "Ha, sioro Traver. Ka vu povas chanjar vua decido?… Quo?… Me komprenas…."

La voco fatigite faliis dum ke la bankisto askoltis. Pose fairatra lumo brilis en l'okuli di Delmar—iracoza cintilifo.

"Me komprenas vua ludo, Traver!" il klamis. "Vu volas vidar me an la muro. Vu ruinigos nia banko…. No!… Me ne kredas vu!"

Ilua subita indigno mortis, ed il preske pledis.

"Forsan me eroras, sioro Traver," il dicis. "Me esas tre nervoza—pardonez mea pasiono. Ma quon me devas facar? To signifikas la fino por me——"

Tresayigit expresuro venis al vizajo di Delmar audante ula subtila sugestajo.

"Ka vu tale intencas?" il questionis. "Ka me juste komprenas? Vu ya ne intencas"—il preske susuris—"vu ne darfas intencar—ma vu esas forsan justa——"

Per abrupta movo, Roland Delmar ripozis l'askoltilo. Fureto, spektante la profilo dil evoza bankisto, esis astonata dal chanjo e fluo de emoci qua transiris olu. Il esis kurioza, quo eventabis.

Uninstante Delmar aspektis iracoza, defianta—altrainstante, il esis kompatinda. Fureto ne komprenis.

Dum un de ta desesperant instanti, Delmar marchis a sua skribtablo, apertis tirkesto, ed ektiris revolvero. Il stacis quaze stuporata, l'armo en la manuo.

La bankisto regardegis la pafilo-tubo, movis quale se il levos la pafilo til sua kapo. Lore, per feroca klamo, il violentoze pozis la revolvero adsur la skribtablo. Murmurante a su, il marchis cirkum la chambro quale militisto. Fureto ankore astonesis.

Nov atitudo sizis Delmar. Il kalmeskis e decidis. Il sideskis an la skribtablo e prenis plumo e papero. Ignorante la revolvero, il skribeskis.

Fureto reptis vers Buchanto. Il susuris la novaji al granda homo.

"Telefonez a Judiciisto," il dicis. "Dicez omno quon me dicis a tu—omno facita da Delmar de pos ke lu telefonis. Me vigilos."

FURETO RETROIRIS al fenestro. Delmar skribis lente ma ferme. Il plenigis un pagineto e forpozis olu. Esis frapeto an la pordo. Delmar sorgeme pozis kelka pagini adsur la revolvero.

"Enirez," il dicis.

Yunino eniris la chambro. Fureto rikonocis el kom Marta Delmar, la filiino dil evoza bank-prezidanto. Fureto ofte vidabis el en Middletown. Alta, gracila, e bela, la yunino tre similesis la vidva patro.

Enirante la chambro, Marta weris surtuto e chapelo. Fureto falis del fenestro e blotisis askoltante en l'obskureso.

"Quo desquietigas tu, patreto?" dicis la voco dil yunino.

"Desquietigas?" Roland Delmar nervoze ridis. "Nulo, karo. Nulo."

Fureto regardis tra la fenestro e vidis ke Marta anxie regardas sua patro.

"Me intencis ekirar," la yunino dicis, "ma se tu ne esas en bona stando, me restos."

"Ho, irez," Delmar dicis kun febla rideto. "Ne suciez, Marta. Tua olda patro standas sat bone."

Marta venis al skribtablo e kisis sua patro. Lore el turnis su vers la pordo e departante dicis:

"Me rivenos frue."

La yunino ekirante la chambro, Fureto audis sono dop su. Buchanto venis. La homo telefonabis de apoteko an ta strado e rivenas kun raporto. Il tiris Fureto del fenestro.

“Yen la situeso,” il susuris. “Judiciisto es saja. Lu esforcis pozar ideo pri su-ocido aden la mento di Delmar. Pro to l’oldulo ektiris la pafilo.”

“Me komprenas,” dicis Fureto.

“Ma lu ne facis lo,” Buchanto duris parolar. “Nun lu anxias pri to quon Delmar skribas. Lu volas ke tu furtez ol. Yen tua tasko, Fureto.”

“Fidez a me,” Fureto solene dicis.

“La maxim bona faco esas nun pafar lu,” Buchanto pluse dicis. “Ma ne sen ke ol semblez su-ocido. Ton Judiciisto dicis.

“Anke, Judiciisto vartas audar quale facis Mayoro e Diakono. Do yen la jokajo:

“Se la telefonilo sonus, do signifikas ke omno es bona. Tu povas facar omno. Se ol ne sonas ante dek minuti, esforcez ganar to quon lu skribas. Komprenez?”

“Me komprenas. Judciisto telefonos pos ke lu audas del altri——”

“Juste.”

Fureto retroreptis al fenestro. Il vidis ke Delmar ankore skribas an duesma pagino. L’oldulo kompletigis sua laboro e sorgeme lektis la datumi. Il pose forpozis la pagini e sospiris.

Il deskovris la revolvero e tenis ol per sua manuo. Penso pri su-ocido nun esis for Delmar. Il desestimante regardis la pafilo.

La telefonilo sonis. Roland Delmar pozis la revolvero adsur la skribtablo. Il iris al tablo e levis la telefon-askoltilo.

“Saluto,” il dicis. “Saluto—quo esas?... No... Vu havas nejusta cifro....”

La dorso di Delmar esis turnit al fenestro, ed ilua atenco esis okupata. Fureto rikonocis la signalo.

Saminstante audante la questioni di Delmar, Fureto komprenis ke la telefon-advoko esas lo falsa de Judiciisto. To signifikas ke il darfas riskar.

La pagini esis sur la tablo. La revolvero esis apud oli. Furento eniris tra la fenestro.

Il apene atingis la pavimento kande Delmar turnis su. Vidante l’invadanto regardanta la revolvero sur la skribtablo, Delmar montris surprizanta ajileso. Il saltis adavane por sizar la revolvero, ma Fureto unesme ganis olu.

Delmar, glitante, ocilis l’una manuo dum ke l’altra esforcis sizar la brakio di Fureto.

La du homi esis preske l’una sur l’altra. La kapo di Delmar avancante, Fureto, per

kalkulanta habileso, presis le revolvero adproxim la temporo di Delmar e pafis.

La kuglo eniris la cerebro dil bankisto. Roland Delmar falegis al pavimento. Kalme, Fureto ektiris naz-tuko del posho, vishis la mancho dil revolvero. Il pazis cirkum la skribtablo e la kadavro e pozis la pafilo aden l'extensata manuo di Delmar.

Fureto ne obliviis la noto skribita da Delmar. Ma vice sizar ol e fugar, la ruzoza hometo intenceme pulsis la pagini l'una apud l'altra sur la tablo e rapide lektis la skribajo.

Sur l'unesma pagino Fureto lektis ica akuzajo:

> A la Statala Bank-Inquestanto:
>
> La aferi di la Distrikto-Nacionala Banko atingis lia nuna danjeroza stando pro la intencema konspiro di homo enemikala a nia institucuro.
>
> Me akuzas ke David Traver, prezidanto di la Middletown Trust-kompanio, komplotas ico. Me tote kredas ke la stranja forigo di pekunio de nia institucuro esas ligita a la skemo ruinigar la Distrikto-Nacionala Banko.
>
> Me sendas ica letro a vu por ke vu anticipe havez tota informo. Pro

> mea nekapableso preventar la terorinda krizo nun minacanta——

La letro duris an la duesma pagino. Fureto lektis la nekompleta frazo e lektis lo sequanta:

> me kontemplis su-ocido e me nun ne fidas, ke me represos mea deziro finigar mea propra vivo. Mea fiereso suportas me, ma ol forsan febleskos.
>
> Forsan la Distrikto-Nacionala Banko esis spoliata da ula employato a qua me eroroze fidas.
>
> Me ne neglijis mea devo pri ico. Per sioro Wellington, la inquestisto, e sioro Salisbury, mea chefa kasisto, me esforcis saveskar la vereso en ica afero.
>
> ROLAND DELMAR.

Buchanto sisis ye la fenestro. Esis tempo forirar. La granda homo ne komprenis pro quo Fureto restis. Esis servisto ye la duesma etajo dil domo; e la pafo certe audesis.

"Venez!" klamis Buchanto per nelaute voco. "Prenez ta pagini!"

Fureto prenis un pagino. Il hastis al fenestro e trasaltis a Buchanto. Li kune hastis trans la sika gazono e klimis fenco.

"Por quon tu vartis?" grunis Buchanto.

"Me lektis la letro dil oldulo," respondis Fureto.

"Pro quo lektar? Tu havas ol, ka ne?"

"Parto de ol."

Buchanto haltis kun klamo.

"Quo! Tu livis parto——"

"Me forportis l'unesma pagino," kalme dicis Fureto. "Esis du pagini. Me livis la duesma."

"Ni ne audacas retroirar!" grunis Buchanto. "Nun tu ya facis ulo, Fureto!"

"Yes, me ya facis ulo!" dicis la ruzoza mortiganto. "Me livis pagino havanta la signaturo di Delmar ipsa—sua propra skribo—dicante ke lu su-ocidos!"

La gruno di Buchanto transformesis a laudant anhelo.

"Ka tu facis lo, Fureto?"

"Me ya facis lo," esis la respondo. "Vartez til ke Judiciisto vidas la pagino quan me prenis. Vartez til ke lu audas to quo es sur l'altra pagino!"

Fureto ridetachis kande li venis ad automobilo garita plura stradi for la hemo di Roland Delmar. Il facabis sua tasko tam bone kam Judiciisto ipsa povabus.

Roland Delmar esas mortinta—e la skribita pagino sur ilua skribtablo atestas ke l'evoza bankisto mortigabis su.

Pluse, ol semblis blamar ula membro di ilua propra organizuro pri la problemi che la Distrikto-Nacionala Banko!

CHAPITRO XI.

LA BANKO-RUINO.

LA JURNALI di Middletown kovresis per klamachanta kap-tituli. Sensacionala developo en la afero dil Distrikto-Nacionala Banko esis vaste important en la tota regiono.

Samanokte kam Roland Delmar, la prezidanto dil institucuro, su-ocidis, Hubert Salisbury, la chefa kasisto, mortigis l'inquestisto qua serchas la kauzo dil desaparanta pekunio.

La ligo inter l'agi dil prezidanto e kasisto trovesis en la noto da Delmar. Ta frazo, "Forsan la Distrikto-Nacionala Banko esis spoliata da ula employato a qua me eroroze fidas," kondamnis.

La fakto ke la deklaro di Delmar anke dicis ke Salisbury laboras kun Wellington konsideresis kom plusa pruvo pri la falseso di Salisbury.

Semblis evidenta ke Salisbury mortigabis Wellington pro ke l'inquestisto tro multe savis. La cirkonstanci ipsa dil mortigo pruvis lo. La naraco di Salisbury esis febla; ma il persistis asertar olu.

La lokala policisti questionis il e laboris por despruvar ilua deklaro.

Semblis dubitinda ke Salisbury prepensis sua krimino. Plu probable, Wellington mencionis ulo qua montris a Salisbury ke ilua spoliado deskovresus se l'inquestisto restus vivanta. Do il en sango-kalmeso mortigis Wellington.

L'astonanta revelo ke la Distrikto-Nacionala perdabis granda quanto de pekunio incitis ecitata depozanti kurar al banko ed omna olua lokala kontori. La bank-oficiri deklaris ke l'institucuro esas en bona stando e povas satisfacar omna obligaji; ma pro la cirkonstanci, li ne povis obtenar financala helpo por evitar la paniko.

Tante granda esis l'ektiro di pekunio ke omnu expektis ke l'institucuro klozez sua pordi. Ma kelkatempe la Distrikto-Nacionala astonante bone subisis le tempesto. Ol sumnis omna obligaji e tote pagis depozanti.

Un espero esis la suporto da Harvey Bronlon. Se la feudala sinioro dil teritorio helpabus l'atakata banko, ektiro forsan cesabus. Ma Bronlon refuzis helpar.

Ye ta anunco, du dii pos la komenco dil trublo, la Distrikto-Nacionala klozis sua pordi. Olua acesora kontori anke krulis, e la min grand institucuri qui dependas de la centrala banko anke faliis.

TOTA MANKO de konfido bezonesis por facar to, nam granda porciono dil depozanti esis tote pagita ante la falio dil banko.

La Middletown Trust-kompanio esis la nura restanta banko en la tota regiono. Ti qui salvabis sua pekunio del falio dil Distrikto-Nacionala vacilis. Pose, kom hastoza turbo, li depozis sua pekunio en la Trust-kompanio.

Samtempe, dubitema homi ektiris sua pekunio. La quanto de komerco esis enorma. Fureto e Buchanto esis laborante inundita ye la gicheti. Mayoro esis tre okupata; e super omno, la benigna vizajo di Judiciisto incitis konfido.

La bank-prezidanto havanta griza hararo forte anuncis ke depozaji superiras ektiro. E jus pos ita anunco, Harvey Bronlon deklaris

ke lu tote konfidas pri la afero dil institucuro.

Ta deklarajo tranquiligis la situeso. Ti qui turboze eniris la kontoro dil Trust-kompanio depozis pekunio—ne ektiris olu.

Nam Middletown esis tre prosperoza urbeto, e blamis la fakto ke multa mili de dolari furtesis por la falio di olua maxim anciena banko. Hubert Salisbury esis denuncita kom la kulpanto. La policisti esforcis koaktar konfeso de ilu.

Tale Middletown eniris la maxim ecitante periodo di sua historio, kande la granda buleto di expanso ed industriala developo minacis krevar ye la falio dil grav anciena Distrikto-Nacionala Banko.

Ma la ne-exhaustebla pekunio dil Middletown Trust-kompanio bone pruvis ke la plu nov institucuro esas kapabla servar la bezoni dil distrikto.

Esis dum l'unesma dii di ri-adjustigo ke homo nomita Henry Arnaud registragis su che Dartmor Hotelo, l'enorma, moderna strukturo por qua Harvey Bronlon provizabis la pekunio. Esis multa vizitanti en Middletown, ed ica nova homo esis nur plusa gasto che la nova hotelo.

Ma Henry Arnaud havis nekustumal aspekto. Alta, tacema e tranquila, decidema

dum agar, lu weris mieno qua nultempe chanjis.

Dum lua arivo-dio en Middletown, on povus vidar ke lu spektas la turbi qui fluas aden la Distrikto-Nacionala Banko, qua balde destinesas klozar sua pordi.

Du dii plu tarde, Henry Arnaud aparis inter la turbo de homi qui komercis che Middletown Trust-kompanio. Ibe, il prizentis voyajanto-cheko de cent dolari. Fureto esis ye la gicheto, e dum ke la bank-komizo komparis la signaturi sur la cheko, Henry Arnaud spektis ilu per perforant okuli.

Fureto regardante adsupre, l'akuta regardo di Henry Arnaud desaparis. Fureto vidis nulo surprizant en lua aspekto.

"Bone, sioro Arnaud," il dicis. "Me joyas konvertar ico a moneto por vu. Ka vu longatempe esos en Middletown?"

"Me expektas restar hike dum plura semani," respondis Arnaud.

"Me joyas ke vu restos kelkatempe," la bank-komizo agreable dicis. "Envenez irgatempe. Konsiderez ico kom vua propra banko dum vizitar. Quale vu deziras la pekunio?"

"Un bilieto de kinadek dolari, un de duadek, e l'altri de dek," sugestis Arnaud.

Fureto kontis la sumo. Arnaud marchis del gicheto; lore retroe turnis su. Lu remarkis ke Fureto okupesas per altra kliento, e ke serio formacabis ye la gicheto. Do Arnaud marchis al plu kurta serio ye la gicheto di Buchanto.

"Bonvole kambiez ica dek-dolari-bilieto," lu dicis al duesma bank-komizo. "Un kin e kin bilieti de un dolaro——"

Buchanto obediis la demando. Il pozeskis la dek-dolar-bilieto ye la sinistra latero dil gicheto; lore ocilis sua manuo addextre ed ibe faligis olu.

POZANTE LA PEKUNIO aden la posho, Henry Arnaud flanis del banko. Lu senhaste marchis alonge la strado, exploris sua cirkumajo. Lu venis al centrala strad-angulo e turnis su aden laterala strado, haltis por traregardar diversa estal-vetrini.

Lua lenta, senskopa marcho tandem portis lu al funeristo.

Hike, Henry Arnaud hazarde adsupre regardis. En la fenestro lu vidis l'alta, trauratra formo di Diakono vestizita per ilua kustumala nigra vesti.

Diakono regardegis la strado. Dum ke Henry Arnaud regardis la nova funeristo, la regardi dil du homi renkontris l'una l'altra.

Singlu instante studiis l'altru per senexpresa vizajo. Pose Henry Arnaud adavane flanis, e la kurta renkontro finis. To esis apene pasanta regardeto, ma singlu del partoprenanti retenis ne-efacebla impreso dil vizajo jus vidata.

La vizajo di Diakono obskureskis. Ol divenis mem plu solena. Ilua okuli, regardante trans la strado, imaginis la vizajo jus vidita.

Instintale, Diakono esis kurioza pri ta pasanta nekonocato. Il esis kurioza, quo esas la skopo di ta impresiva vizitanto en Middletown.

La febla traco di rideto aparis sur la dina, rekta labii di Henry Arnaud dum ke l'alta figuro haltis avan altra estal-vetrino. Lu imaginis la vizajo di Diakono.

Ta hazardala renkontro esis importantega a singla homo. Nula vorto esabis parolata; nula signo esabis donata. Ma du akuta intelekti laborabis.

Diakono perfekte aspektis quale funeristo. Nihilominus, Arnaud suspektis altra kauzo por ilua prezenteso. Arnaud, suafoye, aspektis quale hazarda preterpasanto; ma Diakono vidabis duopla skopo en lua veno.

Rivenante al Dartmor Hotelo, Henry Arnaud kompris edituri dil vesperala jurnali. Lu retretis aden sua chambro e regardis tra la fenestro, surveyis la chefa strado di Middletown. Lua regardo vagis tra l'urbo, e lu semblis trovar ula loki future interesiva.

Sideskante, Arnaud lekteskis la jurnali. Oli raportis la nova developo en la financala falio dil Distrikto-Nacionala Banko.

Henry Arnaud kompletigis sua lektado, produktis cizeto, e sorgeme ektranchis l'artikli. Lu adjuntis oli ad amaso di altra kozi tirita ek kuverto en sua posho.

La tota kolekturo formacis kompleta historio di recent eventi en Middletown. Arnaud taceme rilektis la raporto pri l'ocido en la banko.

Lu remarkis la sensacionala naraco pri la morto di Roland Delmar. Kun ol esis faksimilo dil noto trovata sur la skribtablo dil bankisto.

Icon Henry Arnaud pozis adlatere. Lu itere studiis olu; pose lu regardegis tra la fenestro. Lua akuta regardo semblis insinuar su tra l'infra edifici, serchante sekretaji celita da solida muri.

Arnaud tiris burso ek lua posho. Lu ektiris amaso de bank-bilieti. Ol ne esis dik amaso, ma dum ke la homo unope pozis singla bilieto adlatere, la valoro dil pekunio divenis evidenta.

L'unesma bilieto en l'amaso di Henry Arnaud esis oro-atesto valoranta dekamil dolari! Pose venis duesma, e triesma. Bilieti de kinamil dolari sequis, pose dek-e-du mixita bilieti de cent o kinadek dolari.

Arnaud prenis kelka de le lasta del amaso, remplasis la restajo aden sua burso. Lu kontis la quanto retenita—kinacent e kinadek dolari entote. Lu shovis ita bilieti aden sua jileto-posho, quale on traktas moneto-peceti.

Lore lu ektiris la mikra sumo obtenita che la banko. Lu sorgeme kontis ica pekunio: un bilieto de kinadek dolari, un de duadek, du de dek, un de kin, e kin de un dolaro.

Pos notir la serio-cifri, lu rulis la krakema bilieti e pozis oli aden altra posho dil jileto.

Itere l'okuli di Henry Arnaud regardis tra la fenestro. Lu esis pensema, e dum regardegar, nelauta rido ekis de lua labii. Ol esis stranja, nenaturala rido.

La sinistra manuo di Arnaud esis sur la fenestro-solio. Sur un fingro brilis sempre

chanjanta gemo—translucida juvelo havanta febleskanta e riviveskanta kolori. Ol esis rara girasolo—super omna komparo en la mondo.

Se Diakono audabus ta rido; se lu asistabus por remarkar ta brilanta, misterioza juvelo, ilua suspekto esabus justifikata. Lu certe savabus ke Henry Arnaud ya esas ta la prezenteso di qua ilu devas timar.

Nam Henry Arnaud esis La Ombro!

CHAPITRO XII.

LA OMBRO AUDAS.

La Middletown Trust-kompanio pruvis sua stabileso. Por celebrar ta fakto, granda dineo kom atesturo di estimo eventis che la Dartmor Hotelo.

Notita inter l'estiminda gasti esis David Traver ed Harvey Bronlon. Ita du eminentuli sidis an la chefa tablo. Dum la tota festino, Judiciisto ridetante e su-fideme parolis kun Bronlon, la pezoza, tro forta vizajo di qua montris respondiveso.

Mem dum ke la diskursanto introduktis Judiciisto kom David Traver, Harvey Bronlon laudis per kapsigno ulo dicita da Judiciisto.

Staceskante, Judiciisto benigne ridetis dum ke l'asistanti staceskis ed ensemble laute aplaudis.

Pos l'ondo di entuziasmo, la turbo sideskis. Judiciisto, per kalma, komfortoza voco, diskurseskis.

Dum ke il ardoreskis pri la temo, l'audantaro senrespire askoltis. Judiciisto influis ita turbo, vinkis omnu koram ilu. Afirmanta kapsigni e konkordanta murmuri respondis ad ilua frazi.

"E nun, bonuli," il konkluzante dicis, "Me mencionos du eventi qui darfas restar kun vi kom duriv impresuri. Camatine, ula bonulo"—Judiciisto pauzis e regardetis Bronlon—"eniris mea kontoro e deklaris ke lu esas pronto depozar pago-mandati de banki di New York til la sumo de triacent e kinadek mili dolari."

Aplaudo komencis. Omnu aplaudis. Judiciisto, ankore ridetante, gestis vers Bronlon, e la tumulto kreskis. Tandem ol finis kande Judiciisto levis un manuo por postular silenco.

"Pose, la sama bonulo dicis a me ke lu chanjas sua projeto pri la distributo di premio a sua employati. Lu dicis ke lu intencabis livrar la premio dum la venonta plura semani. Ma nun lu decidabis vartar dum plusa monato, adminime, por ke lu povas ganar la pekunio de extera fonto, e

talmaniere retenar tam multa pekunio kam posible en Middletown."

Itere aplaudo, ma ol quik mortis kande Judiciisto itere levis un manuo por silenco.

"Forsan," dicis la viro havanta griza hararo, "vi interesesus pri mea respondo a—sioro Bronlon. Me dicis exakte ico: "La Middletown Trust-kompanio esas institucuro qua servas Middletown. Ol ganis la konfido dil civitani e sempre retenos ta konfido. Nia resursi esas tante granda, sioro Bronlon, ke me sugestas ke vu nun pagez la premio. Pagez ol a ti qui habitas Middletown, per la pekunio tirita del unika banko di Middletown."

Remarkinda silenco plenigis la chambro dum ke Judiciisto vartis til ke l'efekto di ilua vorti tote vinkez l'audanti.

"Pro to," Judiciisto deklaris, "me joyas dicar ke morge la premio-pekunio iros kun la salario-paketo di sioro Bronlon. Ol esas yarala premio, bonuli.

"Me pluse dicas ke, se sioro Bronlon volas ektirar dekopla sumo di ta premio-pekunio, la Middletown Trust-kompanio joyas provizar il per ol!"

LA DINEANTI STACESKIS, aprobante klamis. Judiciisto stacis ed aceptis la laudo-sturmo. Krii demandis Bronlon.

La fabrikisto staceskis. Nov aplaudo venis, e kande Bronlon extensis sua manuo por presar la manuo di Judiciisto, la frenezioz entuziasmanti saltis adsur sua sidili pro dement aprobo.

Esis mi-horo plu tarde kande Judiciisto sucesis tranar su del last admiranto. Il exkuzis su, il esas fatigita; il repozas che la hotelo canokte. Il eniris la vestibulo e marchis vers l'elevatoro.

Survoye il renkontris un plusa homo. Howard Best, la funeristo, presis la manuo di David Traver, prezidanto dil Middletown Trust-kompanio. Diakono e Judiciisto, li ulfoye nomis su—ma ne dum tale publika inter-saluto.

Judiciisto enirante l'elevatoro pozis manuo en posho—la sama dextra manuo jus presita da Diakono. Ante ke l'elevatoro-pordo klozesis, ulu pazis del obskur angulo dil vestibulo ed anke eniris l'elevatoro. To esis Henry Arnaud.

Judiciisto departis l'elevatoro ye la triesma etajo. Henry Arnaud duris acensar. Lu ekiris l'elevatoro ed eniris sua chambro.

Ibe lu apertis valizo; pose lu ekswichis la lumizilo.

La febla brilo del infra strado-lampi ne suficis revelar lua formo. Henry Arnaud esis nevidebla en l'obskureso; e, tre stranje, esis nul audebla signo di lua prezenteso ecept nelauta siflo qua duris nur kelka sekundi.

La pordo dil chambro senbruise apertesis. La lumo del koridoro obstruktesis. Lore la pordo klozesis. Nur nigreso restis. Henry Arnaud divenabis La Ombro.

Ye la triesma etajo, Judiciisto sole enirabis chambro. Ma il apene klozabis la pordo ante ke altra homi aparis.

Mayoro, Buchanto, e Fureto vartabis ibe. Li komencis nelauta ed avida diskuto. Esis nula posibleso esar audita, nam ica chambro esis la meza chambro dil chambraro, e Judiciisto enirabis ol tra kurta interna koridoro.

“Bonega faco, Judiciisto!” gratulis Mayoro. “Bonega laboro! Tu bonege facis lo!”

“Me savis ke me havis li del komenco,” respondis Judiciisto. “Me vidis quale vi kerli aceptis. Quale vi prizis ta manu-preso kun Bronlan ye la fino?”

“Brilanta stroko,” dicis Fureto.

“La maxim bona parto, Judiciisto,” dicis Buchanto, “esis quale tu parolis pri Bronlon e lua bank-mandati. Se on questionas tu pri to, tu povas referar ta dicajo. Bronlon ofris depozar la pekunio—tu dicis nur to.”

“Komprenende,” deklaris Judiciisto. “Vi savas, ke ca premio-propozo esas nia unika anxio. La statal inquestisto ne atencas ni pro ke ni tante bone sucesas.

“Lu asistis canokte—me kunparolis lu pose—e lu mordis la lurizilo plu bone kam l’altri. Lu ekiris l’urbeto pos la festino. Konvinkite e kontente.”

“Do ni nun esas tote preparata!” Fureto exultis.

“LA PREMIO,” deklaris Judiciisto, “esos preske tam multa kam ni povas prenar. Esos plusa profiti pose—ma ni laboras cirkle. Nun la questiono esas: quale glitar ek la situeso.”

“Quale tu facos lo, Judiciisto?” questionis Buchanto.

“Me opinionas,” dicis Judiciisto, “ke ne multa tempo pasos til ke David Traver recevos ofrajo prezidar eminenta estala banko. Tante atraktiv ofrajo, ke lu koaktesos demisionar—tote nevoluntante—l’ofico hike en Middletown.”

“Ka tu facos lo per Bronlon?” questionis Mayoro.

“Certe,” respondis Judiciisto. “Dume, l’expanso dil Middletown Trust-kompanio, e l’establiso di acesora kontoreti por remplasar olti dil mortinta Distrikto-Nacionala Banko, bezonos la movo di kasisto e bank-komizi. Lia departo ne esos remarkita.”

“Uldie venos explozo,” dicis Buchanto per suciema tono. “Ta cifri——”

“Komprenende,” saje dicis Judiciisto. “Ma to esos longe ajornat. Kande ol venos, la sucedanto di David Traver esos kulpoza. Vi savas quala esas tala deskovraji. On sempre supozas ke oli es plu recenta kam li reale eventis.”

“Justa,” konkordis Mayoro.

Fureto anxie movis sur sua sidilo. Il regardetis la koridoreto qua duktis al extera pordo. Buchanto remarkis ita movo.

“Quo es, Fureto?” il questionis.

“Me supozis vidir ulo,” dicis la viro havanta ronda shultri. “Aspektis quale brilo, ibe en la mikra koridoro.”

“Tro multa bilieto-konto,” serioze deklaris Buchanto. “Mea okuli salias dum la pasinta semano. To anke afektas Fureto.”

Fureto laxis sur sua sidilo. Il ridetachis pro la komento di Buchanto. Ol alejis ilua timo.

"Bone," nelaute dicis Judiciisto. "Kalmeskez ed askoltez. Omno semblas normala. Do ni komencos la portado saturdie nokte. La maxim multo tatempe—forsan ula quanto dum sundio. La restajo vartos dum un semano."

"Kaze ke ol dume bezonesas," komentis Mayoro.

"Yes," duris parolar Judiciisto, afirmante per kapsigno. Diakono esas pronto. Lu nokte uzas la funerala charo, vendas ta antiqua sarki. Lu vendis nur kelka de oli—es astonanta ke lu sucesis vendar tante multa de oli, pro la granda preci demandata."

"Yes," komentis Mayoro. "Es stranja ke tala detaleto quala to kauzas problemo. Me parolis kun Diakono pri to kelka nokti ante nun. Lu mustis evitar kelka klienti. Me opinionas ke lu havas forsan sis restanta, ne inkluzante olti vendita a Bronlon—quin lu ne ja transdonis."

"Barono Bronlon," deklaris Judiciisto kun mikra rideto, "pensas pri la bona stando di sua regnati—mem til komprar sarki po chipa preco, por ke li mortanta povas

komprar li chipe. Lu ya regnas ica parto dil lando!"

"Qua perfekte konvenas a ni," dicis Mayoro.

"Nun to esas decidata," duris dicar Judiciisto segun la maniero di prezidanto di kunveno. "Kad altra aferi?"

"Yes," dicis Buchanto. "Regardez ico. En la final edituro canokte. Me esperas ke ol ne esos en la matinala jurnali."

Il prenis jurnalo de tablo en angulo ed indikis artiklo ye l'infrajo dil unesma pagino.

"Hm-m-m," dicis Mayoro. "La yunino esforcas perturbar la aqui."

Il prenis la jurnalo del manui di Buchanto, sorgeme faldis olu, ed indikis la kap-titulo:

FIANCULO ESAS INOCENTA, SIORO DELMAR DEKLARAS

"Lektez ol," sugestis Judiciisto.

Mayoro laute lektis:

> "Deklarante ke Hubert Salisbury, arestita pro la ocido di H.J. Wellington, esas inocenta pri irga krimino, Marta Delmar anuncis ke elu luktos kontre ilua kondamno til

la fino. La yunino, qua nun sole habitas la domo ube la patro mortis, deklaris ta intenco caposdimeze.

"'La pruvi kontre Hubert esas cirkonstancala,' dicis sioro Delmar. 'La policistaro ne esforcis deskovrar lo vera pri la mortigo. Se li serchus plusa indici, li forsan trovus pruvo ke Hubert esas inocenta.'

"Sioro Delmar pluse dicis ke elu ne povas explikar la su-ocido di la patro. Elu deklaris ke elu asistabis dum ke ilu skribis la noto trovita apud ilua mortinta korpo. Itatempe il semblis fatigita ma ne trista, segun sioro Delmar.

"Ultre ita deklaraji, sioro Delmar asertas ke la policistaro refuzis permisar ke elu advokez extera inquestanti por helpar pri la ocido di Wellington. Elu semblis indignoza pri to.

"'Me intencas postular inquesto,' esis elua finala dicajo. 'Me volas deskovrar la vera ocidanto. Me apelas a La Ombro, ed esperas ke lu helpos me en ica laboro, ma ne ja povas saveskar quale advokar lu.'"

"Ka la Ombro?" questionis Buchanto. "Qua lu esas?"

"Ulu qua on supozas esar en New York," respondis Mayoro kun kurta rido. "On dicas

ke lu savas omno pri banditi, e luktas kontre li per lia propra metodi. La yunino es dementa, tote. El plu bone vartez Kristonasko e sendez letro a Patro Kristonasko."

Fureto e Buchanto anke ridis. Judiciisto, tamen, serioze aspektis.

"Ne esas kauzo por rido," il asertis. "La yunino ofras nula pruvo, ma el juste avaniras. Ne obliviez lo! Ni ne trivialigez irgo danjeroza."

"Ma ca parolado pri La Ombro——" Mayoro protestis.

"Forsan ol esas fakto," serioze dicis Judiciisto. "Me ne surprizesas ke vi tri ne ja audis pri La Ombro. Ma me ya audis! Lu kreis granda tumulto dum la pasinta yari dum ke vi absentesis.

"Lu agas precipue en New York; ma lua nomo esis ligita a la granda bandito-forigo en Chicago. Middletown esas for New York, tamen. Me ne opinionas ke ni multe suciez ——"

Il subite pensis pri sua renkontro kun Diakono en la vestibulo. Pozante manuo aden la posho, Judiciisto extraktis faldita pagino. L'altri spektis dum ke il desfaldis e lektis.

"Diakono furteme donis ico a me," anuncis Judiciisto. "Regardez."

Il transdonis la pagino a Mayoro, qua tenis ol por ke Buchanto e Fureto povas lektar.

"Gardez vu pri homo nomita Henry Arnaud," esis la vorti. "Lu lojas che la Dartmor. Semblas suspektinda. Me dufoye vidis lu e canokte saveskis lua nomo."

Fureto tante intence lektis la mesajo da Diakono ke il obliviis l'obskura koridoro al pordo. Il intermitante regardetabis olu.

Se lu tainstante regardetabus adibe, il vidabus ke la pordo lente apertesis e klozesis. Ma l'ago esis senbruisa ed eventis neremarkite.

"Quon facar pri to?" questionis Buchanto.

"Nu," dicis Judiciisto, "me donas ta tasko a Mayoro. Vi tri balde ekirez. Telefonez al hotelo de publika telefono, Mayoro. Demandez la nombro dil chambro di Henry Arnaud. Tale komencez."

"Bone," dicis Mayoro. "Me iros pos kelka minuti."

"Ico esas plu tushebla kam La Ombro," deklaris Judiciisto. "Diakono esas sagaca. Lu vidas multe, dicas poke. Ke lu explorez pri ca kerlo esus nesaja, e lu savas lo."

Duadek minuti plu tarde, Mayoro eniris apoteko proxim la hotelo e telefonis al Dartmor. Il ridetis audar la respondo dil kleriko. Un minuto plu tarde, Mayoro renkontris Fureto e Buchanto exter l'apoteko.

"Ni darfas obliviar ta kerlo Arnaud," il dicis. "Lu departis la hotelo preske mi-horo ante nun. Livos l'urbeto per l'autobuso por l'Estala Limitizita treno. Lu havis treno-bilieto—la kleriko dicis ke on povas komunikar kun lu en Cleveland. Lu iras adibe."

La tri homo separis su. Singlu havis la sama pensajo. Diakono e Judiciisto, quankam sagaca, esas tro anxioza. Diakono anxias pri Henry Arnaud. Judiciisto anxias pri La Ombro.

Pro quo anxiar? Arnaud departabis Middletown. La Ombro ne venabis al urbo. Tale la tri homi pensis.

Li eroris. Li ne suspektis ke Henry Arnaud e La Ombro esas un homo—qua tanokte restas en Middletown!

Henry Arnaud departabis, pro ke La Ombro audabis!

CHAPITRO XIII.

LA OMBRO PAROLAS.

ESIS NOKTOMEZO. Marta Delmar esis sola en sua buduaro. Sidante en berjero, el esforcis lektar libro. L'esforco ne sucesis. El forpozis la libro, ed elua regardo vagis til la tablo, ube esis du kadrizita fotografuri.

Un de oli esis fotografuro di elua patro; l'altra esis di elua fianculo. Roland Delmar esis mortinta. Hubert Salisbury esis enkarcerigita, vartis judiciio pri akuzo di spolio ed ocido.

La vizajo di Marta esis trista; ma lakrimifante regardante la fotografuri, defiant expresuro kovris ta vizajo.

El multe sufrabis, ica yunino, de pos ta tragediala nokto. Omna amiko en la mondo abandonabis elu. Mem la parenti—omnu de li esis kuzeni—ne atencis elu. La richi di Middletown esis afektata da la falio dil

Distrikto-Nacionala Banko. Revanchante, li ostracisme exkluzis el de lia mondumo.

Nur du motivi retenis ica brava yunino en Middletown. Un esis la memoro di elua patro; la savo ke lu esis inocenta pri irga kulpo. L'altra motivo esis la danjeroza situeso di elua amoranto; nam Hubert Salisbury havis nul amiko ecepte elu.

Bitra pensaji plenigis la mento dil yunino. Maxim forta de oli—pro ke olu esas la maxim recenta—esis la pensajo pri elua stupideso permisar interviuvo taposdimeze. Jurnalisto trompabis elu, til ke el expresis sua bitreso por la lekto dil tot urbeto.

Pro quo el revelabis sua sekreta pensaji? Marta reprochis su pro ta grand eroro. El pensis pri ta frenezioz apelo—la deklarajo ke el volis demandar la helpo di La Ombro.

La Ombro! Dum elua lasta voyajo adeste, Marta saveskabis pri ta misterozo. El audabis lua voco, fakte, per la radiofono; ma, quale la majoritato dil publiko, el nur supozabis ke el askoltas aktoro.

Ma la voco tushabis elu; e kande homi parolis pri La Ombro, Marta askoltis. Astonanta naracaji pri La Ombro dissemesis—homo nigre vestizita, tam obskura kam la nokto ipsa, qua konfrontas

la pafili di kriministi per l'espado di yusteso —qua vinkas la bandito-turbachi.

El rimemoris aventureto en New York. Ye la limito di Greenwich Vilajo, viro atakabis el ed esforcabis sizar elua burso. Elua krii venigabis altru kuranta.

UTINAM LA OMBRO esez hike en Middletown! Marta sospiris pro agnoskar ke ta deziro esas vana. La Ombro ne povas esar omnaloke, quankam lu esas forsan superhomo.

Quale expektar ke lu venez adhike, malgre ke granda krimino hike libere kuras? Lua granda laboro esas en New York.

Forsan La Ombro askoltus elua prego se el povus komunikar kun lu. Ma ta unika paragrafo, imprimita nur kelka hori ante lore, voyajus ne plu fore kam la regiono cirkum Middletown. Ol portos ad el nur moko—ne la dezirata helpo.

Marta fatigite sospiris. El esis tre fatigita; ma ne povis dormar pro anxio. El ekswichis la lekto-lampo, e la chambro obskureskis ecepte la brilo di un lumo-shirmilizita lampo en fora angulo. Marta pozis sua kapo an la berjero, e turnis sua mi-klozit okuli vers l'apertita pordo.

Elua okuli larje apertesis e subita koldeso kovris elu. Ma dum ta subita timo el ne esis kapabla movar or mem kriar!

Stacante ye la pordo esis alta figuro nigre vestizita. Lua longa mantelo fluis de la shultri. Faldeto revelis strio di karmezina futero. La kapo avane inklinesis, e la vizajo esis nevidebla; nam lu weris chapelego havanta mola rebordego turnita adsuper l'okuli.

Tamen, Marta imaginis ke el povas vidar l'okuli—brilanta, brulant okuli qui cintilifis de stranja, nesondebla profundaji. La yunino tremis. Qua esis ta stranja formo?

Lore venis astonanta revelo. Un nomo fluis aden la mento di Marta. Sive ca homo esas reala, sive imaginala, lu povas esar nur un homo.

La Ombro!

Senvole la labii di Marta formacis la nomo. Elua neparolata vorti ne eskapis l'akut okuli qui regardis elu. Nelauta susuranta voco respondis. Ol venis de sub la nigra chapelego.

"Yes. Me esas La Ombro."

Marta alejate sospiris. La tota fantaziala ceno realeskis. El sentis nula timo. La prezenteso di ca nekonocata mastro dil

obskureso inspiris konfido. La yunino savis, ke el trovas amiko.

“Me esforcis serchar vu,” el nelaute dicis, “ma ne savis ube trovar vu.”

“Me trovesas ube me bezonesas,” respondis la sisanta voco.

“Me bezonas vua helpo,” pledante deklaris Marta. “Me havas granda bezono. Vu savas to quo eventis—hike en Middletown.”

“Me savas.”

“La viro quan me amoras”—la voco dil yunino krakis—“esas arestata—pro ocido!”

“Il esas inocenta,” venis la vorti di La Ombro.

“Mea patro,” Marta duris parolar, “esas mortinta. Il—il su-ocidis.”

“Il esis ocidita!”

La kalma ed emfazoza tono di La Ombro incitis la yunino rekte sideskar. Per frenezioza okuli, el questionante regardegis la nigre vestizita figuro ye la pordo.

Lente, La Ombro avancis til ke lu stacis meze dil chambro, alta ed impozanta, lua brakii faldita an la pektoro.

“Vu ne timez la vereso,” lu deklaris per nelauta, tranquila monotono. “Me ne povas chanjar lo pasinta. Me ya povas dominacar lo prezenta. Me ya povas chanjar lo futura.”

Marta komprenante afirmis per kapsigno.

“Vua patro skribis noto ante ke il mortis,” dicis La Ombro.

“Yes,” replikis Marta. “Me havas olu—hike.”

“Permisez me vidar olu.”

La yunino staceskis. El sentis nula timo. La prezenteso di La Ombro esis espero realigita. El iris al tualeto-tablo, apertis la tirkesto, ed ektiris papera pagino.

El turnis su direte vers La Ombro e pluproximeskis. El esis preske facio a facio kun la fantomo nigre vestizita kande el haltis. El ankore ne povis vidar ta celita vizajo.

Nigre gantizita manuo lente extensesis. Ol prenis la pagino de la manuo di Marta. La yunino vidis la brilo dil okuli di La Ombro. Lu retrodonis la papero.

“Me vidabis kopiuro,” La Ombro dicis. “Ol konkordas kun l’originalo.”

“Ol skribesis da mea patro,” dicis la yunino. “On dicas, ke ol pruvas su-ocido ——”

“Ol pruvas ke lu mortigesis!” deklaris la susurata voco.

MARTA SIDESKIS adsur la berjero e regardis la pagino. La Ombro parolis, lua

vorti respondanta al questioni qui trairis la mento dil yunino.

"L'unesma paragrafo," deklaris La Ombro, "ne esas indentata. La duesma paragrafo esas indentata. L'unesma frazo komencas per minuskulo, l'altra frazi komencas per mayuskuli. Ma la skribo montras sorgo e metodo. To pruvas ke ico esas nur parto di la mesajo di vua patro. Ol esas la finala pagino. L'unesma frazo esas duro di paragrafo qua komencis sur l'unesma pagino."

Marta lektis la vorti: "Me kontemplis su-ocido—" e quik komprenis ke La Ombro trovabis importantega fakto.

"Esis adminime un plusa pagino," La Ombro duris dicar. "Nur ica pagino trovesis. Ulu forprenis la restajo di la mesajo. Lu volis ke la morto esez deklarata esar su-ocido—por celar ocido."

Marta Delmar konkordis per kapsigno. Stranje, el rapide rekuperis su de la shoko saveskar ke elua patro ocidesis. La penso pri su-ocido vundabis elu. La fakto ke Roland Delmar aktuale rezolvabis vivar esis komfortanta.

"Du krimini facesis en Middletown," dicis La Ombro. "Me nun parolas pri ocido. Ti qui responsas la morto di vua patro esas ti

qui anke mortigis Wellington ed aranjis blamo kontre Hubert Salisbury."

La voco penseme pauzis.

"Ma olti ne esas la nura krimini. Ocido esis nur hazardala por la komploto qua venis ad ica urbo. Ta kriministi ne ja kompletigas sua maligna laboro. Me haltigos li!"

La voco esis minacanta. Olua tremiganta toni terorigis la yunino. Tamen, malgre la nenaturaleso di ta ceno, el savis ke La Ombro esas amiko. Ta fakto forigis timo.

"Me turnos lia krimini kontre li," anuncis La Ombro, sisante emfazante singla vorto. "La vereso esos revelata—*e l'inocenti ne sufros!*"

Marta povis vidar la brilant okuli. El komprenis ke la minacanta cintilo esis nur por l'enemiki di yusteso. Por elu, l'okuli brilis per varm amikeso.

"Esez pacienta!" dicis La Ombro. "Yusteso vinkos!"

La yunino komprenis ke La Ombro departos. El sentis subita paniko—timo ke el perdas lua protekto.

"Vu iras——"

"Yes."

"Ka vu rivenos?"

"Yes."

Lente, La Ombro tiris la nigra ganto de lua sinistra manuo por revelar longa blanka fingri. Marta astonate regardegis la splendida gemo. Olua marveloze chanjanta kolori esis klare reflektata, mem en la febla lumo.

"Ica girasolo," dicis la fantomatra voco, "esas la simbolo di La Ombro. Kelki savas olua signifiko. Vu esas un de li.

"Ta qua portas ica juvelo—nulo altra similesas—esas La Ombro. Irge qua travestion lu weras, lu esas La Ombro. Dicez a nulu to quon me dicas a vu!"

"Me komprenas," Marta anhelante dicis. "Me rimemoros. Nulu altra saveskos."

DUM KE LA YUNINO regardegis la gemo, el perdis omna sento pri materiala formi cirkum elu. L'efekto dil brilanta juvelo esis hipnotiganta.

La figuro di La Ombro semblis fuzesar aden obskureso. La blanka manuo desaparis. Nur la chanjanta girasolo, olua kolori ultramarea e karmezina, cintilifis avan elua okuli.

L'impresuro febleskis. La splendida gemo desaparis. Marta extensis sua manui por sizar olu. Elua manui klozis su an vakueso e la kolori desaparis.

La yunino cirkumregardis. El esis sola en la chambro. Elua okuli ankore kontenis l'impresuro di la shancelanta kolori, ed el imaginis ke La Ombro restas.

Nun omno similesis sonjo. Nur la pagino en elua manuo pruvis la prezenteso di La Ombro. Kad el imaginabis la bizara konverso?

To esis posibla; tamen, Marta ne povis ignorar la semblo di realeso.

El esis certa ke La Ombro esabis en la chambro. El kredis ke lu helpos elu. El esis certa ke lu rivenos; ke balde el vidos la mistikala gemo qua esas lua signo.

Sucio ed anxio semblis fora. Unesmafoye de pos la tragedio qua tante rapide enirabis elua vivo, Marta Delmar trovis su tranquila.

EL LORE FATIGESIS; tro fatigita por pripensar irgo til matino. Komfortanta fatigeso prenis la yunino kande el enlitigis su. Kin minuti plu tarde, el profunde dormis.

La Ombro parolabis. La Ombro forirabis. Lua prezenteso portabis nov espero a Marta Delmar.

HARVEY BRONLON, industriala giganto di sua vicineyo, la fabrikerii di qua richigas multi.

Kad ilu esas markizita esar viktimo di la Kin Kameleoni? Kad ilu esos kaptita?

CHAPITRO XIV.

LA OMBRO SAVESKAS.

QUANKAM la Distrikto-Nacionala Banko finabis sua kariero kom institucuro, multa necesa laboro ankore facesis en la chefa kontoro. Fakte, tanokte, laboristi asistabis til preske noktomezo.

Lore nur la vigilisto restis, rondirante per sua kustumala lenta e metodala maniero. Esis neprobable ke irgu volus enirar la faliita banko, e l'ociemeso dil vigilisto montris lua tendenco agar rutinale.

Alte super la pavimento esis balkono qua extensis cirkum la bordi dil chefa chambro. Hike esis la laboreyo dil kleriki. Rango de adicion-mashini atestis la nombro de homi olime employata. Pezoza, gretizita pordo baris la suprajo dil eskalero del balkono.

La pezoza pazo dil vigilisto apene mortabis ante ke mikra lumeto aparis sur la balkono. La lumo brilis proxim angulo ed

indikis ke ulu enirabis tra un del balkono-fenestri qui apertis al streta stradeto ye la latero dil banko.

La tota balkono esis gretizita; e la supra parto dil greto iris alonge serio de transversa trabi. La lumo klimis adsupre alonge la greto. Ol desaparis kande nevidebla figuro kompresis su inter du trabi. Lore la nevidita spionanto decensis alonge la greto til ke lu pendis super la pavimento dil banko-chambro.

Esis matida *tumpo* kande la nevidebla formo lejere falis del balkono. La lumo instantale ri-aparis; itere desaparis.

La Ombro esis en la Distrikto-Nacionala!

L'unika signo dil prezenteso di ta misteriozo esis l'intermitanta cintilifo dil lumizilo, qua aparis ne-expektite en diversa loki. La maxim akut askoltanto ne povabus trasar la movo di La Ombro.

Lua lumizilo aparis en la kontoreto ube Hubert Salisbury parolabis kun Wellington. Ol brilis adsur la grandega seifo, e la nigre gantizita manuo di La Ombro aparis avan olu. La tot etajo esis komplete explorata.

La rondiranta vigilisto audis nulo por atencigar lu. Kande lu pluproximeskis, la lumo desaparis, ed omno esis silenco en la chambrego.

TANDEM la lumo aparis en l'infra etajo. Ibe ol lumizis la pavimento—la preciza loko ube mortinta Wellington esabis trovita. La lumo iris along la muri.

Itere ri-aparante, ol esis itere adsupre, en la kontoreto di Salisbury. Ibe, sub mikra lumo-cirklo, manuo—ne plus gantizita—aparis e skribeskis.

> Hubert Salisbury—naraco korekta.
>
> Wellington suspektis la vereso—ma ne savis.
>
> Banko enirita da sorgema komplotanti. Seifo montras signi di experta laboro por apertar olu.
>
> Tirkesto en la skribtablo di Salisbury esis apertita da specala klefo. Revolvero forprenita evidente pro futura presorgo.
>
> Unika posibla ekiro per la infra chambro. Homo eniris; askoltis la konverso di S. e W. Ocido facita. Pafilo livita.

La pagino desaparis. La lumizilo ekswichesis. Sifleto dicis ke La Ombro livas la kontoro. Itere lua elektrala torcho lumizis l'infra chambro. Ibe komencis komplet exploro dil pavimento.

Tam klare kam se la kadavro di Wellington ibe jacas, La Ombro imaginis la

ceno kande l'inquestisto mortis. Lua elektrala torcho lumizis la polvoza pavimento, serchis celit indici.

Ol atingis la latero dil chambro ube la gicheto dil sekura depozajo-buxaro formacis angulo kun la muro ipsa. Ibe ol brilis adsur glata, solida panelo.

Yen la loko serchata da La Ombro. Omna altra parti dil muri similesis; ma hike, larja panelo bisekesis dal lasta vertikala stango dil greto.

La lumo di La Ombro lumizis la pavimento e la muro. La manuo, nun gantizita, frapetis la panelo. Ol serchis por ula sekret aparato. Ol trovis nulo ecepte glata surfaco.

La lumizilo ekswichesis. La Ombro pensis meze dil ebenatra tenebro. Lua intuiciva mento deklarabis ke ul enireyo mustas hike esar.

Wellington sugestabis ta fakto, Salisbury dicabis, ma la policistaro mokis l'ideo. Serchanti explorabis la chambro. Li ne mem suspektis ke li eroras.

La Ombro savis ke ulo esas ye l'altra latero dil muro. Lu konsideris un fakto. Kad esas posibla ke la nura moyeno forsar la barilo esas ye l'altra latero?

Versimila posibleso. Sen moyeno funcionigar ol de ica chambro, nulu povas deskovrar l'aperturo. Ma to esis anke impedo. To signifikis, ke se irgu enirus e klozus dop su la pordo, lu havus nul ekireyo.

Nelauta, nenaturala rido sonis en l'obskureso. La lumo di La Ombro lumizis la glata panelo; lore turnesis e lumizis la vertikala stangi dil metala barilo. Olti meze dividesis da horizontala stango.

La nigra manuo sizis singla stango dil infra rango unope, komencante ye la muro ed avancante de olu. Pos kurta tempo ol retro-iris alonge la supra rango.

Ta vertikala stangi esis quadrata-forma. Un, pozita ye mikra angulo, kelke tordesis en la povoza teno. Celit okuli observis ke l'infra parto dil stango—sub la horizontala relo—ne respondis al tordo. La stango havis du parti!

Sorgeme, la manuo di La Ombro exploris l'infra parto dil stango. Ol ne esis tordebla, movis nek adsupre nek adinfre. La manuo retro-iris al supra parto e turnis ol por ke ol esez exakte lineigita al infra parto.

La manuo sizis l'infra stango ed adsupre presis. Esis respondo. L'infra stango acensis. L'infra parto dil supra stango esis

kava. Kelke plu granda—ne sat multe por esar remarkinda—ol permisis l'eniro dil infra stango!

To quo aparis esar solida stando esis reale en du parti. La supra parto mustas esar pozita perfekte por ke l'infra parto funcionez. La Ombro deskovrabis la subtila sekretajo. Lua ago—la kurt adsupra movo—funcionigis mekanismo en la dika horizontala relo. La tota panelo apud la greto ocilis adinterne del bazo!

OL SUSPENDESIS de charino ye la suprajo. Ol tante proxime fitis ke mem dina lamo ne povus esar pozita adinter la bordi dil sekreta pordo. Lore, la barilo desklozite, La Ombro pozis sua manui an olu, e tiris ol adsupre. Ol esis nur dina metala fasado.

Dop la panelo, La Ombro deskovris solida petra muro. Ica barilo refuzis movar. La lumizilo di La Ombro exploris omnaloke.

De sub lua mantelo La Ombro ektiris longa, gracila, stala lamo. Ol cintifilis dum ke la manuo shovis ol aden fendureto inter la sequanta panelo e la petra barilo. La lamo tordis dum ke la manuo uzis ol por sondar la streta spaco.

Klikto sonis. La petra barilo movis sub lua preso. Ol retroe glitis. La Ombro esis en

faketo. Lu trovis saliajo sur l'interna latero dil ocilanta panelo e ferme klozis olu.

La brilant okuli observis metala stango qua relatas la specala stango dil greto en l'extera chambro. La lumizilo di La Ombro revelis paso-voyo. Lu pazis ultre la petra barilo e retroe pulsis la barilo ad enolua loko.

Lore lu deskovris la stangatra klinko quan lua sondanta lamo funcionigis. La tota eniro-skemo esis lore evidenta.

La paso-voyo esabis konstruktita en la fundamento dil edifico. Olua solida petra muro havis movebla parto kapabla esar retroe tranata per kanelatra relo. Juste pozita, havante riglo-klozanta stango, ta parto dil muro esas nemovebla.

Mem se la metala paneli esus forprenita del infra chambro dil banko, nula pruvi esus deskovrata por montrar la funciono dil petra muro. Ol esis astonanta aparato, injenioza ma simpla, pro ke ol konstruktesis kun la fundamento.

Adube duktis la paso-voyo?

La Ombro alongiris rekta voyeto tra l'obskureso aden advera katakombo exkavata en la fundamento ipsa dil edifico qua formacis ica moderna urbala strado. La

paso-voyo finis ye petra barilo, multa metri for l'aperturo al Distrikto-Nacionala Banko.

Hike La Ombro, en tot obskureso, trovis parto di petra muro qua retroe movis. Lua manui, explorante hike ed ibe, deskovris klinko qua funcionigis altra panelo.

Silencoze La Ombro glitis tra l'aperturo. Silencoze lu vartis dum plura minuti, pose enswichis l'elektrala torcho.

Lu esis en la basamento dil Middletown-funeristo—chambro qua servas kom o magazino o kom tempala depozeyo di mortinti. Amasi de sarki stacis alonge la lateri dil chambro. Granda glitanta pordo en la fora muro markizis enireyo ad altra fako.

La Ombro ridis. La sono qua venis ek lua celita labii plenigis la aero per konvulsanta trepido qua sufokis su en la petra-murizita chambro.

LA OMBRO esis foririnta, per la voyo ja pazata. Itere lua serchanta lumo brilis tra la kava paso-voyo. Lu haltis meze dil longa koridoro. Hike lu trovis plusa parto dil muro qua havas la traiti di sekret ekireyo.

La nigre vestizita homo fortranis la muro. Lu deskovris panelo simila a ta qua lu pasabis dum enirar la stranja katakombo.

Lu presis levero ed alongiris del koridoro, sorgeme klozis l'aperturo dop su.

Lua elektrala torcho, sorgeme shirmata, montris a lu ke lu atingas infra chambro en la Middletown Trust-kompanio. Ol similesis la chambro en la Distrikto-Nacionala Banko.

Ma hike esis nula greto. La latero dil pordo formacis la bordo dil sekreta panelo, e l'akuta inquesto di La Ombro balde trovis ke la supra muluro dil pordo-solio movas adsinistre, permisante ke la dextra latero dil pordo movez adsupre, tale liberigante la panelo en la muro.

Nun havante ica savo, La Ombro ekswichis sua lumizilo e silencoze movis adsupre per l'eskalero. Nula vigilisto marchis tra la bank-chambro. Kontentigita ke lu ne esos interruptita, La Ombro tiris nigra sako de utensili ek sua mantelo.

Lu laboreskis pri la seifo. Laborante, lu semblis deskovrar ula partikularaji en olua konstrukto. Lua mastrala manuo ne bezonis multa tempo por kompletigar la laboro. La seifo esis apertita, e La Ombro eniris.

La mikra torcho, saltante adhike ed adibe, klare montris ke Judiciisto ne exajeris la resursi dil Middletown Trust-kompanio.

Vasta quanti de bank-bilieti de omna valoro esis bonordine amasigita.

La Ombro komencis pacient exploro. Ulfoye lua lumizilo ekswichesis, e lu restis silencoze en la stal-murizita kaverno. Pose lua exploro ri-komencis.

En un fako dil seifo, La Ombro deskovris amasi de krakema nova bank-bilieti. Lu prenis un paketo e pozis ol adsub sua mantelo. Lore lu atencis altra loko ube plu antiqua bilieti esas pakita.

Hike La Ombro deskovris kelka atesturi valoranta mil dolori. Lu prenis plura de oli, anke plura atesturi valoranta kinacent dolari. Kompletigante l'extrakto per atesturi valoranta cent dolari, lu havis sumo de triadek mil dolari.

Direte adsur la restajo dil amaso La Ombro pozis tri bank-bilieti prenita ek sua propra posho—singla de oli esis or-atesturo por dekamil dolari.

Stalatra rido sonis nelaute en la seifo, e la metala muri retrojetis la sono quale se oli anke ridas. La nigre vestizita figuro emersis e tre nelaute klozis la pordo dil seifo.

Centi de mili de dolari esabis disponebla da lu, se La Ombro volus furtar. Lu prenabis nur mikra quanto de nova bank-bilieti—triviala quanto.

Ma lu uzabis ica oportunajo por provizar su per moneto por la triadek mil dolari quin lu livabis en la seifo.

Un tasko restis. Sur la dopajo di depozo-bilieto La Ombro skribis kurta mesajo—per fonteno-plumo. Lu pozis la skribita pagino en kuverteto ed extensis sua manuo tra un gicheto di bank-komizo por faligar ol en konvenanta loko.

La nelauta rido di La Ombro sisante sonis dum ke la misteriozo retro-iris al sekreta panelo en l'infra chambro. Lu apertis olu ed itere atingis la subtera paso-voyo. Lu turnis su vers l'edifico dil funeristo.

Atingante la depozeyo di mortinti en la basamento, la Ombro trairis la fora pordo e reptis adsupre til ke lu stacas en la silencoza tenebro di funero-salono. Hike lu deskovris koridoro duktanta al dopa pordo.

La pordo ipsa esis duople klefklozita. La Ombro, per la helpo di stranje formacita klefo, ne nur apertis la seruri, ma extere ri-klefklozis la pordo pos ekirir aden la stradeto.

Hike lu stacis en privata vetur-voyo en qua sarko-chari e livro-furgoni povas retroe veturirar. La stradeto esis obskura e solitara. La formo di La Ombro esis nevidebla movante vers la strado.

Tanokte La Ombro saveskis la maxim privata sekretaji di la stranj agado di kin homi en Middletown—La Kin Kameleoni.

Per omna lua agado, lu esis prudenta. Lu povus departar, povus livar nula posibla indico ke lu esabis inter la muri e seifo di la Middletown Trust-kompanio.

Tamen, La Ombro decidabis livar signi di sua vizito. Lu prenabis markizit amaso de bank-bilieti. Lu remplasabis oli per bilieti di granda valoro. Lu pozabis klozita kuverto ube, lu esis certa, ol deskovresos.

Quo esis la skopo di ta agi?

Nur La Ombro savis!

CHAPITRO XV.

JUDICIISTO IMPERAS.

SATURDIO MATINE. Aferi bone progresis che Middletown Trust-kompanio. Judiciisto en sua luxoza kontoro tranquile lektis la jurnalo-raporti pri la granda festino dil antea nokto.

Mayoro eniris la kontoro e Judiciisto adsupre regardis. Maurice Exton, kasisto, ridetis a David Traver, prezidanto. Mayoro klozis la pordo dop su. La du homi esis ube nula sekret askoltanti povas audar li.

“Kad ankore lektas la kap-tituli, ka ne, Judiciisto?” questionis Mayoro. “Bonega raporti, yes ya.”

“Me esas tam interesata dal absenta novaji,” replikis Judiciisto, “kam la prezenta novaji. Esis nur mikra spaco por irgo altra ecepte la festino. La deklaro da Marta Delmar ne imprimesis dal matinala jurnali.”

“To es bona.”

"Stabileso," ridetante dicis Judiciisto. "La chefa punto hodie. Me spektis la klienti, Mayoro. Tu esis plu okupata kam o Fureto o Buchanto."

"Bank-komizi ne donas prestaji," Mayoro ridetachis. "To esas travalio por la kasisto. Omno iras rapide hodie, Judiciisto. Pekunio ekiras—atesturi eniras. De nun lo esos la skemo."

"Yes," Judiciisto penseme dicis. "Ol es tre bona. Tu facas bone, Mayoro."

"Oli omna es kurta prestaji," deklaris Mayoro. "Me donas a li plu multo kam demandata. La maxim multa pruntanti esis frapata kande la Distrikto-Nacionala krulis. Li ne povos ripagar kande la pago-promisi matureskos."

"Ni havos multa atesturi disponar," Judiciisto konkordis. "Me pensas pri sendar tu a Chicago, Mayoro, ye justa tempo. Konvertez l'atesturi ed obligacioni aden westala flava bank-bilieti. Pose portez oli adhike."

"Flava bank-bilieti ekiras—verda moneto eniras," ridetante dicis Mayoro.[1]

1 En Usa de 1861 til proxime 1879 existis du moneto-sistemi: "greenbacks", verda bank-bilieti, e "yellowbacks", flava bank-bilieti fondita sur oro. La revoltanta Sud-Usa uzis flava bank-bilieti; ta pekunio quik perdis valoro. Ica frazo do signifikas: "Mala pekunio iras, bona pekunio venas."

“Exakte tale,” pluse dicis Judiciisto. “To valorizos la varto-periodo—kande me anticipas ta estala prezidant-ofico.”

“Esas marvelo, Judiciisto,” deklaris Mayoro. “Falsa jokajo por facar reala reputo. La maxim bon ideo—ed ol tote sucesis!”

Afirmante per kapsigno, Judiciisto regardetis tra la vitra parieto e vidis ke quar viri eniras la banko. Li esis muskuloza kerli e portis revolveri en revolveruyi an lia flanki.

“La specala policisti di Bronlon,” dicis Judiciisto. “Li venas por la salario-paketo e la premio-pekunio. Me povas vidar la kurasizit automobilo en la strado. Tua tasko, Mayoro.”

Ita afero, kompletigita dum tranquila saturdio, esis enorma. La semanala salario-quanto di Bronlon esis preske centamil dolari, inkluzante salario-quanti por la min granda komerci kun qui la financisto asociis su.

La kurasizit automobilo venabis un semano ante lore e forportabis ta sumo por distributar. Hodie, pluse, la premio-pekunio ekiras. Ol valoris salarii por un monato. Entote, preske mi-miliono dolari livas en la gardo di ta quar muskuloza viri.

Ma ca imensa afero esis nur rutinala. Amasi de krakema nova bank-bilieti esis preparata en la seifo. Nur finala kontrolo necesesis. Judiciisto riprenis sua jurnalo.

KANDE la homi di Bronlon forirabis, Mayoro ri-aparis en la kontoro di Judiciisto werante desquieta mieno. Judiciisto questionante regardis sua servero.

"Quo esas?" lu questionis.

"Kinacent dolari mankas," serioze deklaris Mayoro. "Me ne komprenas. Me provizis per altra paketo de bank-bilieti; ma me sucias."

"Probable eroro hiere."

"Nula posibleso, Judiciisto. Me ne eroras. Ta pekunio por Bronlon esis pronta—e me numerale kontrolis omna paketi. Un mankas precize del mezo!"

Judiciisto levis sua shultri.

"Tu povas korektigar ol, Mayoro," il dicis. "Tu facis la tasko perfekte til nun."

"Me savas lo," respondis Mayoro. "Pro to me ne komprenas. Jus pos klozar hodie me ri-inspektos omno. Se me trovos ta paketo kun l'altra moneto, me povos korektigar mea konto-libro. Ma me ankore ne prizos to."

“Ni povas tolerar kelka despureso,” ridetante dicis Judiciisto.

“Certe,” deklaris Mayoro, “ma ol ne es bon ideo. Til nun me adjustigis la skalo precize. Me ne sucias pri la sumo—es la fakto qua desquietigas me. Kin dolari, kinacent, o kinamil—sama problemo.”

“Me kontrolos kun tu,” dicis Judiciisto. “Co esos la finala kontrolo, Mayoro. Ica nokto e morga nokto chanjos omno. De lore, tua travalio esos facila.”

“Yes, lundio ni vidos triumfo.”

MAYORO FORIRIS, e Judiciisto okupis su pri altra aferi. Dimezo arivis. La banko klozesis. Judiciisto kelkatempe vartis en sua kontoro; lore il staceskis por serchar Mayoro. Il renkontris la homo havanta rekta shultri ye sua propra pordo, e Mayoro retroe pulsis ilu aden la kontoro.

“Regardez ici!” il nelaute klamis. “Regardez, Judiciisto! Regardez!”

Il pozis tri or-atesturi aden la manui di Judiciisto. La homo havanta griza hararo astonate regardegis oli. Singla de li valoris dekamil dolari!

“Ube tu trovis olti?” tense questionis Judiciisto.

"Inter la granda bilieti," deklaris Mayoro. "Me kontrolis ta eroro pri kinacent dolari. Me unesme serchis inter la granda bilieti, por certigar ke la paketo ne esis ibe. Me preske mortis vidante olti, Judiciisto!"

"Kad es deficito—od eceso?"

"No. Perfekte konkordas. Ma, Judiciisto, me ne savis quale un de olti povas esar en Middletown—ecepte ke Bronlon havas un. Triadek mil dolari—per tri tote bona bilieti. Tri de li, Judiciisto! Esas to quo frapas me. Un bilieto valoranta dekamil dolari enirante per Buchanto o Fureto, to esus quik raportata. Dicez—quale olta bilieti venis adinter la granda bilieti?"

Judiciisto konfuze negis per kapsigno.

"Ni povas uzar li," il dicis. "Ma me konkordas kun tu, ke to semblas danjeroza. Kalmeskez, Mayoro. Kalme irez e retroduktez Fureto e Buchanto a me. Nur kunfero, vi komprenas. Ni klozesas dum la restajo dil dio, e la kleriki ne opinionos ke to es stranja."

Mayoro afirmis per kapsigno ed ekiris. Il parolis kun Buchanto, e la granda bank-komizo preparis su por vizitar la kontoro dil prezidanto. Mayoro donis la sam instrukto a Fureto. La homo havanta ronda shultri afirmis per kapsigno ed ocieme

vartis dop sua gicheto, ne hastis por obediar l'impero.

Dum ke il stacis ibe il remarkis kuverto qua jacas sur la pavimento apud ilua tabureto. Il prenis ol e vidis, ke ol esas klozita.

Fureto apertis la kuverto dum marchar vers la kontoro di Judiciisto. Il eniris la chambro e venis al altra tri viri. Il quik haltis vidante la bilieti sur la skribtablo di Judiciisto.

"Single dekamil!" il klamis. "De ube olti venis, Judiciisto?"

"Tra la gicheto di bank-komizo," serioze dicis Judiciisto. "Buchanto savas nulo pri li. Es evidenta ke vu anke ne antee vidabis li."

"Ho," anhelis Fureto. "Se on donabis a me un de olti——"

Il sukusis sua kapo ed indikis Mayoro, signifikante ke la kasisto quik saveskabus pri tal afero.

"Me tote ne komprenas," deklaris Mayoro. "Me povas supozar nur ke ulu eniris la seifo—forsan hiere nokte——"

"Ne esez absurda, Mayoro!" replikis Judiciisto. "Se irgu enirabis, plu kam kinacent dolari mankus. Homi ne eniras seifi por faligar bilieto de dekamil dolari."

La tri viri konfuze afrontis ilu. Judiciisto su-fideme ridetis.

"Ne anxiez," il dicis. "To signifikas nur ke esas nesaja plu longe vartar. Canokte vi omno asistez. Lore kompletigez la tasko. Ne vartez til sundio. Omno ekiros. Tu unesme renkontrez Diakono, Mayoro. Informez lu pri ico. Buchanto e Fureto arivos plu tarde."

"Omno ekiras," dicis Mayoro.

"Omno ecepte l'atesturi," korektigis Judiciisto. "Li vartez."

"Ni ankore havos bon eceso," dicis Mayoro kun larja ridetacho. "Ni havas la kremo, ma sempre esos lakto."

FURETO, ne plus interesata pri la konverso, regardetis la kuverto en sua manuo. Il arachante apertis ol ed ektiris faldita depozo-bilieto. Il desfaldis la bilieto e regardegis to quo esis skribita sur la dopajo. Ibe, per nete skribita literi, esis ica mesajo:

> Vu komencis tro frue. Vu devis obliviir Daniel Antrim. Vua eroro esas facita. Omna komploti mustas faliar. La Ombro savas.

Tresayigita klamo nevoluntate venis ek la labii di Fureto. La homo havanta ronda

shultri agnoskis sua eroro. L'altri regardegis ilu.

Fureto, timigita, movis por pecetigar la pagino. Ma kande il retrotiris su, Mayoro adavane extensis manuo e prenis la papero de ilua manui. Regardegachante, Mayoro instantale tenis la papero; lore il transdonis ol a Judiciisto e duris regardegar Fureto.

"Askoltez, Judiciisto," Fureto paroleskis, e turnis sua vizajo del regardego di Mayoro. "Lasez me dicar——"

Il inklinis su adavane por indikar la papero, pronta facar expliko por la fakti mencionata en olu. La vorti di Fureto subite mortis an sua labii: la papero regardegata da Judiciisto esis tote blanka.

"Quo esas?" abrupte questionis Judiciisto. "Regardez ico, Mayoro—anke tu, Buchanto. Es nulo hike! Konfesez, Fureto! Quo eventis?"

La ruzemeso di Fureto bone servis ilu. Il ne intelektis pro quo la skribajo desaparabis. Ma la fakto ke ol desaparabis donis oportunajo. Il dependis de mi-vereso por servar dum ica krizal instanto.

"Esis skribajo sur ol, Judiciisto," il dicis. "Vorti skribita ibe—sur ta papero——"

"Dicinte quo?" severe questionis Judiciisto.

“Dicis ulo quala ico,” respondis Fureto, quaze rimemorar la vorti, “ulo quala ico: ‘Via omna komploti falios. La Ombro savas.’ Exakte ton ol dicis, Judiciisto!”

La sincereso en l’okuli di Fureto konvinkis. La regardegacho di Mayoro cesis. Ta quar homi parolabis pri La Ombro dum la pasinta nokto. Ma Fureto ne povis inventar ta nomo pro instantal impulso.

Judiciisto, Mayoro, e Buchanto same pensis. Omna tri savis ke li, single, esabus tresayigita da lektir la vorti laute repetita da Fureto.

Judiciisto tenis la papero vers la lumizilo. Fureto instantale desquieteskis. Ma l’exploro di Judiciisto havis nula rezulto. Nula traco dil skribajo restis. Judiciisto pozis la papero adsur la skribtablo. Il unope regardis singla viro.

“Es posibleso,” il deklaris, “ke ulu de nia grupo projetas trahizar ni. Es sempre tala posibleso. Ma me ne konsideras to esar probabla.

“Vi omna perdus omno e ganus nulo. Es tala ludi per qua unu povus profitar kontre altri. Ica ludo ne esas tala ludo. Es Kin Kameleoni—e sat multa profito por kinadek!”

Omnu konkordis per kapsigno.

“Ube tu trovis ca papero, Fureto?”

“En ca kuverto,” esis la respondo. “Sur la pavimento, en la gicheto di bank-komizo.”

Judiciisto sorgeme exploris la kuverto. Il pozis ol apud la depozo-bilieto.

“Ecepte ke tu dementeskas, Fureto,” il dicis, “ta noto es importanta. Ol signifikas ke esas minaco—proxima minaco. Ol signifikas ke ulu eniris!”

“Quante tu supozas ke lu savas?” anxioze questionis Mayoro.

“Mikre,” saje respondis Judiciisto. “Se lu savus multe, lu ne revelus su. Lu volas semblar ke lu savas plu multe. Lu komencas per atakar Fureto. Do esas multo quon lu mustas saveskar.

“Tamen, ni expektez danjero, canokte. Esez pronta. Certigez, kande vi venos, ke nulu celas su hike. Esez prudenta—ye amba termini. Dicez lo a Diakono, Mayoro.

“Me esos che Harvey Bronlon. Me dependas de vi tri—e Diakono. Se un de vi suspektas, informez me ante ke es tro tarda.

“Me opinionas ke me vidas la skemo dop ico. Ulu—ta qua nomizas su La Ombro—volas anxiigar ni!”

“Lu anxiigas me,” asertis Mayoro. “Lu igas me pensar, Judiciisto. Me parolos direte. Me ne akuzas ke Fureto trahizas. Ma

me opinionas ke Fureto ulmaniere eroris. Se yes, lu nun konfesez!”

Ruzoza brilo eniris l’okuli di Fureto.

“Komprenez, Judiciisto,” il dicis. “Me diferante opinionas. Esas nur kin de ni qui savas la komploto. Bonege. Me recevas falsa noto. Ol dupigis me. Vi vidis lo kande me lektis ol. Me juras ke me lektis to quon me dicis.

“Qua sendis ta noto? Nu, se tu volas saveskar to quon me nun pensas, me dicos. Esas quar homi qui povis livar ol ube me trovos ol. Me anke ne akuzas. Me nur dicas to quo posiblesas.”

JUDICIISTO, la manui kunpresita, sagace afirmis per kapsigno. Il atenceme regardis Fureto, lore rekte regardis Mayoro. Laste il regardetis Buchanto. Pose il levis sua brovi, ed omnu komprenis ke il konsideras Diakono. Tandem Judiciisto parolis.

“Me nun intelektas la ludo,” il emfazoze dicis. “Ol sucesis. Do ni finigez ol. Mayoro ja suspektas Fureto. Suafoye, Fureto suspektas altru—forsan Mayoro. Buchanto e me dicas nulo. Ma ni anke esas kurioza.

“Vi vidas la danjero kreita. Ni es Kin Kameleoni—qui laboras kom un homo. Nulu povas vinkar nia projeto—ecepte ni

ipsa. Difero e desfido povas ruinigar ni. Ka ni permisos lo?"

"Tote ne!" klamis Mayoro. "Tu rekte martelagis la klovego, Judiciisto! Tua manuo, Fureto!"

Mayoro extensis sua manuo trans la skribtablo, e Fureto ridetante sizis olu. Buchanto aprobis per kapsigno. Omna suspekto desaparabis. Judiciisto aprobante ridetis.

"Esez frua canokte," il dicis. "Omno dependas de vi tri—e Diakono. Obliviez omno altra. Kunlaborez."

La tri konkordis per kapsigni. Judiciisto forsendis li per gesto di manuo. La tenseso finigesis. Forsan ula danjero de ula nekonocato restas, ma li esas pronta konfrontar olu.

Pos ke la tri departabis la kontoro, Judiciisto sole sidis. Il pensis, manui ankore kunpresita, pri ta nokto. Il pensis pri La Ombro. Nam Judiciisto, la maxim sagaca dil Kin Kameleoni qui adjustigabis su ad extraordinara cirkonstanci, agnoskis ke La Ombro esas enemiko qua ya existas.

Sidante en la kontoro, la perfekt imajo di bank-prezidanto, Judiciisto analizis la mento di mastrala kriministo.

Quon savis La Ombro? Ne importis quante lu savas. Se lua savo nur suficis por esar uzebla canokte, esas nur un saja voyo per qua on avancez.

La regardo di Judiciisto transiris la banko-chambro. Il studiis la pordo, la fenestri, la kontori, e la seifo. Ilua vizajo brilis, ed ilua dina labii hardeskis en kurvanta rideto.

Judiciisto audabis pri La Ombro—la mastro qua sole laboris. Judiciisto anke esis homo qua sole laboras. Ta altri esis ilua utensili.

La Ombro esis pronta konkursar per sua habileso kontre kin. Lu esforcez, canokte!

Nam ta Kin Kameleoni ne esis kin simila homi. Advere, li esis quar—ed un.

L'altri esis la quar. Judiciisto esis la un.

La Ombro e Judiciisto. Un kontre un!

Ma Judiciisto havas quar por helpar!

CHAPITRO XVI.

LA QUAR PREPARAS SU.

MAYORO E DIAKONO esis kune. Stacante en la melankolioza chambro qua esis e depozeyo di mortinti e magazino, li nelaute konversis dum diskutar la projeto di ta vespero.

Li esis unika duo, ta homi. Li esis reala Kameleoni. Mayoro havis la mieno di armeo-oficiro. Il perfekte pleis la rolo di bank-kasisto. Il povis kondutar distingite en irga socio.

Diakono posedis altra sorto de adaptebleso. Ilua soleneso esis kustumala. Ilua pastorala mieno, ilua austera karaktero —olti amba donis ad il imuneso de suspekto. Il perfekte pleis sua rolo. Il esis la maxim bona peferisto til lore konocata da Middletown.

Quankam l'akuta mento e karaktero di Judiciisto superiris ta homi, Diakono e

Mayoro, kom kombinuro, preske egalis la chefo. To quo mankas al unu, l'altru posedis.

Quankam Buchanto dependis de fanfarono, e Fureto dependis de intuico, Mayoro e Diakono ecelis per kalma rezolvemeso ed injenio. Esis ti qui komplotabis la perfekta mortigo blamita ad Hubert Salisbury.

Fureto e Buchanto bonege traktabis Roland Delmar; ma Fureto esis fortunoza, e sucesabis malgre Buchanto. Komparante la du taski, Mayoro e Diakono opinionis ke li esis superiora a la du min inteligenta Kameleoni.

Lore, en la basamento di la funero-entraprezo di Diakono, li stacis en febla lumo; Diakono havis la brakii faldita, Mayoro apogis sua dorso an amaso de nova sarki. Diakono intense askoltis la diskurso di Mayoro pri la noto recevata da Fureto.

"Fureto es oke," deklaris Mayoro. "Yen la questiono—ka lu dicis to omna quon lu vidabis en la noto? Es vana pluse traktar ta temo. Me nur volas saveskar tua opiniono."

Diakono pensis dum kelka instanti. Pose il parolis monotone.

"Judiciisto es justa," il dicis. "La Ombro—irge qua lu esas—selektis Fureto kom la

maxim impresebla de nia grupo. Ma Judiciisto neglijis un importanta punto; e to igas me konkordar kun tu—ke Fureto lektis ulo quon lu ne dicis!"

"Do dicez, Diakono."

"Semblas evidenta a me. Ta noto pozesis en la gicheto di Fureto. La Ombro expektis ke lu trovez ol ibe, ed apertez ol dum ke lu esis sola. Kande la mesajo desaparos, Fureto esez konfuzigita.

"Fureto dicabus nulo—ma lu pensabus segun la deziro di La Ombro. Lu formacus l'opiniono quan lu konfesis. Lu suspektus ke un de ni—probable tu ipsa—pozabis ta mesajo ibe. To signifikus ke un de ni—Fureto—serchus trahizo."

"To racionoze sonas, Diakono.

"Ma La Ombro evidente volis ke Fureto retenez sua pensajo. To suportas tua ideo, Mayoro. Esis ulo en ta mesajo quan Fureto ne dicis."

"Ka tu opinionas ke lu trahizos——"

"Kalmeskez, Mayoro," tranquiligante dicis Diakono. "Nun tu sukombas. Fureto ne trahizas ni. Lu ne povas. Ma lu ya facis ulo—e pro to lu suspektis tu."

"Lu dicis—"

"Fureto dicis nulo a me. Ma me rimemoras la dio kande ni eniris New York.

Tu imperis ke Fureto irez a Middletown, sen ajorno. Me opinionas ke Fureto ne obediis!"

"Me komprenas!" admirante klamis Mayoro. "Lu supozas ke me savas lua aventuro ed esforcas tormentar lu."

"NUN TU KOMPRENAS. Ma la vereso probable esas ke Fureto facis ulo en New York dum ta vespero. La Ombro trovis la traci. Lu deskovris ke Fureto laboras che la banko. Do lu spektas."

"Ka spektas Fureto?"

"Posible. Lu forsan spektas la banko. Lu evidente eniris ol dum la pasinta nokto. Lu esis forsan sat inteligenta enirar la seifo."

"Ha!" dicis Mayoro. "Tale lu ludas per me. Ludas per me kontre Fureto. Esforcas atakar la tota projeto. Me komprenas, Diakono. Me parolas a Judiciisto. Me dicas ke ulo es falsa. Fureto esas advokata. Lu lektabis la noto, restas tacema. Kande lu audas mea parolo, lu supozas ke me volas blamar lu——"

"Yen l'intencita skopo," dicis Diakono.

"Fureto es intima a Buchanto," Mayoro penseme remarkis.

"E tu e me es tre intim," replikis Diakono.

"Do to esis bona skemo," anuncis Mayoro, "por ruptar la cerebri e muskuli dil Kin Kameleoni aden du partiseti. Fureto parolas sua opiniono a Buchanto. Me parolas la mea a tu."

"Juste."

"Nu, ta ludo es fushata," deklaris Mayoro per kontentigita tono. "Ma to quon me ne komprenas es, pro quo ta grandega bilieti esis livita. Me komprenas l'ideo pri la mankanta kinacent; to kauzus problemo plu tarde. Ma remplasar la granda bank-bilieti ——"

"Nur por konfuzigar," deklaris Diakono. "Se tu ne esus tante sorgema pri tua konti, tu ne remarkabus la mankanta kinacent dolari se tu unesme vidabus ta bilieti de dekamil dolari."

"Me supozas, ke tu es justa, Diakono."

"Me savas ke me es justa," pozitive dicis Diakono. "Samtempe, me opinionas ke ta Ombro ankore ne savas multo. Lu eniris la banko—ma me ne savas quale lu povus trovar nia subtera voyeto. Se ni canokte renkontros problemi, to eventos en la banko."

"Do tu e me devas ensemble irar."

"No," emfazoze deklaris Diakono. "Me mustas esar hike. Me mustas esar pronta

por la livranti. Ta problemo esas por tu e Fureto."

"Hm-m-m," zumis Mayoro. "To igas ke la ludo di La Ombro semblas tre glata. Tu opinionas ke me irez kun Fureto."

"Absolute. Buchanto esas granda klauno. Lu esos bona gardisto hike. Ma me ne deziras ke lu sekrete enirez la banko. Lu ne havas tala talento. Fureto esas la ruzema laboranto."

"Tu es justa, Diakono. Nu, segun me, Fureto es oke. Me ne sucias pri to quon lu facis en New York. To es nun nechanjebla, e ni agez tam bone kam posible.

"Pri Fureto, me savas ke lu es nun tranquila. Lu dicis to quon lu volis, e ni presis la manui. Do omno es bona."

La kampanio decidite, la du chanjis la temo.

"Judiciisto esos che Bronlon," deklaris Mayoro. "Tu sendos ta kargajo de sarki canokte, komprenende."

"Yes. Me dicis ke la furgono venas. Me anke sendos uli de li per la sarko-charo."

"Nu, do Judiciisto esos ye l'altra termino. Bonege. Pro ke ni facas la laboro di du nokti dum nur un, ni mustas rapide agar. Fureto e me sizos la pekunio. Tu e Buchanto pakigos

ol. Pose ni separos ni. Me vidos Fureto e Buchanto lundie—anke Judiciisto."

"E vi omna restos for hike, danko," replikis Diakono. "Me joyos pro ke ol esos kompletigita. La funero-komerco divenos tro bona por konvenar a me."

"Tu similesas me, Diakono," ridis Mayoro. "Tu e me povus sucesar legitime. Ma pro quo, kande esas centamil dolari por singlu de ni per ca komploto?"

"Forsan plu multo," remarkis Diakono.

"Yes," konkordis Mayoro. "Judiciisto es honestulo. Anke sagaca. Lu prosperos pos ta tasko. Pronta por advere laborar kom bank-prezidanto."

DIAKONO LEVIS un manuo por tacigar ilu. Ulu pluproximeskas tra l'adjuntata chambro. Pos un instanto, Buchanto e Fureto eniris la depozeyo di mortinti.

"Kad omno es bona?" questionis Mayoro.

"Tote," dicis Buchanto. "Ni rigloklozis la pordo dop ni. Fureto spektis. Lu vidas omno."

"Ni aranjis la sistemo," deklaris Mayoro. "Tu e me laboros en la banko, Fureto."

Rideto kovris la vizajo di Fureto. Il havis nul enemikeso pri Mayoro. Fakte, esis evidenta ke Fureto volis establisar su en la

favoro di sua kompanulo. Fureto juis omna taski qui bezonis furtemeso e ruzemeso.

"Tu vigilos, Buchanto," Mayoro duris dicar. "Ye ica termino. Diakono esos kun tu."

"Ka me restos hike?"

"No," dicis Diakono. "Supre. Me komence esos kun tu. Fureto informos ni kande lu e Mayoro rivenos. Lore ni niafoye stivos la spoliaji. Ulu devas vigilar supre. Me opinionas ke es plu bona ke me stivez. Tu vigilez—e quik informez me se la livranti venas. Lore tu remplasos me dum ke me traktas li."

"Bonege," konkordis Buchanto.

"Do, pronta," briske dicis Mayoro. Il regardetis sua karp-horlojo. "Es duadek kloki. Tempo irar."

"La veturisti esos hike jus ante duadek-e-un kloki," dicis Diakono.

"Bona tempo," replikis Mayoro.

"Aden ed itere ek," ridis Fureto.

"Ka pronta?" La questiono venis de Mayoro.

"Unesme la sarki," komentis Diakono.

"Juste," dicis Mayoro. "Komencez. Rangizez oli."

Buchanto iris vers la du amasi de polisita sarki ye un latero dil chambro. Il leveskis l'extremajo dil supra sarko.

"Psit!" sisis Diakono. "Ne olti. To esis le nova. Canokte esas le antiqua."

Il indikis amaso de polvoza sarki ye l'altra latero dil chambro. Buchanto pazegis tasinse.

"Konvenas a me," il ridetante dicis. "Olti es min pezoza. Ta altri es laborego."

Il sizis l'una extremajo di sarko e Mayoro prenis l'altra. Diakono e Fureto anke laboris. Balde rango de sarki extensis su trans la pavimento, e Diakono signalis ke la laboro esas kompletigita.

"Venez," Mayoro dicis a Fureto.

La homo havanta militistala posturo apertis la panelo ye la fora parto dil chambro. Il e Fureto eniris la paso-voyo, Mayoro lumizis la voyo per elektrala torcho. La panelo klozesis dop li.

"Bonege," dicis Diakono.

Buchanto trairis la pordo vers l'eskalero. Diakono sorgeme cirkumregardis. Il certigis ke omno esas en bona stando. Pose, per kontentigita mieno, il sequis la voyo di Buchanto.

UN MINUTO PASIS; altra minuto pasis. Ulo movis ye la latero dil chambro. La kovrilo di sarko lente adsupre pulsesis. Ol esis la sama sarko quan Buchanto komencabis levar kande Diakono haltigis ilu.

La kovrilo esis alta, e figuro emersis ek la sarko. Apene plu klara kam nigra fantomo, la formo glitis de sua celo-loko. Alta ento stacis apud la amaso de nova sarki e dolce abasis la levita kovrilo.

Lore la nigra formo movis al mezo dil chambro. Lu similesis fantomo en ta feble lumizita depozeyo di mortinti. La fluanta mantelo e la chapelego igis lu nevidebla.

Lu esis La Ombro!

Senbruise la nigra formo pazegis al panelo qua obstruktis la paso-voyo tra qua irabis Mayoro e Fureto. Lu apertis la sekret enireyo ed ibe stacis, askoltante.

Lore lua celita labii emisis rido e neklara e misterioza. Ol esis sensona, senjoya tremo —stranja, cirkonspekta tono qua vibrigis la aero ma ne iris ultre la muri di ta basamento-chambro.

La Ombro pazis tra l'enireyo. La panelo klozesis dop lu. Lua elektrala torcho instantale flagretis, lore desaparis dum ke lu tushante alongiris la koridoro.

Celite en la sarko, La ombro anticipabis ica renkontro. Tra la streta fendureto inter la sarko e la kovrilo, lu audabis e vidabis. Lu saveskabis la vesperala projeto e lua sagaca, akuta mento formacis projeto por haltigar la ludo qua canokte esos pleata.

Celite longatempe ante ke Diakono e Mayoro renkontrabis, la sekreta prezenteso di La Ombro ne esabis suspektata. Lu venabis ek l'obskureso dil sarko. Lu enirabis l'obskureso dil sekreta koridoro.

Kelka minuti pos ke la panelo klozesis dop La Ombro, Diakono rivenis por vartar sua kompanuli. Il postenizis Buchanto e decidabis vartar infre.

Omno es bona, pensis Diakono dum ke lu solene cirkumregardis la chambro. Il esis ibe pronta. Unfoye Diakono permisis ke rideto tordez ilua labii.

Diakono sentis nula danjero. Esis nula danjero. La Ombro ne plus esis en ta depozeyo di mortinti.

Ol irabis dop Mayoro e Fureto.

La Ombro laboras!

CHAPITRO XVII.

JUDICIISTO RENDEVUAS.

EN LA feble lumizita banko-chambro dil Middletown Trust-kompanio, Mayoro e Fureto laboris. Ensemble li forprenis amasi de bank-bilieti del seifo.

Nur ta parto dil chambro proxim la seifo lumizesis. La du homi savis ke li esas sekura de observo. L'infra fenestri dil banko klozesis per metala shutri. Irga lumo videbla de supre ne lurus suspekto, nam esis kustumala ke on nokte laboras en la Trust-kompanio.

La vigilisto dejuris, ma lu postenizesis ye l'extera pordo e ne ja komencis rondirar. Kauzo por to existis. Judiciisto selektabis la vigilisto e gradope inkulkis ula kustumi en l'agado dil homo.

Fureto susuris kelka joyoza vorti a Mayoro dum laborar.

"Olda Jimmy, la vigilisto," il mokante dicis. "Sidas ibe, mortint al mondo—tam surda kam posibla. Judiciisto ya selektis bonega klauno en ta kerlo."

"Lu dejuras nur du nokti semanale," replikis Mayoro. "Remplasanto. To quon tu dicas e helpas e jenas. Signifikas ke ni mustas restar alerta. Es dum tala nokto ke ulu forsan esforcos enirar."

Fureto ne respondis. Il intelektis l'importanteso dil komenturo. Mayoro referas a La Ombro. La sugesto incitis fora suspekto en la mento di Fureto.

"Ka tu es certa ke tu omnaloke exploris?" Mayoro prudente questionis.

"Omnaloke," dicis Fureto. "Tam balde kam ni eniris. Tu ipsa exploris cirkum la kontori. Se irgu es en ca loko, lu es nano. Me ne exploris la forjetajuyi."

"Nula jokaji," replikis Mayoro. "Ni portez ca kargajo adinfre. Pose tu duros en la koridoro. Me esos relayo. Tale me sempre restos hike."

L'eskalero ne plu distis kam dek metri. Esis un mikra lumo qua lumizis l'infra chambro, ma l'eskalero ipsa esis obskura, reflektis nula lumo o de infre o de supre.

Dum ke Fureto e Mayoro kompletigis la preliminara laboro, makulo de nigreso lente

emersis del eskalero. Longa silueto aparis sur la marmora parieto. Ol flugetis aden la tenebro ultre l'extenso dil lumo apud la seifo, observata nek da Mayoro nek da Fureto.

SINGLU PRENIS nete aranjita pako de moneto. La kargaji hisesis adsur lia shultri. Mayoro avaniris, dop lu Fureto. Kande la homo havanta ronda shultri atingis sua kompanulo, Mayoro serveme indikis l'apertita panelo.

"Glitez aden, Fureto," il dicis marchante vers l'eskalero. "Portez tua pako e retrovenez por la mea. Me adportos plusa paki."

"Bone," dicis Fureto.

"Kande me havas la lasta, me vartos tu supre. Me volas ke tu asistez kande me klozas la seifo. Ni ensemble exploros ol e ri-aranjar omno restanta."

"Bonege."

La tono di Mayoro, nekonciante plu lauta kam necesa, esis audebla ye la suprajo dil eskalero, anke en l'infra chambro.

Rivenante al seifo, Mayoro duris aranjar la paki. Il strikte evitis ula paki. La spolio-laboro esis restriktit ad un porciono dil

seifo. Amasi de krakema bank-bilieti ye la dextra latero esis ignorata.

Mayoro ne hastis laborante. Il kontrolis la cifri dil bank-bilieti dum laborar. Pos omna kelka minuti il pozis plusa pako adsur sua shultro e portis ol adinfre. Il laboris ye la kurta parto dil relayo.

Tandem Mayoro retroe pazis e surveyis l'internajo dil seifo. Il kunfrotis sua manui per kontentigita mieno, iris al suprajo dil eskalero, ed askoltis. Il audis bruiseto, e decensis kelka gradi pedo-pinte.

"Fureto," Mayoro susuris.

"Hike," venis la respondo.

"La lasta kargajo esas infre."

"Oke. Me portos ol tra la koridoro."

"Dicez a Diakono ke lu darfas livar."

"Bone."

"Pose rivenez al seifo."

Pos kelka minuti, Fureto aparis e venis a Mayoro apud la pordo dil seifo. La homi komencis nelauta konverso. Li regardegis la seifo dum parolar.

Nek l'una nek l'altra observis l'alta glitanta ombro qua movis vers la suprajo dil eskarp eskalero. Ol fuzis su aden l'obskureso sub la solida panelizita pasamano ye la suprajo dil eskalero.

Mayoro parolis a Fureto, ed ilua toni esis klare audebla ye la suprajo dil eskalero.

"Quale Diakono sucesas?" il questionis.

"Lu pakigas," respondis Fureto. "Buchanto esas ye la bazo dil eskalero apud la depozeyo di mortinti. Lu povas audar supra bruiso, ed es sat proxim por parolar kun Diakono."

"Ka la veturisti venis?"

"No. Li telefonis. Dicis a Diakono ke li kelke tardesas."

"Ka tu dicis a Diakono ke ni asistos?"

"Yes. Lu dicis ke ni esez sorgema. Tam balde kam la veturisti venas, lu celos Buchanto. Lore la veturisti portos la sarki adsupre. Diakono iros kun li, por certigar ke li livrez la sarki en bona kondiciono. Ni gardez ni por ke ni ne fushante enirez dum ke la veturisti ekportas la sarki."

"Juste."

"Do Diakono dicas ke lu dicis a Buchanto ke lu venez ed informez ni kande lu ekiras kun la veturisti. Ni darfas restar hike od en la paso-voyo. Lore ni tri unope forglitos del funerist-edifico."

Mayoro konkordis per kapsigno. Diakono sorgas l'aranjuro ye l'altra termino. Omno segun la horario. Diakono e

Mayoro, ensemble laborante, facis probala projeti e finale decidis pro instintal impulso.

"Ni havas kelka laboro ante ke Buchanto arivos," anuncis Mayoro. "Dissemez la restant amasi. La seifo aspektas kelke vakua pro ke ni troplenigabis ol. To quo foriras obliviesas. Ni nove komencez de nun."

Fureto afirmis per kapsigno. La homi laboreskis. Li pazis aden ed ek la seifo. Tandem Mayoro kelke retroe pazis e Fureto apogis su an l'extera muro dil seifo.

"Bela laboro," deklaris Mayoro. "Presez la manuo, Fureto. Ni es sekura!"

DUM KA LA HOMI taceme presis la manui, nelauta rido venis de kurta disto. Li amba tresayigate turnis su. Li stacis quaze petrigita. Lore li lente e mashinatre levis la manui.

Apogante su an la pasamano esis nigre vestizita figuro. Lu semblis saliajo dil obskureso dil eskalero. Lua kudi pozesis sur la pasamano, e lua manui—anke nigre gantizita—tenis du automata pistoli. Lu apuntis sua enemiki.

L'identifiko di ca ne-expektat enemiko ne esis dubitata da Mayoro e Fureto. Li savis ke ta homo esas La Ombro. Li budeme regardegis la kaptanto ed esforcis perforar

l'ombratra maskilo di obskureso sub la rebordo di lua chapelego. Ma lia esforco esis vana.

"Maurice Exton e Joel Hawkins," venis la mokanta voco qua susuris la vorti. "Altre konocata kom Mayoro e Fureto."

La viri regardegachis pro audir lia sekreta nomi. La vizajo di Mayoro esis defianta; la vizajo di Fureto esis venenoza. Nek l'unu nek l'altru movis. Li kaptesis.

"Un plusa homo bezonesas," mokante deklaris La Ombro. "George Ellsworth—plu bone konocata kom Buchanto—balde asistos. Lore ni havas la trio. La kasisto e la du bank-komizi.

"La seifo bezonas nova kontenaji. Ol havos li. Ma tri esos plu bona kam du."

E Mayoro e Fureto komprenis. Ta minacanta pistoli igis li senpova. Li esos koaktata enirar la spoliata seifo—e Buchanto esos kun li. Lore quo eventos?

Li imaginis la rezulto. Alarm-klosho, forsan. Policisti advokita al banko por trovar ke tri viri senpove vartas lia arivo. Li sentis la minaco di La Ombro. Ica homo savas omno! Lia ludo finesas!

Finesas, sen ke li fidas a Buchanto. Se lu arivus en bona tempo, lu forsan distraktus

La Ombro sat longe por ke li eskapez. Ma espero mortis kun ta pensajo.

La Ombro lente movis sua brakii alonge la pasamano, atingis la suprajo dil eskalero; de ibe lu povos avancar sekura de irga infra danjero. Ta minacanta pistoli ne movis de sua skopi. Un movo o da Mayoro o da Fureto signifikas morto.

Se nur Diakono venus kun Buchanto! To forsan helpus. Ma Diakono altre projetabis. Lu sole foriros, sen saveskar la danjero di sua kamaradi. Buchanto ipsa ne helpos. Lu fushante eniros ta kaptilo quale blinda bovulo.

La Ombro pauzis ye la suprajo dil eskalero. Lua ago nun esis simpla. To signifikis ke nula posibleso restis por la du viri apuntita. Mayoro jemis e Fureto ekis per grunacho.

La Ombro ridis—mokanta, susuranta rido qua timigante resonis tra la alte plafonizita chambro. Mayoro tremis, e Fureto trepidis. Quankam ta kriministi esis audacoza, li febleskis pro la triumfala rido di La Ombro.

Dum ke la stranj eki mortis, pafo sonegis. Ol resonis en la granda banko-chambro—lauta detono tresayigante subita. Ye ta pafo, la formo di La Ombro shancelis. Ol falis adlatere e kapavane decensis l'eskalero.

KONFUZE, la viri apud la seifo audis la matida fino di ta falo; lore venis la kliktado di automata pistolo falante de un grado ad altra grado.

Silenco sequis, ed en ta silenco, viro avancis del parieto mi-voye alonge la chambro. Mayoro e Fureto abasis sua brakii ed astonate anhelis pro rikonocar la familiara vizajo di Judiciisto!

Lia chefo salvabis li. Li ne imaginis ke il asistas; ma il asistis por observar lia danjero e salvar li.

La vizajo di la viro havanta griza hararo esis kalma, apene ridetis. En la manuo Judiciisto tenis la revolvero per qua il oportune pafabis.

Judiciisto mortigabis La Ombro!

Nun la chefo gestis vers l'eskalero. Ektirante lia revolveri, la tri viri decensis al infra chambro. Sur la pavimento jacis krumplata formo, nigra mantelo extensata cirkum olu. La chapelego ankore restis sur la kapo di La Ombro. Senmove, la noktala homo sternesis, vizajo sur la pavimento.

Mayoro inklinis su super la senmova formo. Il arachis la suprajo dil nigra mantelo. Ta ago revelis sango-fluo de vunduro an la shultro.

Mayoro sukusis la blotisanta formo, milevis ol del pavimento. Il lasis la formo di La Ombro laxe falar e ridetante turnis sur a sua kompanuli.

"Semblas esar mortinta," il anuncis. "O preske, omnakaze."

Sovaje, Fureto apuntis per sua pafilo la senpova korpo, pronta perforar ol per kuglo-pluvo. La plombatra teno di Judiciisto kaptis ilua karpo.

"Haltez!" avertis Judiciisto. "Quon tu volas? Advokar la policisti? Ta un pafo de me esis sat mala. Es fortunoza ke olda Jimmy esas tote surda. Prenez lua pafili, ibe sur la gradi."

Fureto hastoze turnis su por prenar la du automata pistoli di La Ombro.

"Traserchez lu, Mayoro," imperis Judiciisto.

Mayoro obediis, tastis sub la nigra mantelo. Il trovis nula plusa armi. Judiciisto turnis su a Fureto stacanta sur l'eskalero.

"Acensez e klozez ta seifo!" il imperis. "Dicez, ka tu audas irgo. Ekswichez la lumizilo ed askoltez apud la pordo."

Mayoro leveskis la kapo di La Ombro pos ke Fureto hastis adsupre. Judiciisto gestis, ke lu haltez. Lu deziris l'atenco di Mayoro.

“Me anticipis ico,” il dicis per kalma, ferma tono. “Me eniris per la laterala pordo per mea chefa klefo. Vu esis sola en la seifo. Me vartis apud la parieto.

“Me ne savas quale ta homo eniris; ma lu esas ta qua ni deziras. Forportez lu. Certigez ke lu es mortinta en la paso-voyo. Ibe donez a lu kelka plusa kugli, se to necesesas.”

Mayoro afirmis per kapsigno.

“Lore,” kolde dicis Judiciisto, “selektez la maxim bela sarko en la nova stoko di Diakono. To iros morge—kun lu en ol.”

Il indikis la nigre vestizita figuro dum parolar. L’okuli di Judiciisto brilis spektante la viktimo.

“La Ombro,” il dicis kun nelata, insidioza gutur-rido. “Lu ekpazis sua vicineyo, Mayoro. Me savas omno pri La Ombro. La superkombatanto — enemiko dil submondumo — la solitara volfo qua batalias krimino!”

Per kalma gesto Judiciisto enposhigis sua revolvero e zumis kelka noti di funero-marcho. Mayoro ridetis pro la leda jokajo. Il anke admiris la simpla instrukto di Judiciisto por forigar la korpo. La Ombro voyajos en mahagona sarko portata da la funero-charo di Diakono.

Fureto ri-aparis, ridetante e gestante per kapsigno.

"Omno es bona, Judiciisto," il deklaris. "Ta pafo startis nulo."

"Ma ol finis ulu," asertis Mayoro, regardante La Ombro.

"Mayoro dicos a tu to facenda, Fureto," tranquile dicis Judiciisto. "Me iras. Me havas rendevuo. Me ekiros per la sama pordo per qua me eniris. Me opinionas ke David Traver, prezidanto dil Middletown Trust-kompanio, darfas vizitar sua propra banko."

Mayoro indikis la korpo. Il prenis la shultri; Fureto la pedi. Li ensemble portis La Ombro, vizajo vers la pavimento, al fora angulo dil chambro; la fluanta mantelo frolis la pavimento. Li shovis la kargajo tra l'apertita panelo. Lore li esis foririnta, e Judiciisto audis la matida klozo dil petra barilo.

JUDICIISTO RIDETIS. Ilua bone apuntita pafo sucesabis. Ol frapabis la shultro di La Ombro per angulo. Probable ol atingabis la kordio di la homo.

Kad un kontre kin? No. Esabis un kontre quar—ed un plusa.

La chefo facabis sua devo. La serveri facos la vulturatra tasko forigar la kadavro. Judiciisto ekswichis la lumizilo e nelaute acensis l'eskalero. Il atingis la laterala pordo ed ekiris.

Du minuti plu tarde, David Traver, prezidanto dil Middletown Trust-kompanio, stacis an strad-angulo. Il havis anoyata mieno.

Esis kin minuti pos duadek-e-un kloki. Il havis rendevuo che Harvey Bronlon, la milioniero. Il esos tarda—tre tarda.

Judiciisto opinionis ke tardeso esas nepardonebla; mem kande cirkonstanci igas tardeso ne-evitebla.

Nihilominus, ilua dina labii ridetis kande il advokis preterpasanta taxio ed imperis ke la veturisto irez al domo di Harvey Bronlon.

Nam Judiciisto advere havis du rendevui canokte. Il iras a la duesma. Harvey Bronlan, quankam tre importanta, ne esis la maxim importanta rendevuo.

Nam l'unesma rendevuo di Judiciisto esabis kun La Ombro. Lu satifacis lo—quale projetita!

CHAPITRO XVIII.

EKIRAS LA OMBRO.

INTER la petra muri dil sekreta paso-voyo, Mayoro stacis kun Fureto apud ilu. La radii dil elektrala torcho di Mayoro fokusesis ye la korpo portita a ta loko. L'inerta formo di La Ombro sternesis ube li faligabis olu.

Fureto avanpazis aden la lumo. Ilua vizajo triumfale brilis. Ilua revolvero esis en la manuo. Il esis pronta facar to quon Judiciisto preventabis—pafar kugli aden ta senpova korpo, sive necese sive ne.

"Vartez dum minuto, Fureto," grunis Mayoro. "Se tu es tante avida por la pafilo, pro quo tu ne ektiris ol kande ta kerlo apuntis ni? Tu povabus pafar lu vivanta."

"Forsan lu nun vivas," sugestis Fureto.

"Neprobable," deskonkordis Mayoro, "quankam ne importas se lu ya vivas. Lu ne povas facar irg ago."

"Kelka plu multa plombo ne esus mala."

"Ne por lu, ma forsan por ni. Komprenez, Fureto. Ca petra muri es ya dika, ma ne esas certa pruvo ke li es son-espruva."

"Es nulu en la banko por audar pafi."

"Me ne pensas pri la banko. Ne obliviez ke Diakono es ye l'altra termino e charjas furgoni per sarki. Lu probable nun kompletigis la tasko. Se ta veturisti es infre kun lu, ni ne volas ke li audez."

"Li ne povas audar pafo tra ta muro."

"Pro quo riskar?" grunis Mayoro. "Ni darfas vartar dum kelka minuti, ka ne? Buchanto venos. Lore ni savos, ke omno es sekura."

Fureto koaktesis cedar su al logiko di Mayoro; ma la Kameleono havanta ronda shultri rankoris. Il regardegachis la sternita nigra formo.

Il rimemoris—tro vivoze—quale ta homo akulabis ilu. Il deziris venjo—la plezuro pafar sua enemiko, sive vivanta sive mortinta.

Ma Mayoro decidis vartar. Kalme asertante autoritato, il deskovris la tota projeto a Fureto, quale Judiciisto sugestabis dum ke Fureto reptas tra la banko.

"Buchanto arivante," Mayoro deklaris, "me permisos ke tu pafez kelka kugli aden ta kerlo, se lu vivas. Pose ni portos la

kadavro aden la depozeyo di mortinti e pozos ol aden un de la sarki. Diakono facos la restanta laboro."

"Bone," rankoroze replikis Fureto. "Me atenceme spektos lu. Se me vidas irga vivo en lu, me pafos!"

Il ruzeme regardegis dum parolar, l'okuli maligne brilis dum ke il observis la senpov enemiko. Quankam il ne deziris konfesar a Mayoro, Fureto koaktesis konkordar ke la kuglo di Judiciisto facabis sua ocidanta laboro. La Ombro falabis quale ucelo pro la pafo di Judiciisto.

FURETO nepaciente gestis per sua revolvero. Ilua fingro tremis sur la destensilo dum ke il levis la pafilo vers la formo di La Ombro. Iracoze, Mayoro sizis la karpo di sua kompanulo.

"Me dicis, vartez, Fureto," il grunis. "Vartez. Ka tu komprenas?"

Fureto regardachis sua superiorulo.

"Tu es kelke tropreciza, ka ne, Mayoro?" il grunachis per tono maligna ed insinuanta. "Nu, tu igas me kurioza. Quale ta kerlo eniris?"

"Kad eniris la banko?" kolde questionis Mayoro.

“Yes,” respondis Fureto. Il regardis nun la korpo sur la pavimento, nun Mayoro. “Neposibla ke lu havas amiko hike, ka ne?”

“Ka tu intencas dicar——” La voco di Mayoro esis severa.

“Me intencas dicar tu!” klamis Fureto. “Tu quaze protektas lu nun, ka ne? Tu es kelke anxioza haltigar me, ka ne? Nu, me agos—”

La manuo di Mayoro sizis la karpo di Fureto. La supre turnita torcho lumizis stalatra brilo en l’okuli di Mayoro. Fureto esforcis evitar ta regardo. Il komprenis, ke il tro multe dicis.

“Tu rato!” sisis Mayoro. “Me nun vidas tua ludo. Esas tu qua trahizas. La Ombro nun mortinta, tu deziras semblar ke tu odias lu. Forsan tu opinionas ke kelka pafi audita esus bona. Tu volas fushar la ludo, ka ne?”

“Me dicas vere, Mayoro”—la voco di Fureto protestis—“tu eroras pri me. Me—me ne darfis dicar to quon me dicis. Tu—tu es justa, Mayoro!”

Il senkurajeskis avan l’indignoza regardego di Mayoro. Lore venis konkurso, e Mayoro pruvis sua superioreso. Ita abrupt akuzaji naskis pro la habileso di La Ombro;

ma ye la krizo, la du kombatanti esis ne-egala. Fureto koaktesis cedar su.

"Nulo plusa de tu!" grunis Mayoro.

"Oke, Mayoro, oke," pledis Fureto. "Me regretas, Mayoro. Obliviez ol, ka ne?"

Mayoro havante l'elektrala torcho en sua sinistra manuo ektiris per sua dextra manuo sua revolvero. Il apuntis per la pafilo la korpo sur la pavimento e signifikante gesti.

"Me pafos," il kolde deklaris. "Se necese, me donos a ta kerlo omna kugli bezonata. Tu facos to quon me dicos, e tu prizos ol. Me vartas Buchanto. Ka tu komprenas?"

Fureto afirmis per kapsigno.

"Enposhigez tua pafilo," imperis Mayoro.

Fureto enposhigis la revolvero. Il apogis su an la muro e krucumis la brakii sub sua ronda shultri.

Il perdis omna sua rodomontajo. Lore ilua granda sucio esis evitar la regardo di Mayoro. Mayoro ridis vidante la forturno di ta furtem okuli. Il montrabis sua autoritato. Sedicio esis vinkita.

Mayoro abasis sua pafilo. La ceno similesis pikturo. Fureto, kapo fortunita, esis an la muro, brakii ankore krucumita.

Mayoro similesis venjo-statuo. Torcho en la sinistra manuo—pafilo en la dextra—la du

viri ne movis. La senmova korpo jacis sur la pavimento, sternita ye la pedi di Mayoro. La manuo di Mayoro tenante la pafilo esis direte super olu.

Kolda silenco regnis. Mayoro spektis Fureto, qua furteme cirkumregardis. Lore esis neperceptata movo. Lente, per stranj esforco, la dextra manuo di La Ombro movas!

ADSUPRE OL VENIS, quale se nur ol havis vivo. Reptante quale ento ne ligita al apuda korpo, la manuo plu alte acensis til ke la gantizita fingri esis tri centimetri for la revolvero di Mayoro.

La manuo ibe pauzis quaze serchar forteso por grand esforco. Lore, kande Mayoro alejeskis la tenseso per turnar de Fureto, la nigre gantizita manuo agis.

La fingri kaptis la revolvero dum ke la manuo adinfre ocilis. La subita movo surprizis Mayoro. La revolvero esis tranita de ilua teno.

Per frenezioza, tresayigita klamo, Mayoro turnis su, e sua torcho revelis l'agado sur la pavimento. La Ombro rulis adsur sua dorso, manuo tenante la brilanta revolvero an la fusil-tubo. Lua korpo tremis kande lua pezo falis adsur la kripligita sinistra shultro.

Astonanta pulso por vivo! Ma pulso qua povas apene sucesar.

La vizajo di La Ombro turnesis adsupre; ma la chapelego, tirita til l'okuli, ankore celis la traiti sub la rebordo. Lua sinistra brakio, tote senpova, faldesis sub lua sternita formo. Lua dextra manuo tenis la revolvero—per la nejust extremajo.

Mayoro, quankam senarma, havis l'avantajo e komprenis lo. La Ombro, sternita, vundita, ne povas vinkar.

La Ombro rulis for de un metro; ma la spaco esis kurta, e Mayoro extensis un manuo por la pafilo dum saltar adavane. Omno favoris ilu—se il traktabus irgu ecepte La Ombro. Nam, malgre lua febleso e la fakto ke lu povas nek staceskar nek uzar la amba manui, La Ombro esis kapabla traktar ta krizo.

Samtempe kam la salto di Mayoro, la dextra manuo di La Ombro rapide tordesis. La pafilo turnesis retroe en lua manuo. La pafilo-boko ocilesis vers Mayoro, e la manuo di La Ombro sizis la mancho. Lua extensata fingro esis pronta sur la destensilo.

Neta jonglo facita dum fraciono di sekundo! La pafilo sekure falante en la manuo di La Ombro, la fingri di Mayoro

arivis. Oli klozis sur la fusil-tubo dil revolvero kande La Ombro presis la destensilo. La formo di Mayoro duris saltar adavane al pavimento trans la korpo di La Ombro.

L'elektrala torcho glitis ek la mortanta teno di Mayoro. Ol kliktis adsur la petra pavimento e brilante jacis, vane turnita de ta astonanta ago-ceno.

La momento di la korpo di Mayoro kaptabis la brakio di La Ombro, ma ta brakio liberigis su. Nun lu konkursis kontre Fureto.

Ye l'instanto audinte la pafo, la homo havanta ronda shultri komprenis. Ilua brakii esis krucumita ed ilua revolvero esis en la posho. Ma Fureto, retroirante alonge la koridoro, rapide ektiris sua armo. Il unesme pafis.

Pose sequis rapida, stranja duelo en obskureso, l'akut aboyo dil revolveri ekis simile a la mujo di kanoni. Fureto pafis adinfre, vers la pavimento, ye formo nevidebla.

La Ombro, plata sur la pavimento, havis kelka protekto da la kadavro di Mayoro. Fureto blotisis en l'obskureso, nur la flagreti dil revolvero montris ilua loko.

Rapida, reciproka pafi—kugli omnaloke rikochis. Fureto, sovaja, ecitata; La Ombro, kombatante, febleskante, de poziciono qua jenis lua apunto.

L'akuta mujo finis per grand explozo kande amba revolveri samtempe aboyis. Lore nur babilant eki resonis tra la longa koridoro e finis kom fantomatra sono del fora muro—reflekteto dil du pafi.

SILENCO REGNIS. Nulu movis en ta koridoro di morto. L'eletrala torcho jetis longa strii alonge la pavimento e la muri. Nulu parolis—ne mem susuro ruptis la silenco.

Lore venis nelauta, trananta sono. Ulu reptis vers la torcho. Fingri klozis su cirkum la mancho dil elektrala torcho. Formo, staceskante avan la muro, jetis enorma silueto, shancelante trasita da reflektita brilego, pro ke la torcho turnesis al pavimento.

La Ombro rivivigas!

Judiciisto e Mayoro supozabis ke lu esas mortinta. Nur Fureto dubitis. La pafo di Judiciisto ya facabis kruela laboro; ma ol ne mortigabis.

La longa falo kapavane del eskalero stuporabis La Ombro. Nur la protekto dil

chapelego shirmis kontre la lasta frapo, kande la kapo sub ol frapegis la bazo dil eskalero.

La Ombro rikoncieskis sur la pavimento dil koridoro. Tacante e senmove, lu restis ibe til oportunajo venis. Lore, per rapida konflikto, lu impedabis sua enemiki.

Fureto esabis justa pri un kozo. La dikeso dil petra barili suficis retenar omna bruiso en la koridoro.

Lo esis fortunoza por La Ombro. Se Buchanto enirabus respondante la pafi, La Ombro forsan ne esabus kapable traktar triesma enemiko.

Mem lore, triumfante, La Ombro esis en mala stando. Lu ne esis vundita dal kugli di Fureto; ma la pafo di Judiciisto kauzabis serioza vunduro.

Febligita da sango-manko, e da superhomal esforco, La Ombro preske sukombis. Lu subkurveskis dum irar alonge la koridoro. Lua ped-pazi faletis. Lu falis adsur sua genui.

La torcho faliis. Feble reptante tra l'obskureso, La Ombro esforcis atingar la termino dil koridoro. Metrope lu progresis, tempope repozis ante rikomencar.

Tandem lu itere staceskis e necerte avancis. L'esforco spensis lua forteso. Per

finala spasmatra esforco, La Ombro proximeskis al muro ye la termino dil koridoro, e falis.

Lu falegis al pavimento e senmove jacis. Omno esis obskura e silencoza tra la paso-voyo.

La Ombro jacis tam senmove kam la du mortintuli. Lu esforcis ekirar ta vultizita koridoro di morto, ma faliis.

Ka La Ombro vivas—o ka lu mortas?

La Ombro tordis su ... la pafilo turnesis retroe en lua manuo ... la pafilo-boko ocilesis ... lua extensata fingro esis pronta sur la destensilo...

CHAPITRO XIX.

BUCHANTO ENIRAS.

STACANTE ye l'apertita pordo qua duktas al stradeto, Diakono direktis la charjo di sarki aden un del furgoni di Harvey Bronlon.

Quar homi laboris. Li portabis de infre la sarki ed amasigabis oli en la stradeto. Lore la tasko preske kompletigesis. Nur du longa buxi restis.

"Pozez olti en la funero-charo," imperis Diakono. "Me expektis ke la furgono ne povas kontenar omni." La homi obediis.

Dum ke la laboristi tale okupesis, Diakono iris del avana pordo e pazis aden la funero-salono.

"Buchanto," il susuris.

La granda viro avancis tra l'obskura chambro.

"Me veturiros adche Bronlon," deklaris Diakono per nelauta voco. "Me sequos la furgono per la funero-charo. Tam balde

kam ni departas, irez ed informez Mayoro e Fureto."

"Bone," replikis Buchanto. "Ma me sucias, Diakono, ke tu sole veturiras. Quale se——"

"Ne esez fola, Buchanto. Ica veturiro es nulo. Mustas semblar legitime. Ka semblus komprenebla—" Diakono divenis sarkasma —"se tu veturirus per funero-charo?

"Tu savas ke nulo posible fushesos. Ta homi ne komprenas to quon li portas. Ta sarko-kovrilo es tante forte klozita, on bezonos fer-levero por apertar oli. Ne anxiez. Judiciisto havos olti ante un duimo di horo. Tua tasko es forglitar kun l'altri. Certigez ke la pordo restas klefklozita. Me nun klefklozas ol."

"Oke. Me balde rividos tu."

"Tu ne rividos me. Me ne konocas tu. Restez che tua gicheto, e me restos kom defuneristo."

Per lo Diakono foriris. Buchanto audis ke la pordo klozesas dop ilu. Askoltante, la granda viro audis la bruiso dil furgono forveturanta; lore sequis la funero-charo. Buchanto iris vers l'eskalero.

Il pauzis instantale en la tenebroza depozeyo di mortinti. Buchanto ridetis regardegante la minigit amaso de antiqua

sarki. Sagac ideo, la canoktala kargajo. Ilti esas inteligenta—Judiciisto, Diakono, e Mayoro.

Buchanto opinionis ke il e Fureto esas fortunoza ligir su a tala grupo. Diferante de Fureto, il nultempe deziris agar segun sua propra inicio. Buchanto esis kontenta sequar ed obediar.

Savante ke Mayoro e Fureto vartas, Buchanto hastoze apertis la panelo e forpulsis la glitanta petra barilo dop olu. Ilua elektrala torcho esis en la manuo. Ilua revolvero esis en la posho.

La torcho bezonesis, nam la koridoro esis obskura. Ma ante ke Buchanto pulsis la butono, il pauzis e flaris en l'obskureso. Ilua nazo rikonocis la pikant odoro di fusil-pulvero.

PAZANTE AVANE aden l'obskureso, la pedo di Buchanto butis formo. Il rapide enswichis l'elektrala torcho, olua radii lumizis nigre vestizita figuro sternita sur la pavimento dil koridoro.

La deskovrajo astonis Buchanto. Ol esis tote ne-expektita ed il tote ne komprenis. Il supozis ke ol esas o Mayoro o Fureto.

Il inklinis su super la sternita formo e decidis ke ol esas kadavro. Kad il devas

avancar—kad il devas restar? Buchanto decidis ke il devas restar. Il sizis la korpo e tranis ol retroe tra la panelo til ke il atingis la pavimento dil depozeyo di mortinti.

Ibe Buchanto dolce pozis la korpo adsur la pavimento. Il sorgeme rulis la korpo adsur olua dorso. Il fortiris la chapelego.

Ilta esis nek Mayoro nek Fureto. Yen severa, kalma vizajo—vizajo qua montris morto. Buchanto lumizis ol per la torcho. Il remarkis ke la vizajo esis maskilatra, travestio semblante artificale aplikata. Ol esis blanka e vaxatra.

Buchanto esis certa ke ta deskovrajo esas mortinta. Il pozis la lumizilo adproxim la palpebri.

Il ne povis komprenar quale ta nekonocato enirabis la sekreta koridoro. Il deziris ke Diakono asistez por dicar to facenda. Nu, Mayoro komprenos. Il mustas hastar por trovar Mayoro.

Buchanto eniris la koridoro ma hezitis avancar. Quankam il esis certa ke la korpo esas mortinta, ne esus bona livar ol ibe se posible. Buchanto nelaute klamis alonge la silencoza koridoro. Ilua klamo retrovenis—susurat eko.

La lumizilo di Buchanto turnesis vers l'altra termino dil paso-voyo. For en ta

obskureso la granda viro imaginis vidar ulu ibe jacanta. Il marchis adavane direte trans la loko ube jacabis la nigre vestizita formo.

Il pazis ne plu kam tri centimetri de revolvero qua jacis sur la pavimento. Buchanto ne antee observis olu; nam ol esabis sub la trovita korpo. Il ankore ne vidis olu, pro atenco deturnita al fora extremajo dil koridoro.

Revolvero ektirite, Buchanto avancis. Il pluproximeskis al termino dil koridoro. Il trovis la formi di du viri, un jacanta sur la flanko, l'altra jacanta sur la dorso.

Astonat anhelo venis ek la labii di Buchanto. Mayoro e Fureto—mortinta!

Buchanto esis tote konfuzigita. Il blotisis ed exploris amba kadavri. Li esabis mortigita. Anke l'altru. Nulu altra esis en la koridoro ecepte Buchanto ipsa.

Triopla pafo-lukto per qua omnu mortigesis! Ta explikajo eniris la cerebro di Buchanto. Lente il riganis raciono ed intelektis ke esus saja retroirar ed explorar la triesma kadavro.

ITERE EN LA DEPOZEYO DI MORTINTI, ta vaxatra vizajo ankore turnesis al plafono, quale Buchanto livabis olu. Lore la palpebri lente apertesis. L'okuli di La Ombro rekte

adsupre regardegis. La kapo komencis movar.

Lua sensi vekigita dal trano di sua korpo e la brilanta lumo quan Buchanto flagrabis avan lua okuli, La Ombro rikoncieskis; ma til ta instanto lu restabis en stuporo.

Lore lu rikonocis la cirkumajo. Lu movis sua korpo adsinistre e pauzis, senexpresa dum ke sua korpo turnis su sur la ne-utila sinistra brakio e shultro.

Per esforco La Ombro movis addextre. Lu sucesis subtenar su per sua dextra brakio; lore lu genupozis. Lu regardegis la mi-apertita panelo.

Ulu enirabis la koridoro e portabis lu adhike. Ta enemiko esas nun en la koridoro. Febligita e senarma, La Ombro ne povis retretar.

Klaudikante reptante, lu iris al panelo por klozar olu. Ibe lu hezitis ed askoltis; pose lu regardis tra l'aperturo.

Fore lu vidis la flagreto dil lumizilo, e savis ke irge qua esas en la paso-voyo esas ye la fora termino. La lumo del depozeyo di mortinti jetis longa, febla radii aden la plu proxima termino dil koridoro, e ye la bordo di ta febla lumo-radio ulo cintilifis—apene videbla, ma sat videbla por lurar l'atenco dil akut okuli di La Ombro.

Revolvero! La revolvero arachata de Mayoro, pose faligita kande lu senkoncieskis. Vidar l'armo igis l'okuli di La Ombro cintilifar.

Ta severa homo finigis danjero per afrontar olu. Quankam tante febla, lu projetis. Lu tranis su tra la panelo e sternis su en la koridoro.

Buchanto rivenis. La pezoza pazi dil viro ekis alonge la paso-voyo. Ilua lumizilo brilis tasinse. Ol esis fora de plura metri, ma pluproximeskis.

Per rinovigit esforco, La Ombro tranis su adavane, rezolveme iris vers ta revolvero tante proxima, ma tante fora.

La lumizilo di Buchanto revelis ilu. Blasfemo resonis en la paso-voyo. La pezoz pedpazi plurapideskis, e pafo detonis. Buchanto hastis vers La Ombro, venante pafis. La pafo-disto esis longa. La kuglo faliis.

Buchanto pauzis por itere pafar. Cafoye il apene faliis. La kuglo frapis la pavimento apud la korpo di La Ombro e rikochis del levita panelo.

La Ombro ne hezitis. Adavane reptante, lu sternis su kande Buchanto, itere kurante, triesmafoye pafis.

Ol esis tro alta de nur centimetri. La sternigo di La Ombro salvabis lu. La kuglo siflis super lua kapo.

Ma La Ombro ne sternigis su pro timo pri Buchanto. To esis lua ultima grand esforco atingar la revolvero. Ol sucesis. L'extensata manuo di La Ombro sizis la mancho dil pafilo.

Buchanto vidis la manuo tastante por l'armo. Il kuris adavane, fora de duadek metri, la torcho brilis quale grandega treno-lumizilo, ilua revolvero ociligesis aden posturo por certa pafo ye proxima porteo.

La manuo di La Ombro subite levesis, olua forteso astonante rekuperata. La nigra fingro presis la destensilo.

Detono resonis. La pafo apuntesis direte la brileganta lumo. Buchanto saltis adavane e falis, la torcho flugis fore avan ilu.

La fingro di La Ombro itere presis la destensilo. La perkutilo kliktis. Nur un kuglo restabis del lukto kontre Mayoro e Fureto. La lasta kuglo esabis uzita!

Pluse, la forteso di La Ombro esis exhaustita. Lua manuo falis adsur la pavimento. Buchanto bramis quale vundita bovulo. Il trifoye pafis aden l'obskureso. Esis nula respondo. Buchanto esis sur sua manui e genui, apogis su an la muro,

obliviis l'agonio del vunduro en sua flanko pro sua frenezioza deziro mortigar ta enemiko qua vundabis ilu.

Lore la granda viro haltis. Il havis nur un kuglo restanta en la revolvero. Il bone uzos olu.

Shancelante alonge la muro, Buchanto pluproximeskis a sua senpov enemiko. Il venis al elektrala torcho. Il blotisis por prenar olu, e falis. Il sternis su sur la pavimento ed agonioze rulis. Rezolveme, il sucesis genupozar, quankam il ne povis staceskar.

La labii di Buchanto makulizesis per sango. Il barbuliis, tusis. Il lumizis la sternita nigra formo, fora de sep metri, l'extensata manuo feble movanta.

La Ombro esforcis staceskar. Lu faligis la revolvero.

Buchanto reptis adavane. Il riskus nulo. Ta vunduro febligis ilu, ton il savis. Il deziris plu proxima porteo, certa porteo por finigar la vivo di ta enemiko. Furio luktis kontre agonio dum ke Buchanto pluproximeskis a La Ombro.

Buchanto levis sua pafilo por pafar. Il fermigis su sur sua genui, la lumizilo en la

sinistra manuo, la fingro dil dextra manuo sur la destensilo, pronta por certe pafar.

La du homi distas l'una del altra per ne plu kam tri metri. La Ombro doloroze levis su. Buchanto necerte shancelis. Subite, teroriganta, tusanta anhelo ekiris ilu. Ilua guturo esis plenigita da subita sango-fluo. Per ultima anhelo, Buchanto krulis adlatere e falis mortinte.

L'ultima pafo di La Ombro sucesabis. Mortale vundita, Buchanto ne komprenabis la graveso dil vunduro. Il penoze avancabis, suportata da furioza deziro por venjo. Lore il esis mortinta, quale Mayoro e Fureto. Il ne travivabis sat longe por pafar l'una restanta kuglo.

L'elektrala torcho sur la pavimento jetis longa, tordita radii vers la panelo ye la termino dil paso-voyo. Ta lumo montris La Ombro subtenanta su an la muro per sua sana dextra manuo.

Penoze, La Ombro atingis la panelo e reptis aden la tenebroza depozeyo di mortinti. Lu levis su apud l'amaso de sarki. Per stranja, nestabila pazi, la nigre vestizita homo fatigite shancelis vers l'eskalero, lua fortega spirito adavane pulsante lu.

Dufoye desarmigita e livita kom mortinto, La Ombro, super-enemiko di krimino, mortigabis ti qui volis mortigar lu!

CHAPITRO XX.

DIAKONO RECEVAS KOMANDO.

QUAR VIRI sidis en komfortoza fumo-chambro e fumis sigari. Harvey Bronlon gastigis David Traver, prezidanto dil Middletown Trust-kompanio, la urbestro, e statal oficiro.

La financal aferi di Middletown esis la diskuto-temo. Judiciisto, per sua maxim konvinkanta maniero, parolabis pri la granda laboro facata dal banko. L'altri aprobante askoltis.

Middletown dependas de olua Trust-kompanio, dicis l'urbestro. La statal oficiro emfazis la bezono salvar la ruino dil Distrikto-Nacionala Banko, por l'avantajo dil vicina vilaji.

"Supozez," kalme dicis Judiciisto, "ke ni quik komencez per fondar acesora kontori. Nun oli nur bezonas servar nia propra

depozanti lokizita exter Middletown ipsa. Me voluntante facos ta tasko."

"Ecelante," dicis la statal oficiro.

"Do vu darfas anuncar lo," dicis Judiciisto. "Lundie me intencas plugrandigar nia nuna organizuro per nova employati. Me preferas, tamen, evitar engajar ti qui laboris che la Distrikto-Nacionala. Quankam Hubert Salisbury esas sendubite ta qua responsas la furtaji de ta institucuro, nihilominus, esus plu bona krear tote nova stabo kam engajar irgu asociita al faliinta banko."

"Me konkordas kun vu, sioro Traver," dicis Bronlon.

"Quale vu aranjos lo?" questionis l'urbestro.

"Mea kasisto e mea du bank-komizi esas kapabla, fidinda homi," respondis Judiciisto. "Me prenos li de lia nuna taski e sendos li por surveyar. Me intencas trusar mea maniki, siori, e me ipsa facos la laboro di kasisto. Me ja selektis ula homi del kleriko-stabo quin me darfas instalar kom kapabla bank-komizi."

"Irge quon vu sugestas, sioro Traver," dicis la statal oficiro. "Ni tote fidas a vua judiko. Vu parolas pri tusar vua maniki. Vu ja facis lo. Vua servo dum ica krizo esis

marveloza. La havaji dil Trust-kompanio — semblante ne-exhaustebla — suportas konfido. La tota distrikto debas gratitudo a vu——"

La parolanto haltis dum ke servisto eniris. La homo regardis Bronlon, qua demandis expliko.

"Sioro Best arivas, sioro," anuncis la lakeo. "Il venas kun la furgono, ed omno deskargesis segun vua instrukto. Lu questionas, ka vu deziras vidar il——"

"Ka Best?" Bronlon ridis. "Dicez ke lu enirez."

Il turnis su al altri.

"Best esas la funeristo," il dicis. "Tre entraprezema kerlo. Lu kompris nova stoko de sarki ed engrose vendas l'ekmoda sarki. Me kompris multa de oli. Ni havas nia propra funero-afero en la vilajo ube habitas la fabrikisti. Me intencas transdonar la sarki al direktanto. Nur un de la multa provizuri quin me sencese facas. Funeri esas regretinda, ma omnakaze eventas."

Diakono, kun solena mieno, aparis ye la pordo e taceme reverencis ad Harvey Bronlon per komplezachema maniero.

"Enirez, sioro Best," dicis Bronlon.

Sen staceskar, il introduktis Diakono al gasti. La funeristo presis manui. Venante a Judiciisto, il salutis tre jentile.

"Ha, sioro Traver," il dicis. "Me presis vua manuo ye la festino, kelka nokti ante nun. Me joyas itere renkontrar vu. Multe joyas. Vu facas multo por Middletown."

Judiciisto gestis dum komplezante ridetar. Diakono remarkis olu. Il savis, ke ol signifikas ke il restez vartante extere.

Pos l'ekiro di Diakono esis kurta silenco. Lore Judiciisto rimemoris ke il neglijabis telefonar. Il exkuzis su e departis.

"Ka vi remarkis ta kerlo Best?" questionis l'urbestro. "L'expresuro kande lu presis la manuo di sioro Traver? On ne expektas ke funeristo havez multa sentimento. Ma lu havas admiro por David Traver, quale ni omna. Bonega homo, siori, bonega homo! Grand avantajo por Middletown!"

EXTERE, ye la portiko, Diakono vartis. La furgono esis forsendita. La funero-charo infre garesis. Judiciisto pazis aden l'obskureso e presis la brakio di Diakono.

"Ka tu vidis Mayoro o Fureto?" il nelaute questionis. "Ante irar?"

"No," nelaute respondis Diakono. "Me livis ibe Buchanto."

“To es bona,” dicis Judiciisto. “Li riskis danjero canokte. Li kaptesis da La Ombro.”

Malgre su, Diakono ne povis represar tresayigita klameto.

“Me esis ibe,” Judiciisto duris dicar, la voco preske ne-audebla. “Me mortigis la hundacho per un pafo. Fortunoze, nulo audesis. Mayoro e Fureto fortranis lu—aden la paso-voyo.”

“Li ne venis a me——”

“Pro ke me dicis ke li vartez Buchanto.”

“Ha, to explikas.”

“Qua instrukto tu donis a Buchanto?”

“Me dicis ke lu livez kun Mayoro e Fureto.”

“Bonege! Mayoro certigos ke omno es bona. Lu pozos la kadavro ed un del sarki. Esas tua tasko forigar ol.”

“Lundie,” replikis Diakono. “Me facos lo morge, Judiciisto. Me ne volas itere enirar canokte. Fidez a me. Me inventos skemo ante lundio-matino.

“Tu audos de me morge nokte,” dicis Judiciisto. “Me voyajos kun Bronlon matine. O tu o me audos de Mayoro, omnakaze.”

“Me exploros extere pos garir la funero-charo,” deklaris Diakono. “Ma esus mala

itere enirar canokte, precipue pro ke es nulo facebla canokte."

"Anke preterpasez la banko," sugestis Judiciisto. "Kontrolez ke omno standas tranquile. Telefonez a me se tu remarkas irgo suspektinda."

Il amikale frapetis la dorso di Diakono e kalme ri-eniris la domo. Kande Judiciisto atingis la fumo-chambro, Bronlon e la gasti vartis ilua riveno.

"Pri quon ni konversis?" questionis l'urbestro, avida rikomencar la temo dil interruptita konverso.

"Ni parolis pri sarki," ridetante dicis Judiciisto.

Harvey Bronlon ridis.

"Ante ke vu iros, sioro Traver," il dicis, "me deziras montrar a vu ta magazino sub mea gareyo, ube li pozis ta sarki. Vu admiros olu. Ol similesas la seifo di banko."

"Me joyos vidar olu," dicis Judiciisto.

La financala konverso rikomencis. Judiciisto expresis intereso, ma ilua penso esis fora. Il savis ke Diakono darfas telefonar ad il hike sen risko, e ne hezitos facar lo.

La minuti pasis e Judiciisto sentis su plu kontenta. La quar serveri laborante, nula novajo esas la maxim bona novajo. La

telefonilo en l'extera koridoro ne sonis. Judiciisto, konvinkita ke il mortigabis La Ombro, esis kontenta pro la fakto ke la restanta laboro esos triviala.

Il savis ke il darfas fidar a Mayoro. Do la forigo dil kadavro di La Ombro esas nur rutinala. L'unika posibla danjero—ed ol esas neprobabla—esis la mikra posibleso ke la pafo en la banko kauzus ul ajornit alarmo.

Ma ta posibleso esis sempre min probabla. Diakono ante lore esas en la vicineyo, ed il esas l'ideala homo por explorar la situeso. Mayoro, Fureto, e Buchanto esis instruktata celar su dum la restajo dil nokto. Ma Diakono povas segunvole flanar tra la stradi di Middletown.

Do l'absenteso di raporto kurajigis. Judiciisto obliviis sua mikra anxio e direktis sua penso al temo nun diskutata.

Judiciisto imaginis ke Diakono, metodoza e neremarkinda, flanis la stradi cirkum la banko. Ta imaginala pikturo esis tre justa.

DIAKONO rivenis del gareyo ube il livabis la veturisto dil funero-charo. Il preterpasis la strad-angulo ube la Distrikto-Nacionala Banko stacis triste abandonite. Il haltis por

acendar sigaro exter la Middletown Trust-kompanio.

Ilua sagac okuli regardis tra l'obskureso vers la lateral enireyo. Ilua serchanta regardo levesis vers la supra fenestri dil banko-chambro.

Omno tranquila. Nula lumo-flagreto.

Diakono adavane flanis; il flanis al fasado di sua propra establisuro, e vidis ke omno standas bone. Vidante nulu, il flanis al laterala pordo tra qua il instruktabis ke l'altri ekirez. La pordo klefklozesis.

Diakono pensis pri komunikar kun Mayoro; ma ta pruvo suficis por ilu. Un regulo dil Kin Kameleoni esis evitar nenecesa komuniko. Canokte de omna nokti, ta regulo esis saja.

Itere an la strado, Diakono regardetis la silencoz edifico. Lore il formarchis, iris alonge la strado vers l'apartamentaro ube il lojis en chambraro.

Il imaginis l'eventi di ca vespero. Mayoro parolabis pri la nekonocata minaco nomita La Ombro. Kune, li kurioze pripensis olu. Dum ke li pensis, Judiciisto preparabis su. Il asistabis por renkontrar La Ombro—por finigar la minaco per un bona pafo.

La Ombro esis mortinta! La granda laboro esis finigita! La labori dil Kin

Kameleoni atingabis la dezirata kolmo. Diakono per atencem inspekto pruvis ke omno standas bone. La viro havanta solena vizajo gratulis su.

Ma Diakono inspektabis nur edifici. Ilua akut okuli ignorabis la sulo sub ilua pedi.

Sur la trotuaro avan la funero-edifico esis traco di pruvo quan il ne remarkabis.

Un makulo de sango—duesma kelke plu adavane—triesma qua brilis en la lumo di strado-lampo trans la strado del funero-edifico. Quaresma—kinesma—sisesma—ibe la trako finis.

Ta marki trasis l'unesma etapi dil voyeto uzata da La Ombro.

CHAPITRO XXI.

LA SIMBOLO DI LA OMBRO.

MARTA DELMAR tanokte esis itere sola. El kustumabis su a solitareso. De pos ke elua vivo esis tormentata da chagreno, el instintale evitis kompaneso.

Nur unfoye el deskargabis sua desquieta pensaji; hiere nokte el parolabis a La Ombro e ganabis nov espero de lua forteso.

La Ombro iris; ma lua departo livis Marta Delmar konfidema ke ta nov amiko sucesos desintrikar la misterio pri la morto di elua patro e la aresto di Hubert Salisbury.

La Ombro dicis ke lu rivenos. Marta pensis: ka lu rivenos canokte?

Ne ja esis noktomezo, ed ulmaniere Marta ligis ta mistikala horo al fantomatra figuro di La Ombro. El rezolvis vartar til longe pos noktomezo, kaze ke lu venos.

L'intuico di Marta dicis ke profunda konspiro eventas hike en Middletown.

Danjeroza komplotanti laboras. Kontre li stacas un sola homo, La Ombro.

Quankam Marta havis nula definit ideo pri qui esas l'enemiki, el komprenis ke lia resursi esas imensa. Til nun, li sucesas per lia skemi.

El savis ke nur sekreteso povas sapar ta perfida, danjeroza komplotanti. Do La Ombro ne darfas esperar por helpo de irgu en Middletown, ecepte el ipsa. Revelinte lua celita manuo, l'avantajo esos kun l'enemiki.

Qui esas l'enemiki? Nur La Ombro savis. Omna homi en Middletown semblis enemikal a Marta, ma el savis ke elua multa olima amiki esis influata nur da popular opiniono.

Malgre grand esforco, el ne povis indikar ti qui responsas. El fole rekursabis a nekonocat enemiki. To incitabis moko.

Ma to anke incitabis La Ombro! De pos ta stranja renkontro kun la nigre vestizita fantomo, Marta retenis sua konfido, ed en elua mento brulis omna detalo di ta memorinda interviuvo e fantastika e reala.

Esis stranja, pensis la yunino, quale La Ombro arivis e departis tanokte, apertante e klozante la pezoz avana pordo malgre la forta seruri qui baras olu. La pensajo ipsa pri la misterioza vizito plenigis el per

respektego. Marta regardetis la pordo dil chambro, mi-expektante vidar La Ombro ibe.

DUM KE LA YUNINO regardegis l'obskura koridoro, elua nervi esis tensata, ed l'oreli esis tam alerta kam l'okuli. El imaginis ke el audas soneto del infra etajo. El atenceme askoltis, tandem decidis ke elua imagino trompas elu.

Lore venis plusa bruiseto qua konvinkis el ke l'unesma konjekto esas justa. Ol esis la sono di ulo qua matide falas adsur la pavimento. Ol semblis venar del eskalero.

Audacoze, Marta staceskis e marchis aden la supra koridoro. Elua kordio rapide batis proximeskante al eskalero. El regardis alonge la gradi e stacis quaze petrigita da instantala timo.

Krumplata figuro jacis sur l'eskalero, kelka gradi del teral etajo. La vizajo turnesis adinfre, la dextra manuo extensesis quale se la blanka manuo esforcabis sizar la pasamano por evitar falar.

Dum instanto la yunino anxiis; lore el komprenis ke ta korpo esas senpova. Ol jacis tam senmove kam mortinto. Ol portis nek mantelo nek chapelo; la nigra vestaro igis ol semblar blotisant amaso. La grize

strizita hararo esis l'unika kontrasto al obskur aspekto.

Marta decensis l'eskalero. El kompatante regardis l'intruzanto. Atingante lua flanko, el vidis ke lu esas senkoncia. El pozis sua manui adsur lua korpo, e quik remarkis la vunduro en lua sinistra shultro. L'obskura surtuto dil homo esis trempita per sango.

La yunino kelke movis la korpo. La sinistra brakio glitis e pendis sur la gradi. Marta audis kliketo kande la laxa manuo falis adsur la grado.

El tushis la manuo, ed elua okuli larje apertesis. Lente, penseme, el levis la manuo aden la lumo.

Sur un fingro esis la brilanta gemo qua brulis en elua memoro. Mem en la febla lumo, l'intensa girasolo brilis per fantastika, chanjanta kolori. La simbolo di La Ombro!

Lu esas La Ombro!

Lu vundesis, e lu preske mortas. Lu venis ad elu por helpo. Quon el povis facar?

Subita ideo venis al yunino. El komprenis ke l'intenco di La Ombro esabis atingar elua chambro, montrar ad el la rimemorata juvelo, dicar quale el povas helpar. Lu venabis, ne kom misterioza formo, ma kom homo havanta griza hararo.

La Ombro pleis rolo, ed esis probabla ke lu havas ul indentifiko-signo. La yunino exploris la poshi dil surtuto dil homo. Ibe el deskovris mikra vizitkartuyo. El ektiris ol e trovis ke ol kontenas amaso de grabita karti. La maxim supra karto havis la nomo:

HENRY ARNAUD

La mento dil yunino rapide laboris. La servistino esas en la domo ye la triesma etajo. Lu esez plu tarde advokata. La veturisto ne plus asistas. Lu demisionabis su casemane, ica dio esis la lasta dio di lua employo. Marta savis ke el darfas fidar al servistino. Ma mediko bezonesas.

El pensis pri doktoro Joseph Merritt, la familiala mediko. Lu esabis absenta de Middletown dum la morto di elua patro.

Lu esis un de ta kelki qui telefonabis por kondolacar, pos lua riveno a Middletown, kande Marta experiencis l'unesma bitra etapi di social ostracismo.

El dankabis doktoro Merritt pro lua benigneso; ma elua fiereso e bitreso restriktis el de invitar vizito dal familial amiko. Lore, tamen, el sentis ke el darfas fidar a lu dum ica terorinda krizo.

El livis l'eskalero ed hastis al telefonilo. El telefonis al hemo di doktoro Merritt. La mediko respondis. Marta demandis ke lu quik venez.

La destranquila tono dil voco dil yunino certe esis remarkita dal mediko. Lu demandis nul explikajo. Lu dicis ke lu venos.

Marta advokis la servistino. La muliero dormeskis. Marta dicis ke el vestizez su e venez adinfre. Lore la yunino iris al avana pordo. Ol esis klozita, ne klefklozita. El intelektis ke La Ombro apertabis ol ma esabis tro febla por seruragar ol dop su.

Motoro extere zumis. Pedpazi kraketis sur la graviizita trotuaro. Marta apertis la pordo ed admisis doktoro Merritt. La mediko konfuze regardis la yunino. Marta sizis lua brakio e tiris lu aden la koridoro.

El duktis lu al eskalero, e doktoro Merritt subite haltis vidante la korpo.

"Qua—qua——" lu paroleskis.

"Lu es ancien amiko di patro," Marta nelaute dicis. "Sioro Arnaud. Lu vundesas. Me informos vu pri—pri lu, doktoro. Ma me pregas—quik—sorgez lu."

La mediko konsentis per kapsigno e pozis sua manusako adsur la pavimento ed

inklinis su super la senkoncia homo. Lore lu gestis a Marta.

"Venez," lu dicis. "Ni mustas portar lu a lito, adsupre."

LA MEDIKO esis homo havanta nekustumala forteso segun sua evo. Lu evis adminime sisadek yari, ma lua traiti e lua korpo esis yuna. Lu prenis la granda parto dil pezo e Marta helpis per surprizanta forteso.

La formo di Henry Arnaud tandem repozis sur sua dextra flanko sur lito en disponebla dormo-chambro. Ibe Marta povis vidar la vizajo di Henry Arnaud.

Ol esis ferma, bone formacata vizajo. Ol esis pala, ma necedema. Marta regardegis la klozita palpebri, frenezioze esperis ke La Ombro ankore vivas.

La servistino asistis. El e Marta obediis l'instrukto dil mediko. Doktoro Merritt havis long experienco. Lu traktis la vunduro per la maxim granda habileso. Marta, spektante la vizajo di La Ombro, vidis ke l'okuli instantale apertesis e brilis. Lore la palpebri klozesis.

Esis pos noktomezo kande la mediko e la yunino kune stacis en l'infra koridoro.

Doktoro Merritt esis tacema e pensema. Marta Delmar esis tensata.

“Lu standas sat bone,” dicis la mediko. “La vunduro esas tote ne serioza. Lu sufras precipue pro sango-manko. Lu mustas restar tranquile dum kelka dii por rekuperar sua forteso. Lu esas nun tro febla parolar. Do dicez, quale to eventis.”

“Me ne savas, doktoro Merritt,” kandide deklaris Marta. “Me nur savas ke sioro Arnaud esas amiko—ver amiko—e ke lu vundite venis adhike.”

“Me mustas raportar pri ca kazo,” dicis la mediko.

“Me pregas, doktoro,” pledis Marta. “Vu ne volas igar ke me esez viktimo di plusa notoreso. Me terorinde sufras de pos la morto di mea patro. Homi komplotas kontre me, doktoro Merritt, e sioro Arnaud esas l’unika homo qua fideme stacas kun me. La risko esas tante granda, doktoro——”

La patetika tono dil yunino sucesis. Doktoro Merritt lente konsentis per kapsigno.

“Me vartos dum kelka dii,” lu dicis. “Vu darfas fidar a me, sioro Delmar. Pro ke vu savas nulo pri l’acidento, me vartos til ke me povas questionar sioro Arnaud.

“Me opinionas ke esos maxim bona ke me evitez vu kurtatempe—sen ke vu kontaktas me. Me expektas nula posibla problemi. Telefonez a me se irga problemo developos. Ma dicez nulo.”

“Nulu saveskos,” deklaris Marta. “Me fidas a mea servistino. Danko, doktoro. To posible signifikas omno por me.”

Supre, la yunino eniris la chambro ube Henry Arnaud jacis, febla e tranquila. Lua okuli apertesis kande lu audis la veno di Marta. La servistino irabis por preparar medikamento.

La labii di Henry Arnaud movis. Li susuris vorti. Marta intense askoltis ed afirmis per kapsigno, komprenante olia signifiko. El trovis papero e krayono e skribis mesajo diktata da La Ombro.

Pose, kande Henry Arnaud semblis komfortoze dormar, Marta adinfre portis la papero. Ibe, per telefonar, el sendis telegramo a Rutledge Mann, koloko-kurtajisto en New York.

Ol semblis ne esar importanta mesajo. Ol demandis quik livro di omna obligacioni quin sioro Mann esabis instruktita komprar. Oli esez sendita per aviono-posto por specala livro pos atingir Middletown. La

telegramo inkluzis l'adreso, e Marta donis sua propra nomo kom signaturo.

El esis kurioza pri ta mesajo. Ol semblis konfuza ideo di konfuzigita mento. Quo esis olua skopo? Marta kontemplis; ma el obediis.

Nam Henry Arnaud weris la simbolo di La Ombro, e lua imperi esis l'unik espero qua restis por Marta Delmar!

CHAPITRO XXII.

SUNDIO-NOKTO.

LA GRAND AUTOMOBILO di Harvey Bronlon turnesis aden l'obskura voyeto, olua brilanta lumizili jetis brilego adsur la portiko dil domo dil milioniero. Bronlon ipsa pazis ek l'automobilo. Il sequesis da Judiciisto.

La du homi eniris la domo. Li renkontresis da servisto, qua parolis ad Harvey Bronlon.

"Ulu esforcis telefonar a sioro Traver, sioro," dicis la lakeo. "Lu donis telefon-cifro."

Bronlon transdonis la papereto a Judiciisto, qua atenceme regardis olu. Il iris al telefonilo e telefonis. Il parolis per nelauta, kurta monosilabi. Lore il ripozis l'askoltilo ed eniris la fumo-chambro di Bronlon, ube la milioniero vartis ilu.

“Esis Diakono,” deklaris Judiciisto per nelauta susuro. “Ulo eventis. Me dicis ke lu quik venez adhike. Lu ne darfas parolar per telefonilo.”

Bronlon konkordis per kapsigno. Il sonigis klosheto e servisto aparis.

“Ka sioro Best telefonis a me hodie?” il questionis.

“No, sioro.”

“Me dicis ke lu rivenez,” deklaris Bronlon. “Forsan lu vizitos cavespere. Se lu arivas, enduktez lu adhike.”

La du viri taceme regardegis l’una l’altra. Bronlon regardegachis; Judiciisto esis serioza. Li tensate konversis per nelauta toni. Tandem, Judiciisto levis sua shultri.

“Es vana suciar ante ke Diakono arivas,” il dicis.

Bronlon konkordis per grunacho.

Pos dek-e-kin minuti sioro Best anuncesis. Diakono enduktesis. Il solene stacis til ke la servisto ekiris. Lore, pos ke Bronlon klozis la pordo, il glitis aden berjero; la kustumale kalma vizajo montris eciteso.

“Ni afrontas krizo, Judiciisto!” il dicis. “Hiere nokte omno fushesis. Ta kerlo quan tu supozis mortigir evidente rivivigis su. Lu eskapis—e ni mankas tri viri!”

“Ka tu volas dicar——”

“Me volas dicar ke nia amiki esas mortinta. Mayoro, Fureto, e Buchanto. Omnu sternita en la koridoro.”

ASTONESO aparis sur la vizajo di Judiciisto. Ol divenis furio. Il rekteskis en la berjero e klozis sua pugni. Il regardis Bronlon. La milioniero weris la mieno di chasata viro. Judiciisto subite kalmeskis.

“Donez la detali,” il dicis a Diakono.

“Me iris adibe hiere nokte,” Diakono deklaris. “Tote tranquila. Hodie me vartis til posdimeze. Me audabis nula vorto de Mayoro.

“Me opinionis ke lu telefonus a tu—ma me savis ke tu esas exter l’urbo. Me decidis ke me devas vizitar la depozeyo di mortinti—por vidar la kadavro qua devas esar en la sarko.

“Me iris adinfre. Omna sarki esis vakua. Me vidis sango-flako sur la pavimento. Sango-guti iris al panelo en la muro. Sango-guti iris vers l’eskalero.

“Me iris aden la koridoro. Ibe me trovis li. Buchanto—me unesme ped-butis lu. Mayoro e Fureto esis ye l’altra termino dil koridoro.”

“Quon tu facis?” kalme questionis Judiciisto.

“Me ibe livis li,” dicis Diakono. “To es la maxim bona loko, nun. Nulu trovos li. Ni povas plu tarde forigar la kadavri. Ma quale tu exkuzos morge—kande li ne asistas che la banko?”

Judiciisto instantale pensis; lore il severe ridetis.

“Ka vi rimemoras to quon me dicis hiere nokte?” il questionis. “Pri sendar mea tri chefa viri por surveyar? Nu, to ja eventis. L’anunco sendesis al jurnali. To donas a ni periodo por preparar, adminime pri l’unesma problemo.”

“Ma pri la pekunio——”

La questiono da Bronlon esis anxioza anhelo.

“Ol iros canokte,” ferme dicis Judiciisto. “Diakono es hike. Lu venas por explorar la sarki, e por explorar komprar plusa sarki. Tu e lu iros al magazino. Me hazardale kunvenos.”

“Ka ni itere sendez ol?”

“No. To esos transfero. To ne bezonos multa tempo, ka ne, Diakono?”

“Ne longa tempo, no,” respondis Diakono.

“La pekunio irez aden ta kesti,” nelaute dicis Judiciisto. “Ni ibe retenis oli por ula krizo. La furgono forportos la kesti frue matine. Pos to—nu, omno es ja projetita.”

“Bone,” dicis Bronlon, per alejata tono.

“Esas nur un danjero,” kolde deklaris Judiciisto. “La Ombro ankore vivas. Lu savas pri nia ludo. Ni mustas trovar lu. Lu ne povas esar fora.”

“Me opinionas, ke me savas lua loko,” kalme dicis Diakono.

“Ka yes?” avide klamis Judiciisto.

“Yes,” respondis Diakono. “Me intuicas. Vi rimemoras ke la yunino—la filiino di Delmar—dum interviuvo mencionis La Ombro?”

“Yes.”

“Me rimemoris lo. To igis me konjektar ke, se lu laborus kun irgu hike en l’urbo, esus Marta Delmar. Do hiere me veturirante preterpasis ta domo. Me regardis to quon me ne regardis hiere nokte —la trotuari.”

“Tu vidis——”

“Sango-guto sur la trotuaro, apud la strad-angulo. Quale se homo haltabis ibe, apogabis su an la telegrafo-fosto. To decidigis me. La Ombro es che Delmar!”

“Se tu povabus projetar ul maniero kaptar lu——”

“To esabus vana, Judiciisto. Irqe quon lu dicus, lu ja dicabus. Ca nokto esas la tempo enirar. Ma tu ne povas—e me ne povas!”

“Tu es justa, Diakono. Es delikata situeso. Se La Ombro asistas, ni mustas traktar e lu e la yunino. Ni ne povas mortigar La Ombro e livar la yunino——”

Il pauzis, perplexigata. Diakono ofris nula sugesto. Esis Bronlon qua furnisis l’inspiro.

“Me savas!” il klamis, a frapis per sua grandega pugno l’apuda tablo. “Me savas! Civila guardistaro!”

Judiciisto questionante regardis Bronlon.

“Tu konocas ica regiono, Judiciisto,” dicis la milioniero. “Olim li facis plura populachala linchi. Nun regardez la situeso. Popular indigno esas tote kontre Hubert Salisbury. Rumori kuris ke uli projetas atakar la karcero por linchar lu pro la mortigita Wellington. Ta rumori mortis.

“Ma omnu iracas kontre la Delmar-yunino, pro ke el stacas kun Salisbury. Uli sugestas ke el esez koaktita livar l’urbo. Nu, supozez ke on saveskas ke el celas homo en la domo. Pro quo? Qua lu esas?”

“Ula kunkulpinto di Salisbury,” deklaris Judiciisto. “La populo tale opinionus.”

"Juste!" klamis Bronlon. "Se on sugestis lo, ne mult incito bezonesus incitar atako da turbacho—precipue dum sundio-nokto. Li sizus la viro; probable anke sizus la yunino. Forsan anke mortigus el."

"Bon ideo, Bronlon," dicis Judiciisto. "Ma ni ne darfas riskar. Turbacho es tro necerta—tro nedominacebla. Ol forsan ruinus ni."

"Ne tala turbacho quala me projetas," oglachis Bronlon.

KOMPRENO venis al vizaji di Judiciisto e Diakono. Li askoltis per chanjanta mieni dum ke Bronlon revelis sua skemo.

"Mea servero Kritz," il dicis. "Vi lun konocas—ta qua direktas la porto dil premio- e salario-moneto. Lu havas triadek homi sub lu, Judiciisto, ma ni ne volas tante multa homi. Sis suficus. Kritz havas sua propra favorati—viri qui facos irgo quon me imperas.

"Me sendos li canokte. Maskita civila guardistaro. Li iros al domo di Delmar e sizos ta kerlo. Tranos lu adextere e pafos lu. Forportos la yunino. L'urbo frenezieskos. Pro nekonocata guardistaro——"

"Tre bon ideo!" aprobante deklaris Judiciisto. "Nulu deskovros li. Sorgeme traktez ta tasko, Bronlon."

La milioniero staceskis e pezoze ekiris la chambro. Il rivenis, rideto sur la vizajo.

"Me telefonis a Kritz," il dicis. "Imperis ke lu quik venez—e dicez nulo. Lu arivos ante dek minuti.

"Vi askoltez en l'altra chambro. Vartez ed audez quale me traktas lu. Me dicos a Kritz ke lu asemblez lua serveri e dicez ke ta tasko es lua propra ideo. Lu povas dicar ke homi en l'urbo babilas—ke la populo di Middletown es poltroni, ne audacas agar.

"Ol nultempe indikos me, Judiciisto. Me savas nulo pri ol, mem se la nomo di Kritz mencionesos. Me del komenco dicos lo a Kritz. Lu komprenos. Ma lu ganos bona sumo se lu sucesos."

"Juste," ridetis Judiciisto.

La tristhumora vizajo di Diakono brilis.

La du kompani di Bronlon staceskis ed iris aden laterala chambro ube li povas audar sen esar vidita. Jake Kritz, la chef armizita servero di Bronlon, arivos ante dek minuti. La tempo rapide forpasis.

Judiciisto e Diakono audis la konverso inter Bronlon ed ilua servero. Kritz esis homo havanta severa vizajo qua portis la cikatrici di olima batalii kontre strikanti. Lu askoltis l'instrukto di sua employanto e grunis voluntanta konsento.

Lore lu foriris por formacar esquado de falsa civila guardisti. Taceme, Judiciisto e Diakono presis la manuo di Bronlon.

"Ni balde iros al magazino," sugestis la milioniero. "Ni povas ibe laborar, dum ke Kritz agas che Delmar."

La tri sagaca viri joyis. La Ombro sucesabis eskapar li, ma cafoye lu havus nula tal oportunajo. Sep harda friponi iras por atakar vundita viro e senpova yunino. La viro mortigesos; la yunino kaptesos.

Tandem morto venos a La Ombro!

CHAPITRO XXIII.

LA CIVILA GUARDISTARO.

MARTA DELMAR serchis por parapluvo en la kabineto sub la avana eskalero. Pluveskis, ed el preparis ekirar la domo por apoteko distanta per kelka stradi.

La yunino trovis la parapluvo e kun olu deskovris du plusa kozi. L'una esis krumplita vesto; l'altra esis chapelego. Marta levis la vesto ed extensis olu. El tenis nigra mantelo havanta karmezina futero.

La yunino sorgeme faldis la vesto e pozis ol e la chapelego en l'angulo ube el trovabis oli. El intelektis ke La Ombro, unesme venante hiere nokte, faligabis sua chapelo e mantelo ante revelar su en la travestio di Henry Arnaud.

La manuo dil yunino tushis ulo sur la pavimento ube jacabis la mantelo. Ol esis pafilo. El livis l'armo netushita.

En la koridoro, Marta pauzis. El audis sono de supre. Adsupre regardante, el vidis ke Henry Arnaud, tote vestizita, stacas ye la suprajo dil eskalero. Lua alta formo esis rekta; ma lua dextra manuo pezoze repozis sur la pasamano.

Lua vizajo esis pala e magra e fatigita; ma lua okuli vivoze cintilifis. La yunino regardis lua sinistra brakio. Ol laxe pendis an la flanko, e del fingri Marta vidis la brilo dil fair-opalo—flagranta cintilo qua stimulis la flagrant okuli.

“Vu mustas retroe irar!” klamis Marta per sucianta voco. “Vu ne standas bone! Vu mustas repozar——”

Henry Arnaud ridetis dum lente decensar la gradi, ferme tenante la pasamano.

“Ka vu obliviis la respondo a mea telegramo?” lu nelaute questionis. “Nun esas duadek-e-un kloki.”

La yunino rimemoris. Telegramo venabis de New York tamatine. Ol dicis ke l’obligacioni sendesas; ke li esos livrata ye duadek-e-un kloki.

Ol inkluzis du chifro-literi—M e V—qui evidente referis al komendit obligacioni.

Henry Arnaud atingis la bazo dil eskalero.

“Ni konfrontas danjero,” lu dicis. “La danjero esas grava; ol forsan balde venos. Me nun esas kapabla konfrontar olu, ma me mustas sole agar. Do me provizas por vua protekto. Vu foriros, a sekura loko, til ke la minaco finas.”

Marta ne respondis. El ne komprenis.

“Per aviono de New York,” murmuris Henry Arnaud, mi-laute. “Pose per automobilo. Adhike ante duadek-e-un kloki. Nun esas duadek-e-un kloki.”

Arnaud haltis. Lu regardegis la pordo. Marta vidis la stalatra flagro en lua okuli—la cintilifado vidita en l’okuli di La Ombro. El regardegis segun lua regardo—vers la avana pordo.

LA PORDO APERTESIS, e tri maskita viri avancis. Li esis ruda, krude vestizita kerli. Singlu portis brilanta revolvero, e lia armi apuntesis Henry Arnaud e Marta Delmar.

La yunino anhelis. El savis la historio di pasint agado en Middletown. Ta viri esas civila guardisti, organizata por facar turbachala violento. Ulmaniere li saveskabis ke Henry Arnaud esas en ica domo. Li identifikas lu kun la kauzo di Hubert Salisbury, quan omnu en Middletown nun maledikas.

Kurajoze, la yunino pozis su avan Henry Arnaud. Ica homo vundesas. Lu esas gasto en elua hemo. El defiante afrontis l'invadanti.

La chefo dil guardistaro ridis. Il forpulsis la yunino. Henry Arnaud ofris nula rezisto. Perplexa expresuro aparis en lua vizajo. Lu kalme vartis la demandi dil kaptanti.

"Ni volas tu," bruske dicis la chefo. "Venez kalme. Tu ed anke la yunino. Nulo eventos se vi bone kondutez."

Henry Arnaud kalme marchis adavane, la chefo pazegis apud lu, ilua revolvero presita al kaptito. Marta Delmar protestis. L'altra du viri tranis el malgre elua luktado.

Manuo esis pulsat avan la boko dil yunino por preventar krio. Nam Marta esforcis kriar la vereso. El savis la kustumi di civila guardistaro.

Exter la pordo, altra viri vartas. Li mortigos Henry Arnaud kande lu trapazas la pordo. La homo esos inter du pafadi.

La chefo dil trio havis Henry Arnaud ultre helpo. L'altra viri tenis pafili, ma la yunino okupis omna lia atenco.

Se Arnaud rezistabus, lu esabus quik pafita. Tamen, Marta esis altra kazo. El ne devas mortar. La brutala mortigo di yunino

turnus la publika simpatio kontre ta guardistaro.

Arnaud e lua kaptanto pluproximeskis al mi-apertita pordo. La chefo dil guardistaro urjis la vundito adlatere. Il volis ke Marta esez unesme ektranita. Il rapide e prudente regardetis por vidar ke li venas.

To esis la movo quan Arnaud pacoze vartabis. Instante la kalma, rezolvema formo di Henry Arnaud divenis la rapide aganta Ombro.

Lua dextra pugno ocilis adsupre. Ol kaptis la tresayigita chefo perfekte adsur la mentono. La guardisto retroe falegis kun gargarant anhelo. La Ombro esis sur ilu. Per un rapida sizo, lu prenis la pafilo del sennerva manuo dil guardisto.

L'altra viri faligis la yunino por renkontrar la minaco. Unu levis sua manuo por pafar. Marta saltis adsur ilu, feroce skrachante. El forpulsis ilua brako. La duesma viro esis plu lenta. Ilua brakio ocilesis vers La Ombro, qua genupozis sur la pavimento.

Rapida pafo venis del pafilo di La Ombro. La guardisto falis. Ta viro atakata da Marta abasis sua avana brakio por apuntar la revolvero. Marta sizis ilua shultro, ma ilua

libera karpo esforcis senkonciigar la yunino per l'armo.

Ilua kapo e korpo obstruktita da Marta; nur ilua manuo, e la brilanta pafilo, esis videbla super la kapo dil yunino. Vers ta manuo la Ombro pafis sua duesma pafo.

Lua perfekt apunto trovis la skopo-plako. La decensanta karpo falis, e la pafilo falis an la shultro di Marta ed adinfre por klakar adsur la pavimento.

LORE VENIS la nova minaco. Pafi sonis extere. De celo-loki quar plusa viri adavane saltis. Unu vidis l'alta formo di Henry Arnaud tra la pordo. Lu pafis, ma la pafo faliis.

L'atakanti klimis vers la portiko. Per rapida, instintal ago, La Ombro saltis adavane por tranar Marta a sekura loko, nam la yunino stacis stuporata apud l'olima kaptanto, qua tordis su sur la pavimento.

Sizante la yunino, La Ombro uzis sua sinistra brakio. La subita doloro qua lansis tra lua shultro igis lu hezitar.

Omno dependis de lua ago. Quar viri en l'extera obskureso celis su dop la portiko-pasamano, videbla del strado ma ne del lumizita domo. Ka La Ombro povis ociligar la yunino a sekureso?

Sole, lu povus repulsar l'atako. Sole, lu povus falar dop shirmilo. Se la yunino rekuperabus sua mento, el helpus per eskapar. Ma elua nervi febleskis pro ta terorinda preso.

Esis konkurso kontre morto, e La Ombro, malgre lua febleso, sucesis. Per lua dextra manuo lu preske jetis la yunino aden angulo dil chambro for l'apertita pordo. Per plunjanta salto, lu jetis su por la shirmo dil eskalero.

Kugli siflis pasante lu, ma oli esis tarda. La Ombro atingis sua skopo—la revolvero—ed apuntis per ol adinter la fosti dil pasamano. La pafo frapis la pafilo-manuo di un viro sur la portiko.

La Ombro esis en sekura loko. Hike lu povus rezistar l'enemiki. Ma lu havis nur tri restanta kugli. Lu koaktesis konservar oli, nam lua enemiki restis dop shirmili, rapide pafis, hazardala pafis por akular La Ombro.

La Ombro ne agis. Semblis ke lu vartis ulo expektata. Lua akut okuli regardegis la strado. Lu vidis berlino garesar apud la bordo-petro.

Lu rapide pafis ed itere pafis; lore pauzis, e triesmafoye pafis. La kugli trovis nula skopo-plaki, nam la guardistaro restis

celita. Li vidis ke La Ombro staceskas, quale se por fugar.

Li savis ke lua municioni exhaustesas. Li ne savis ke ta finala, vana pafi esis signalo!

LI STACESKIS, quar viri ensemble; la viro, la manuo di qua esabis vundita, tenis revolvero en sua sinistra manuo. Li ireskis vers la gradi, rezolvita haltigar la fugo di lia enemiko.

Kande lia formi grupeskis avan la lumo dil apertita pordo, tamburatra pafado venis del automobilo ye la bordo-petro.

Un atakanto falis—lore duesma, e triesma. La quaresma shancelis adavane. Lu levis sua manuo por pafar, ma La Ombro saltis por renkontrar lu. La brakio di La Ombro frapegis per sua revolvero la karpo di ta lasta viro. Lore, la kerlo hezitante, La Ombro donis a lua kapo-dorso feroca, stuporanta frapego.

Adinfre falis la lasta di ta quar homi.

La chambro esis silencoza. La revolvero-pafi del garit automobilo cesabis. Fora krii venis tra la aero. La Ombro turnis su a Marta, e lua vizajo divenis la kalma vizajo di Henry Arnaud. La yunino astonate regardegis.

“Es sep minuti pos duadek-e-un kloki”—la voco di Henry Arnaud parolis, e lu kalme regardetis sua karp-horlojo—“e mea serveri arivas—plu tarde kam expektita. Li vartas vu en l’automobilo. Harry Vincent e Clifford Marsland. Li venis adhike de New York. Irez kun li. Vu ne restez hike.”

Marta konsentis per kapsigno. El intelektis la skopo di La Ombro. Homi supozos ke esis altra civila guardisti—ke el kaptesis, ed elua kompano mortigesis. La brilant okuli imperis ke el irez.

La yunino hastis al pordo—alonge la voyeto a ta vartant automobilo. Retroe regardante, el vidis la formo di Henry Arnaud kom silueto en la pordeyo; lua dextra manuo signalis.

La pordo dil automobilo esis apertita. Marta entiresis. L’automobilo embragesis ed hastis alonge la strado.

Klami pluproximeskis. Viri venis alonge la strado. La Ombro kalme klozis la pordo e klefklozis olu. Lu kalme prenis per sua sinistra manuo revolvero quan un del vundita viri esforcis sizar. Lu selektis altra armo. Lu enposhigis amba pafili e rapide pazegis vers la kabineto sub l’eskalero.

La chefo dil guardistaro movis. Il rekte sideskis a frotis sua mandibulo. Il audis

lauta frapi an la pordo. Il staceskis e kuris vers la dopajo dil domo, avida eskapar ante ke la policisti arivos.

La pordo movis. Ulu frakasis la vitro di avana fenestro. De dop l'eskalero pazis nigra figuro—La Ombro, vestizita per sua chapelo e mantelo.

Lu kalme stacis, stranj impozanta figuro. Lore, de lua celita labii venis longa, sardonika rido. Ol esis la joyo di yusteso krianta triumfo pri l'amiki di krimino.

Rapide irante, La Ombro iris tra pordo aden altra chambro.

L'eniranta homi trovis nur amaso de masikta friponi sternita sur la pavimento—uli de li mortinta, altri male vundita. Li vidis nula traco dil nigra venjanto.

Nam La Ombro, pronta por plusa agado, desaparabis—foriris aden l'obskureso di nokto!

La Ombro apuntis adinter la fosti dil pasamano ... la pafo frapis la pafilo-manuo di un viro sur la portiko....

CHAPITRO XXIV.

HALTIGITA KRIMINO.

"To finigas la tasko."

Esis Judiciisto qua parolis ta kontenta vorti ad Harvey Bronlon. Diakono, blotisant apud la muro, klozis la kovrilo di kesto, en qua esis amasigita paketi di papera moneto.

La tri esis en la subtera magazino sub la gareyo di Harvey Bronlon. La fera pordo esis klozita. Ibe li esis sekura.

Diakono fixigis la kovrilo dil lasta kesto. La granda buxi esis rangizita apud rango de apertita sarki. La transfero di vasta quanto de pekunio kompletigesis.

"Venez," dicis Bronlon.

Il duktis li ek la chambro. Il riglagis la fera pordo dop su. La tri viri marchis tra long obskura paso-voyo al domo, lore acensis eskalero, e tandem arivis en la fumo-chambro di Bronlon.

“Kande Kritz telefonos, ni standos bone,” il deklaris kun insidioz oglacho. “Nun La Ombro esas traktata, e nia ludo es sekura.”

“Ni hastigez la afero, tamen,” deklaris Judiciisto. “Havante plu kam du milioni sekurigita, me opinionas ke esus maxim bona livar la afero pri atesturi.”

“Me same opinionas,” replikis Bronlon. “Me povas irgatempe aranjar ta employo en l’Esto. Lasez la nova prezidanto responsar.”

“Granda quanto de pekunio sempre venos,” komentis Diakono.

“Yes,” konkordis Judiciisto, “ma ni transdonis tante multa falsa moneto ke tro multo retrovenos. Ne multa autentika pekunio restas en ca regiono.”

“Longa tempo pasos ante ke la kontrafakturi remarkesos,” dicis Diakono. “Ni bone facis, Judiciisto. On ne povas superirar la grabo. Ol aspektas quale se ol venis dil guverneriala ministerio. Ecepte la cifri. Olti es duplikati di autentika bank-bilieti. Mayoro savas pri papero. Do li es perfekta. Buchanto anke facis extreme bona laboro—pri l’imprimo——”

Il penseme pauzis, e pluse dicis:

“Me regretas vidar ta plaki falar trans la bordo en la Karibeano. Similesis maral

enterigo. Me tante multe laboris pri oli, Judiciisto—multe——”

Judiciisto afirmis per kapsigno e ridetis. Il preske paroleskis kande interrupto eventis—tante subita ke nek il nek Diakono havis oportunajo movar ek la chambro.

JAKE KRITZ, komisata chefo dil civila guardistaro, hastis aden la fumo-chambro. Lua okuli esis frenezioza kande lu haltis avan Harvey Bronlon. Lore, vidante l’altri, lu anhelante hezitis.

“Quo eventis, Kritz?” grunis Bronlon. “Ignorez ta altri. Parolez—quik!”

“Lu eskapis!” subite klamis Kritz. “Lu e la yunino! Li amba! Ni havis lu, ma lu sucesis frapegar me, e l’altri faliis. Li jacas ibe—che Delmar—la duimo de li es mortinta!”

La grandega formo di Bronlon laxeskis en la berjero. Judiciisto semblis stuporata. La vizajo di Diakono esis longa e melankolioza.

“On sequos per la traci a me, certe,” jemis Kritz. “Konocante ta grupo—nu, la policisti trakos me, certe.”

Bronlon afirmis per kapsigno; ma Judiciisto interruptis.

“To ne eventos dum poka tempo, Bronlon,” il kalme dicis. “Es nula kauzo

nemediate serchar Kritz. Tala civila guardistaro es nelegitima; ma li havos tante multa homi traktar, ke poka tempo pasos ante ke li pensos pri altri. Kritz mustas departar canokte."

Bronlon konkordis per kapsigno.

"Lu povas irar per un de tua furgoni," Judiciisto pluse dicis per tranquila tono. "Lasez ke lu portez ta kargajo de buxi del magazino, tale ol semblos ke lu laboras pri tua afero. Sioro Best"—Judiciisto indikis Diakono—"povas irar kun lu. To helpos lu eskapar."

Bronlon komprenis la sagaceso dil projeto. Semblos ke Kritz fugis per furtita furgono. Samtempe la pekunio esos forportita. Ol esos sekura en celo-loko ante ke la policistaro komencas serchar Jake Kritz. La fugo dil homo anke negos suspekto pri la nomo Harvey Bronlon.

"Ni helpos tu de ca fusho, Kritz," deklaris Bronlon. "Tu anke ganos per ol. Sat multa por voyajar e restar fore. Irez al gareyo e prenez la granda furgono. Parolez a nulu."

Kritz, avide afirmante per kapsigno, hastis ek la chambro. Judiciisto staceskis e gestis a sua kompanuli.

"Sub la gareyo," il dicis. "Ni devas esar ibe."

La tri viri decensis. Li trairis la paso-voyo ed eniris la magazino. Diakono desbarilis la laterala pordo qua duktas al veturo-voyeto. Sideskante adsur la buxi, la viri nelaute diskutis la stranj eventi.

“Ni ne jenesos da La Ombro, kurtatempe,” emfazoze deklaris Judiciisto. “Lu esis fortunoza eskapar. Lu ne riskos irg ago nun. La danjero esas en la banko—e la funerist-establisuro. Probable es maxim bona ke Diakono evitez ol. Ni permisez ke omno esez deskovrata. Mea nomo e la tua es sekura, Bronlon. La falsa moneto esos aceptata kom autentika——”

“Ka se La Ombro enirus e serchus la seifo?” dicis Diakono.

“Me iros tam balde kam ni hike finas,” penseme dicis Judiciisto. “Se to eventis, me anke mustos ekirar l’urbo. Pri Bronlon——”

Il subite cesis. Kritz eniris per la voyeto. La viro venis tra paso-voyo qua duktis a la laterala pordo dil magazino. La tri homi staceskis, e Diakono hastoze preparis helpar Kritz levar l’unesma buxo.

Basa rido venis del interna pordo dil chambro. La quar viri ensemble turnis su. Li trovis ke li regardegas la boki di du revolveri. La pafili esis tenata da nigre vestizita homo.

"La Ombro!" kriis Judiciisto.

LA BRAKII dil kapita homi levesis adsupre. Esis nula posibleso eskapar. La Ombro abasis sua sinistra brakio kun mikra signo di fatigeso; ma la dextra pafilo suficis kom minaco.

"L'unesma homo qua movas esos l'unesma homo mortar!" dicis La Ombro.

Lua danjeroza voco sonis kom ekanta susuro en ta subtera chambro.

"Vua ludo finas, Bronlon," kolde deklaris La Ombro. "Homo havanta tanta richeso, vu disipis la majoritato de vua ganaji. Vu bezonis moyeno kompensar vua perdaji, e ganar plusa milioni.

"Do vu selektis grupo de ruzoza kriministi. La Kin Kameleoni, tale li nomizis su. Quale la kameleono, ta stranja lacerto di tropika landi, li povas chanjar lia aspekti e lia konduti por adaptar su a to quon vu deziras.

"Nun tri de la Kin Kameleoni esas mortinta. Ta du qui restas esas kaptata kun vu. Li esas la transvivanti de friponobando."

Omnu intelektis la minaco en ta tono ecepte Jake Kritz. Lu esis perplexigita e stuporata. Lu ne rikonocis ica astonanta

ento kom ta qua lu tempale kaptabis che Delmar.

"Sagaca projeto," deklaris La Ombro. "La frukto di la laboro di multa yari—por esar koliata dum un kurta semano. Me savas la nomi di vua Kin Kameleoni. Me savas lia propra nomi.

"Judiciisto—Diakono—ta du hike. Mayoro—Fureto—Buchanto—ta tri esas mortinta. Quar de li esis kondamniti. Vua influo sekrete liberigis li de karcero ante ke lia karcero-tempo satisfacesis.

"Vu forsendis li—dek yari ante nun—quar de la maxim sagaca kontrafaktanti en la lando. Li spensis luxoza ed ociema vivo per krozar la tropika landi, intermitante aceptata da la yakto quan vu preparabis por servar li.

"Dum ke li ludis, li laboris. Li preparis plaki ed imprimis milioni de dolari de la maxim perfekta kontrafaktata bilieti produktata. Olti esis kontrabandita aden la lando—per aviono, me supozas. La falsa moneto lore sendesis a Middletown—per kargajo de sarki."

"Ma savas nulo pri lo!" grunachis Bronlon.

La Ombro ridis.

“Ta edificaro quan vu konstruktis,” lu dicis. “La strado aranjata por kontenar la banki di Middletown—e paso-voyo sub oli al funeristo. Ol bone servis vua Kameleoni.

“Unu—ta homo qua nomizas su Judiciisto—havis nula kriminala historio. Il konocis la bank-afero. Il konocis la seifo en la Nacionala Banko tam bone kam la seifo en sua propra banko.

“Ilua kampanio komencis per sapar l’altra banko. Mili de dolari esis forprenita—portita del Distrikto-Nacionala Banko e pozita en la seifo dil Trust-kompanio. Du ocidi necesesis. Wellington mortigesis. La morto di Roland Delmar esis facata por semblar su-ocido. La paniko komencis. La Nacionala Banko faliis.

“Lore aden vua kofri varsesis omna resursi di ca teritorio. Po singla dolaro di autentika papera moneto vua Kameleoni havis falsa dolaro. Falsa pekunio por autentika pekunio.

“La seifo dil Middletown Trust-kompanio kontenas plu multa moneto kam la kont-libri atestas. Ma nulo de ta pekunio esas reala. La milioni furtita del publiko esas en ta buxi—pronta por kargo qua nultempe eventos!”

Bronlon jemis. L’altri restis tacema.

“Vua salario-paki, Bronlon; la premio quan vu donis—omna per kontrafaktata bilieti. Moneto—pekunio—tirita aden Middletown; por ke vu e vua krimino-kompanuli povus koliar granda koliajo!”

La Ombro pauzis. Rido itere ekis de lua labii. Lu nun parolis lente ed emfazoze.

“Me esperas ke me ne fatigas vi”—lua toni esis kolda ed ironioza—“nam la savo quan me posedas ne esas novajo a vi. Me koaktesis pasar kelka tempo kun vi hike. Ni vartas—vartas la policisti quin me sumnis ad ica loko!”

LA VOCO di La Ombro lenteskis. Lua esforci esis granda canokte. Lu restis vundito. Vertijo vinkeskis lu. Lua korpo shancelis e preske falis.

Judiciisto—akuta koram danjero—komprenis la kauzo. Yen ilua oportunajo. Quale tigro, il saltis adavane por atakar La Ombro.

La subit atako rivivigis la falianta forteso di La Ombro. Lu levis sua dextra brakio kande Judiciisto saltis adsur lu. La revolvero aboyis. La korpo di Judiciisto rulis adsur la dorso. La pafo di La Ombro perforabis ilua kordio.

Bronlon saltabis adavane. Kritz esis kun ilu. Diakono ektiris sua propra revolvero.

Se Bronlon ed ilua servero ne feroce atakabus, Diakono povabus pafar La Ombro. Ma nun La Ombro esis sub lua enemiki. Lua revolvero matide pagis. La homi sur la pavimento tordis su e Diakono hastis por helpar.

Nur un parton de ta nigra formo Diakono deziris. Ol aparis kande la pezoza korpo di Bronlon falis adlatere. Ma dum ke Diakono vidis sua oportunajo, la manuo di La Ombro levis la brilanta revolvero.

Dufoye la fingro presis la destensilo, ante ke Diakono povis pafar. E la kinesma Kameleono falis.

La Ombro lente pulsis adlatere la kadavro di Jake Kritz. Per lua dextra manuo, la figuro di venjo levis su al pedi. La Ombro staceskis, senmova figuro di ajornita yusteso.

Sur la pavimento sternesis Judiciisto e Diakono, mortinta. Bronlon jemis, feble movis. Kritz anhelis, manui tenante ilua flanko.

Lente e doloroze, La Ombro marchis del magazino, shancelante vers la rivivigant aero. Dina griza girlandi de revolvero-fumo kovris lua nigre vestizita formo. Lore lu esis

foririnta aden l'obskureso. La morto-ceno vartis l'autoritatozi.

La finala membri dil Kin Kameleoni perisabis—per la manuo di La Ombro. Sole, lu finigis la karieri dil la kino de infama kriministi.

Kun la kadavri di Judiciisto e Diakono jacis la tordit amaso di Harvey Bronlon, la milioniero-kriministo, qua provizabis la pekunio por la krimino-ludo.

CHAPITRO XXV.

YUSTESO VINKAS.

OMNA MIDDLETOWNANI astonesis da la reveluri qui sequis la fino dil Kin Kameleoni. L’unesma indico pri lia mala laboro esis la trovo di la mortinta e kripligita falsa civila guardisti che Marta Delmar.

Pose venis telefono-mesajo qua venigis policisti al magazino di Harvey Bronlon. Li trovis la kadavri di Judiciisto e Diakono. Jake Kritz mortis. Harvey Bronlon sufris vunduri pro qui il mortis pos du dii.

Ka la manuo di La Ombro intence permisis ke ta viro kurtatempe vivez? To esis forsan la projeto dil mastrala kombatanto. Nam Harvey Bronlon, kaptita kun la buxi plena de pakita bank-bilieti ed or-atesturi, cedis su a l’inquesto dil kaptanti.

Il anhelante konfesis la krimino—preske ta historio quan La Ombro naracabis dum akular sua last enemiki. Bronlon, terorigita da venonta morto, parolis pri la sekreta paso-voyo en l'edifici quin lu konstruktabis.

L'inquestisti trovis la kadavri di Mayoro, Fureto, e Buchanto. Li pozesis en la depozeyo di mortinti, e kun li pozesis la korpi di Judiciisto e Diakono.

La Kin Kameleoni, unigita en la chambro uzata kom lia chefa laboreyo. Kune ibe dum vivar, li nun esis kune mortinta.

La pekunio che Bronlon riportesis al seifo di la Distrikto-Nacionala Banko. Statal oficieri arivis por direktar. Guverneriala homi venis a Middletown por inquestar la kontrafaktata moneto qua inundabis la tota regiono.

Dum ke la kadavri di la Kin Kameleoni jacis sur plaki, ula nekonocata manuo pozis kuverti ibe—un sur la formo di singlu. L'oficiro qua deskovris la kuverti unope apertis oli.

Singlu kontenis la falsa nomo dil viktimo sur qua ol esis. David Traver, Howard Best, Maurice Exton, Joel Hawkins, George Ellsworth: omnu esis nomita. Ma dum ke l'oficiro regardis la skribaji, ne-explikebla

chanjo eventis. La skribajo desaparis, e nova vorti quik aparis.

La surnomachi: Judiciisto, Diakono, Mayoro, Fureto, e Buchanto revelesis dal nevidebla manuo. Ta nomi donis al guvernerial oficiro la bezonat indici. Lu rapide trovis l'olima raporti pri l'infama kriministi.

To ne esis la nura stranj evento qua sequis le revelo dil kontrafaktanti. L'altro observesis nur da un homo—Marta Delmar.

EL RIVENABIS a Middletown. La vereso pri la supozata su-ocido di elua patro esis explikata, nam l'unesma pagino di ta ultima noto trovesis en la domo di Bronlon. Omna amiki dil yunino ri-aparis. El obliviis lo pasinta.

Pro quo ne? La naraco di Hubert Salibury esis pruvata da la trovo dil sekreta paso-voyo. La yunulo esis libera—ed il e Marta Delmar celebris ilua liberigo per mariajar su.

Inter la multa donacaji recevata, Marta trovis la stranja signo. Belega horlojo—la maxim bela de omna donacaji—stacis sur la mantelo dil kameno. Ol venis sen karto del donacanto. Omnu esis kurioza pri qua sendis olu; e nur Marta savis.

Nam vespere, kande la lampi super la mantelo dil kameno acendesis, l'alta horlojo jetis stranja, misterioza ombro adsur la pavimento avan la herdo.

Ol esis l'ombro di alta, gracila formo qua finis per silueto di vizajo havanta falkonatra nazo, la larja rebordo di chapelego super la profilo.

Ol esis la ombro di La Ombro! Quale la flagranta girasolo, simbolo quan Marta Delmar nultempe povis obliviar, ol dicis, plu klare kam vorti, l'identifiko dil donacanto qua sendabis la valoroza donacajo.

Marta ofte regardis l'ombro. Ol incitis stranja memorajo. Ol rimemorigis da elu ta eventoza nokto kande La Ombro ipsa venabis respondante ad elua prego.

La Ombro! La homo di venjo!

FINO

LINGUO INTERNACIONA
Ido
UNIVERSALA